

സാരിത്യസമരഭാ.

வாக்கு) எழுது

~~நோய்~~
P

அறவதாரிக்.

மலயங்கிழவாக்கத்திற் குரனி ஸபாங்கம் ஸ
வெரிசு விஜயம் கேட்க யமங்கம்ஸங்கிழுரஸிக்கங்க
அறஞ வழிரெயைங்க உள்ளங்க பாஞ்சங் ஸாயிக்கெமங்
தொங்கில். ஏனிரிகே, நட்டுதிரிமங்கட துக அ
திலும் வழிரெ குரத்தங்க் காளங்கதகிற அறஞ சுற்க
தெப்புவாகவகங்கவுமில்லே. ஸதுமெங்க, பதுமெங்க
பாஞ்சும் கேட்க தழைக்கூடியும் குவேங்கல ஸ்ரீமிக்கவங்க
பூஷ்டியும், காவியம் பரிமக்கிக்கவங்க மாண்பும் உஜ்வரம்
யி ஏற்றுயோ, அஷுஷ்டம் பேரை மாஞ்சங்க் காளங்கத
ங்க, புதுக்கிழும் பாஞ்சம். ஏனங்க, காஞ்சன்யிகம்
காலமங்கி ஸங்கிழுவாக்கத்திலிருந்து, வலிய சூழ்நிதி
நொங்க தூட்டதெ, மாமங்க ஸங்கிழும், ஸதுபதுமுவ
த்திற் கிண்மிழு காங்கதம் புவன்யங்கங்கும், ஸங்
கிழுமங்கவுமிக்கூடிய கோஜிக்கல உஸ்ஸாப்பீசுத்துவங்கு க
ங்கங்க முகமுநி அதுலத்துர் அங்கங்க நட்டுதிரிப்பங்க
வந்கர ஏங்க புதுக்கம் பாஞ்கதிரிக்கைங்கதில்லே. கூ
ங்கலேகமில்லாதெ ஸதுபதுமுவம் செவிக்கவங்க ககை க
ஸ்ரீதுவம், வாஸநாயுதங்க கங்கங்க மாண்புமெங்குத்தி
ங்க ஹ “ஸங்கிழுவைக்காமே” தனை ஸங்கிழுயங்க. க
ஸிக்கங்க அசிக்கவங்க ககை காங்க ஹதின் அங்கத்தில்விழு
கிக்கங்கவும் நிலைமையை பாஞ்சுவுக்குத்துமங்க. அறங்கங்
நாக்கிங்க, வெரும் யாட்கிக்கொகி ரையைவுக்குத்துமங்கி, அ
தம்மில்லாதெ கூங்கிக்காதிங்க கைக்குத்து காங்கில் ஹாப்பு ஹாப்பு
நமெங்க, ஹ ஏங்குக்கத்திலெ ஏற்கு உபருங்கம் வாகிசும்
ஷும் மாண்புலங்கங்க. அங்கில்லுமாக ரங்க, அறதுபோலெ

நூல்க்கால் நூல்க்கால் கிளிட்டி

ஆஞ்சலி அத்துவுக்கு, ஸமங்காவிதமாய பசுபுரைஶணம் என்றுகணி மஹாயஸ்தீர்ய ஹள்ளமெற திக்கந்த புவு வியப்பேற்றும் ஹா “ஸம்ஹித்ருஶாஶ” தால்பாட்டுவியிரிக்க யது

அங்கு பழுபுவுவையும், அது சமுபுவுவும் கூடிய ஹா ராமம், கேவலம் ஸம்ஹித்ருபாந்திக்கண அ சோங்குக்கன.

“ஓங்கவி நிவமோ ஹா

ஓங்கங்காவ பிராதி துவக்கலே;

ப்ராய்ண பூத்தமீங்

ஸுஞ்சலேங்க நிரங்காருஸரஃ”

எடுக்கிடு (இடுஸெயலாஸ்ராகத்திட) “ஹோர்”மாத “வாங்க வாஸிச்சுபால தக்கிதொண்டி”, “நோவாமிஷம் உரைபூவுவா ஏதக்களிலிப்புங்க ஸமவந்திப்பூ” தா க்க, திக்கந்த மாறு காங்காருங்குதான் புதுத ராமத்தின்ற கத்தங்கவ ஹா, ஹதிலே “ஓங்கவி தொங்குவ” மெண கணமக்கு கே வெல வெலும் விதிச்சுபாந்துக்கன. ஹா ஸுவம் கோங்கிகாற், ஹ குமங்கின்ற ஓங்கக்கு நிர்ப்பங்கங்கனம், கவிதா வாஸந அந்துபுதங்கங்கனம் ஏதீடுக்குதான் காவு அதிகார, முன், சேங்க, ரெஸ், பூத்தி, ரீதி இதலாய வகை விவரிதிக்கண ஹா வாஸகவிதஜீ, ஸம்ஹித ஶாஸ்திரங்காத்தமகிழ் எடுக்குமாறு வையுதங்கன் அரியேங்கக்கிழ், நஸ்தங்க க்க பூபூபாவ செய்யுங்கென்க அதுவருமாக்கன. செங்குஸ்திலுங்குதைப்பேசி சமுத்திலெனோ ஸம் பழுத்திக்க குந்திக்கிரகக எடுக்கு அது ஸுகமம பெண்ட, ஏன்னாற் நஷ்டுதிலிப்புங்குதிலேக்க அதுகு அதரு அங்கு பூமங்கிடப்பு தீங்கிடுக்குதைங்க ஏதாக விசாரிக்கன. வெவ பத்தி, ஏஶாயி, பங்குவாலி இதலாய ரீதிக்கத்திட லக்ஷ்ண

തെന്തു വിവരിക്കുന്ന പദ്ധതിയാണ്, തന്ത്രങ്ങളുടെ ടീച്ചർമാനും ഹിന്ദുത്വക്കാരി, വാസ്തവാദവൈദികത്വം സാധിക്കാമെന്നമാറ്റം പറയാം. പദ്ധതിയിൽ, “ശാപഗ്രന്ഥ യായ ശകന്തളി” എന്നവിനു മന്ത്രസ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്നതു് അവുന്നതിൽപ്പേക്കാണ് കണ്ണം കൂടുചിട്ടുണ്ടെന്ന അവിവേചനം പ്രവർത്തിക്കുന്നവക്കം, അതിന്തില്ലാതെ, സ്കൂൾസ്പർത്തത്രയിന്നു വേണ്ടി ചംടിത്തുള്ളൂന്നവക്കം വീണ്ടും ചുരുക്കിയെന്നു ഉണ്ടാക്കുന്ന വാൻ ഇതിലെ ശകന്തളിയും സാധിക്കുമെന്നു തോന്നു. ഒഴിവിത്തെന്നയും, നാടൻ സന്തുഷ്ടാന്തരങ്ങളും, ലോകമന്ത്രം ദയപൂർവ്വത്വങ്ങളും സ്വഭാവം സംശയിച്ചു്, തന്നെത്താൻ സമാശപസിക്കുന്ന പുതിയ കത്തരം ഉപദേശമെന്ന് ശകന്തളി ലോകിത്താട്ട ചെയ്യുന്നതോ് അഹംഭാവമുള്ളവക്കം, ഇതു വാഴിച്ചും ജീവിതത്തിനു സ്വഭാവ കിട്ടുമെന്നു ഞാൻ കരഞ്ഞു. “മല്ലുസ്ഥാനയ മണ്ണൊറി” എന്ന കവിതകാാം, പുഞ്ചാന്മാ കംമചാവല്ലുതേരേം, മണ്ണൊറിയപ്പോൾ ഇതു മാനുസ്കീകരിച്ചെടു മഹാമഹന്നൂതുംശായാ, എന്നാണ് പ്രകതമാക്കുന്നതെന്നു സംശയിക്കുന്നുണ്ടു് മണ്ണൊറി യൈപ്പോല്ലും കാനുമഹിളിമൺകളെ ധന്മം.തനിക്കംഡി ലഭിച്ച പുഞ്ചാന്മാക്കം, റംവണ്ണനേപ്പോലെയുണ്ടോ് അനുഭവമെന്നു വാദിച്ചും, മണ്ണുംശക്തിക്കുമെല്ലാംഡാണോ് ഇംഗ്രേസ്ക്കല്ലും തന്മെനോ്, ഏതു നംസ്കിക്കും സമുത്തിക്കുന്നതുണ്ടോ് പഠണ്ണീസക്തനായ സ്വന്തത്താവിനോടോ്, മണ്ണൊറി ചെയ്യുന്ന സാരാഹദേശവും, അതിൽ പ്രസിദ്ധവിക്കുന്ന വിശ്വകവും ഇതു ദയില്ലെന്നു പറിക്കേണ്ടതാക്കുന്നു. “അരക്കാഞ്ചാലുംവാത്തിാലു സ്വിത്” എന്ന ദയവിശ്വസിതിയെപ്പറ്റാറി കവിദശ്ശി, കർണ്ണാ ചിക്കുന്നതു കണ്ണാൽ ആക്കം അനുകൂലവാണോ് തോന്നുക. റംവണ്ണനില്ലും വെറുപ്പ്, തുറിക്കാമെന്നു ദയില്ലും വിശ്വപംസം, പ്രദയന്തില്ലും അചന്വേഷത ഇത്രുംവി മുന്നാഞ്ചേരി സ്വിത് തിരുനിന്നു എത്തായ സ്കൂളും പഠണ്ണേണ്ടതാണോ്.

“അന്തരിക്ഷം, മിത്രതാഴെ വിണിടം!
വർ തരംഗ മെഴു മല്ലി വരിടം;
അന്തരംഗ മതിലോത്തം പുതി—
നന്തരം ഇനക്കപ്പറ്റി ചേത്തിടാ!”

ഇത്യാദി ഭ്രാഹ്മിയും ഒപ്പം ഏപ്പിൾ, അവയെ പരിചാം ബാധ സീരിൽ കോഴിഈ സ്കീഡാകം ഹാതുകയാകി സ്വപ്നകൾ കാര്ദ്ദ. ‘പണ്ണയ എതാൻ പെട്ടവാത്തുവാ’ ക്കുള്ള പ്രസംഗിയും, മോട്ടാളം കന്ന വേരെത്തെന്നയാണ് ഈ തുതി, പത്രലേവ നാംകുതിൽ കടവിലായിപ്പേരുണ്ടായിരുന്നു അഞ്ചലാചിപ്പു ഫ്രോഡ്, ‘കന്ന കടവിൽ ചേക്കണമല്ലോ’ എന്നുള്ള വിചംം റൂട് കണ്ണിപ്പുണ്ടാം. എന്നാൽ, ദിങ്ഗുംയന്നൻറെ ദിസ്ത്രിബാവം, കൂദാശന്നൻറെ ദിശയുള്ളൂകൾ, പാണ്ഡവന്മാരുടെ ധന്തല്ല മത, പാണ്ഡവാലിയുടെ തനിക്കുതാൻബാറിത്തും, ഇത്യാദിക്കൾ ഇതാൽ റിന സ്കൂളുമാക്കിന്നു സ്കീഡാകാൻ കാഴിയും. അവ സാന്നിദ്ധ്യമായി കാരണം പ്രശ്നാക്കന്നാക്കടെയും ദിസ്ത്രിബാവം ദിക്കുതിക്കാരുടെ കത്തിക്കാരുടുന്നത്തിന്നും സ്വപ്നാവാവും, കുലം മട്ടാജുവാൻ വോ ക്കേഡം അവർ കാട്ടിപ്പുട്ടുന്ന ശേഖ്യകളിൽ ദിസ്ത്രിബാവിയ മംജന്നാ, ദിങ്ഗുംയന്ന പ്രഭതികൾ, പതി ഗ്രതാരു പാണ്ഡവ ലിംഗക്കുടണ്ടു കാട്ടുന്ന ചേഖ്യകളിൽ ദിസ്ത്രിബാവിയ തന്നെ പാശ്ചാത്യാശാക്കാരുടും, പാണ്ഡവാലിയുടെ കടവിലാക്കി ദിസ്ത്രിബാവം കുലം കുലം കുലം കുലം ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, വളരെ വളരെ ധന്തത്തപ്പെട്ട വെള്ളിവംശക്കയും ചെഞ്ഞുന്നു. സകലവ സ്ത്രിയുംക്ഷാംഗം, താഴിക്ക്ഷാംഗം വെക്കുംപേരിലെ, ഈ കവാത കടക്കം ചേത്തിരിക്കുന്നതാണി തോറ വിചംം ക്ഷാംഗം.

ഗസ്ത്രലേവന്നും കൈലൈല്ലും പിഷയശാംവം കെടംട്ടത നെ പ്രാമണ്ണത്തെ അർഥിക്കുന്നുണ്ട് സംസ്കാരസംഘാത്ര തതിൽആല്ലുമെക്കിലും പരിചയമുള്ള കരംഡ്, ‘മഹാട്ടേ’ നൈപു റാംകേരാക്കാന്താർക്കായിലും. ആ മഹാന്നൈപ്പുംറിയ പുണ്ണ്യവിവര

മുന്നാശകവാൻ, ഇതിൽ പ്രംമത്രവും, പ്രാഥംസ്ന്യാതുംസിലിച്ച്
മഹാദഭുക്കൾ' എന്നപ്രഖ്യാതത്തിനു സാധിക്കുമെന്ന തീര്ജ്ജും ഉം
നോ 'അലക്കംഗനിത്രവൺ' തിലുള്ള പുതുമയും, സ്വന്തമായിരു
ണ്ടാക്കിപ്പേരുത്ത് ഉള്ളാശംഡ്രോക്ക്രമം ദശിക്കപ്പെട്ടു കുന്നു
വേരെതന്നെ. 'അലക്കാരശാസ്ത്രം' എന്ന ലേഖാം, സാഹിത്ര
വിഭ്രാത്മികർക്ക് പറിക്കുവാൻ തക്കവിധിയായിൽ ഉള്ളതാണെന്നു
നു പറയാം. കവിതംവിജയത്തിൽ പരിശുമിഷനവർ
അരിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടെന്നായ പലരമാസ്ത്രങ്ങളും ഇതിലുണ്ട്. 'പ
ംഗഗിതജ്ഞനാനവും, ഭരതശാസ്ത്രവും' തമിലുള്ള ചാച്ചയെ
പരിശേഖ്യിക്കുന്ന പുതിയതിനി, സഹാജമാക്കുന്ന സൗഖ്യനു
താഴിരിക്കും. സംഘാന്ത്രമായി ലേഖനങ്ങളും നോക്കി
ഈത്തന്നെ, പരേഗിതത്തിൽ, എത്രക്കുട്ട് പരിജ്ഞനാം,
ഈ ഗ്രഹകത്താവിന്നേണ്ണും ഗ്രഹിപ്പം സംഭവിക്കും. വാ
യിക്കുന്നവും അനുവേദപ്പുട്ടത്തിനുക്കരണംണ്, 'രസനിത്രവ
ണ'മെന്ന ലേഖനം തന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. അലക്കം
റം, റസം, ഇത്രാദിക്കളും നിത്രവണംചെയ്യുന്നതു ഗ്രഹ
മേരിയകാഞ്ചമാണ് രസവിത്രവണം, അലക്കംംനിത്രവണം,
ഇതിലൊക്കെ, സന്ദേശംചിത്രമായി ഉള്ളാശംഡ്രോക്രമം
സ്വന്തമായി ഗ്രഹകാരൻ ചെവിച്ചു ചേരുന്നിരിക്കുന്നത് വഴി
രെ ഉച്ചിതമായാണിരിക്കുന്നു. ഈ പദ്ധതി, മുസൂത ലേഖന
ങ്ങളിൽ നാനു വേർപ്പെട്ടതിനാലും, കാവ്യരംസം തുള്ളുന്ന
കനാംതരം ഫ്രോക്കങ്ങളിൽ പരിപാശിക്കുന്നതംണ്.

കയ അവതാരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അലപ്പുകാരി കംബിപ്രായത്തി
നീക്കായെന്നും, ഫിതികാരി എന്നിക്കിവിടെ പരവാനങ്ങളും ഇതു
മാത്രമാകുണ്ട്. എന്നാൽ സർക്കുറുമ്പുംഡാക്ക് വാസ്തവത്തിൽ
കയ അവതാരിക്കും, അതുപോലെ മറ്റു വല്ലതുമോ, അതു
വല്ലുമുണ്ടെന്നു എന്നാൽ ഭയമായി വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഗ്രഹ
ത്രൈച്ചും, ഗ്രഹകാരങ്ങെന്നും, സഹാജസമക്ഷം അവതാരി
പ്രിക്കുന്നുണ്ട് കയ അവതാരിക്കുന്നുടെ ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ, ഇതി

ലെ ലേവന്നങ്ങളേയും, പ്രസിദ്ധനായ അന്നജൻ നമ്പുതിരി പ്രംഥവർക്കേളേയും സംബന്ധിച്ചിട്ടേതോളം അതോ അത്രാവ ശ്രദ്ധമൾ. സപ്പന്നമല്ലാത്തതിലാണ്, പുഞ്ചവില്ലകൊണ്ട് സപ്പന്നമേരുണ്ടാക്കു വതിവെ. സംഘിത്രഭോക്തവിൽ വഴുരെ മുപ്പുതന്നെ അവതരിച്ചിട്ടുള്ള കരംകേളും, വിണ്ണം മരൊറാം അവതരിപ്പിക്കുന്നതില്ലപ്പോ. വകും, ഭോക്തവാരന്തരത്തെ മന്ത്രി അദ്ദീനയെ ഒരു വേണമെന്നതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാഡുതന്നെ എന്നർ അവതാരികകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുപെട്ട ജൂലൂതേരാട്ടുട്ടിയ പുസ്തകമെം, നേരേമറിച്ച് ഇംഗ്ലീഷുക തതിൽ അവതാരിക എഴുതുകയുംതുനേനും, സഹായസ മക്കം അവതരിക്കുന്നതുനും ചിന്തിക്കുന്നതുണ്ടും. എന്നർ കൈ വന്നുമിറുമായ അന്നജൻ നമ്പുതിരിപ്പുംവർക്കും കു രണ്ടുവിധമായാലും വിരോധമില്ലെന്ന റൂപജൂമംയിരിക്കുന്നു. അക്കയാൽ എനിക്കു സിദ്ധിച്ച ഇംഗ്ലീഷു ശ്രദ്ധസന്ദർഭത്തെ യമാശ കതി നിന്ത്യമിച്ചു്, ‘സംഘിത്രഭസംഗ്രഹം’തെന്നു ഇതാം സഹായസമക്കം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒരാഗക്കുമം അടുത്തില്ലോ

രൂപിയവച്ചുകൂട്ടുക,		വാലുകംട്ട് ശങ്കരനാരായാണ് നമ്പുതിരി
1093 മീറ്റം 510ം		

സാഹിത്യസംരഖം.

കാഷംകവിതാസ്സവം

ലോകത്തിൽപ്പുട്ടിംഗംകവിതകളും

തന്നെപ്പോഴംകരംതു -

അംഗീകാരംണ്ണപ്പു സിക്കന്ദ്രിയുമുകളരക്കം
പുതയഡിനത്പരമോടം;

ശ്രീകപ്പംട്ടനശിക്ഷംപരിപ്പടതാക്കാ -
ക്രൈസ്തവരാംഗംസ്ഥാഞ്ചം -

ലോകംതട്ടുന്നൊ, ശിനിൽക്കൊ ചിലർക്കവിതേ!
നിന്നെന്നിനിച്ചിട്ടുണ്ടാ!

1

ഈ വാദാവരണികാലംരംചവവിയിന്നവഴിം
വന്നുനീറുന്നൊഴുക്കുള്ളു

വേവരംതേക്കട്ടിമിപ്പംനരവിമിഷമനി -
കിപ്പസാമത്രമംഞ്ഞ!

ധീവംഞ്ഞുന്നാംഗംഗംകവികൾപലമുണ്ട്
ഒച്ചൽത്തിന്തംകയയ്ക്കു -

അംഗംചാങ്കരുവേ! ഗൈതി, കവിതേ!
നിന്നെയംർക്കണ്ണനേരു?

2

ഈന്നടാർസംസ്കാരത്തിൽപ്പചവഴിവിരുദ്ധ
ക്രിസ്തവ്യദാരിജാത്താ -

ലോന്മാംസ്കംസർക്കമന്നൊ, കരവുകളുതില്ല
കണ്ണകിട്ടിപ്പരയന്നൊ,

നന്നായുള്ളംകാഡാകവിതകർക്കണികാ—

സ്ത്രീയെന്നോ, വിചാരം

തോന്നാടതെന്നല്ലോരായിക്കണമയും! കവിതം—
ഒവി! നിതനൈക്കിരും.

3

എന്നംനുംനുംകവിതപാടകലങ്ങമാവര്ത്തണം

സ്വർഘംന്നുത്പരമാൻറി—

മനംവിണ്ണംപുക ശ്രീനിതിനവിബുദ്ധം—
ശ്രേണിമംജന്തുരുമംയി,

കന്നംപോഷംവരാതെവിലനുമവര്ത്തണം—

മാത്രംയാ പ്രിംഗം—

ക്കുഞ്ഞംതൊനോത്തുംഭോഷേ! വേതിയുടെപദം
പാത്രംവന്നാ ചുട്ടുനാ.

4

കംപ്പുംതീത്താശവിശ്വീരിനാകരാതിവപരകി—
ഈ സ്ത്രീപുണ്ണംക്കുംയോരോ—

നന്നുക്കതംതീത്തുന്നിനജ്ഞാകവൈക്കവഴിയും
തീയവാൻ തക്കവിണ്ണം

‘ഖ്വതപം’ ചത്തിടാതെ ചുവുതൊക്കനിവും—
ക്കൊണ്ടുനാംതോടുകെന്ന

ലിപ്പുംനീചുന്ന് ഭാഷാക്കവതി! പരിപാ
ലിക്കണംതക്കുമല്ലോ.

5

കീത്തിക്കം, ദ്രവ്യലാഭത്തിനു, മധ്യിക താം
കാഞ്ഞവിജ്ഞാനവിഭ്രം—

പുത്തിക്കം, പംപനാശത്തിനുമടങ്ങെന്നസി
ജ്ഞാസമംധാരമംയി,

പുത്തില്ലുംതൊത്തിനാഞ്ഞംസതിക്കൊള്ളാട്ടുസമം
ചാര സാരാവദിപ്പണം

ചുവന്തിപ്പാന്തിപ്പാബാധാരാത്തക്കുളം കവിത!
വിന്മറത്രംപ്രാണക്കും

6

വേഗം സപാസനം ചെവാവു, തയ്ക്കരം

ലോകവിശ്വതാരാധനം -

കേണം, ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കാവു പ്രഞ്ചി മരിച്ചും -

ബന്ധങ്ങൾ നേരം കുറഞ്ഞു,

ക്ഷീണം വിട്ടു മിച്ചിട്ടു തരവിക്കു -

ബന്ധങ്ങൾ, ഗർഭത്വീകരി

പ്രോണം നിന്നോടു കൂടുതിനയി! കവിതാ

ദേവി! ദൈവന്മാ ചയ്യും.

ചുറും വന്നാൽ കുറഞ്ഞു ചയ്യും ചും -

മുള്ളം കുത്തിനുന്നുന്നായ്

വരും നുന്നാരംസാഡ്യും, പലപ്പുതിയമനോ -

യക്ഷസങ്കേതരംഗം,

ചെരും ദേഹം ചുള്ളു മാതാടവിവിധം .

ലംതുതിനീവിലംസം

മറും ശബ്ദം തമരും സുരച്ചി മകവിതേ!

നിന്നെറുത്രുപം മംഗലം ജനം.

പുതമംഡബ്ബപ്പുകിട്ടാം തവരൻ സതതം

മുഖർവാ തു മുരജ്ജി -

തൃതമം വാഹ്യപ്രധാനവേം ക്ഷേത്രിയും

മാന്ത്രക്രമനിക്ഷമേരം,

അതമം വിണ്ണം സൗഖ്യവിശാലപ്രകൃതിസ്ഥാനം -

നന്ദിപുക തു നിതാന്തം,

സപാതമം തു വണ്ണം ക്ഷേവതിസകലം -

നന്ദിമകനാനിത്രം.

ആശിവാംശു നിന്മം നാളു നും ദക്ഷകരാ!

ഗ്രേജു സേവിച്ച പ്രോഡം

സൗലം കാരം തപാളി ചം വരക്കൊഴിപരാ!

മുഖം മോശമേകം,

എവലാൻറിടന്നുകുഴ്ച്ചപ്പെട്ടതിക്കർപ്പപലതു-
ഞായതെല്ലാംതെളിഞ്ഞെന്തു-
നാലംടുമുണ്ടുചിത്രേതവിലസന്മതിനാൽ
നിന്നൊട്ടത്തിലിച്ചിടന്ന.

10

അംഗരശ്യോകരിശ്ശെന്നായവോക്കുകുഴ്ച്ച
ക്കുംണ്ടുമാബു് ദാവമംക്കം
തീരകിട്ടംതൃപ്പേരുംപടിച്ചിത്തമാടക-
ശ്ലിഷ്ടലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുംണ്ടം,
പോരു, പ്രംഗ്രഹംപരക്കാണ്ടുംവിവിജനാട്ടുവാങ്ങ
കാപ്പുകമ്മജ്ഞരാമെ-
പ്രൂഢേയുംതൃപ്പുംക്കുംധന്യപനിയുടെമുമം-
വോന്തുവം തുന്നനിത്രും.

11

മരുജൈഡാക്കമാനാംമുള്ളപിരുതിയ-
വോക്കുവാരുള്ളപ്പു-
മരുജൈഡാക്കിലെന്നംപരമസ്വമന്നുണ്ടുന്ന
ഒന്നുപ്പോടിപ്പു!
പരുംഗ്രാഗാര, വീംത്രിത, കുഞ്ഞം-
രംഗം, ബീംസ, മാന്സം
മരുംഗംതാംമുരുളുംഡിന്തിനെന്നരാമയമാം
അപസപത്രവംസഹായം.

12

കുടംസാമ്രൂഢക്കിക്കുംണ്ടം, വോലിക്കുലങ്ങ-
ത്രുക്കിക്കുംണ്ടം, പ്രയാസം
കുടംദ്രോഹംക്കിക്കുംസമസ്തകുലങ്ങ-
നാസപാദവേരക്കിക്കുംണ്ടം,
തെടംനാനാവിധാലംകുതിങ്ങകിലന്നാ-
ഞെന്തുനുമരാപ്പുകുഡി-

ചീംകരേ! തപഴിയംതനമകരക്കിൽ

കാണണംകാണിനേരം.

13

ചിന്നംഗ്രംഗരംഗാവത്തിന്, അമക്കണ-

ത്തിന്, മാവിലുംഭ—

അക്കിനും, ശരാത്തസ്പദംവത്തിനാകയിക്കുന്നു

ഒള്ളേമലേവയ്ക്കിൽ,

മിന്നംഗലുംപുത്രിലേ, ഇലുടകിലലിയു

നോക്കരക്കണ്ണനുംഡോ—

ലെന്നംചെത്തപ്പുലിക്കംമധുരതകവക—

മട്ടകംണട്ടനിത്രും!

14

വീം, ബീംസരാംദ്രാഡിയംസജ്ജ, മീ

മുന്നിനുംമല്ലേമലേ

ഹംരംമഹാത്മരകിപ്പുലവഴിവിലസി

ചന്നാരേംജസ്പരുവം,

സൈപരംകരത്തുംപ്രലിപ്പിപ്പുംവിമയിൽമനതം—

കഞ്ചപലിക്കംപ്രകംഡം

സംരസ്യത്വാടശിശ്രംമമമനത്തിൽ

തന്നനില്ലേണമനും.

15

കംലേക്കംക്കണ്ണാശില്ലേവോങ്കുക്കംവയ്ക്കിവം—

കണ്ണാരാശ്ശുസ്സുകായ—

തതാലേവനോട്ടിത്തടംനവനവചനം—

മുത്തിവല്ലുംപേരുംഡം,

വൈലേരേറംവരണ്ടിടിനവിംകനിരച്ചിട്ട

വീത്രനുംശാത്തി—

പ്രാശലച്ചത്തിലെന്നുംവിലസന്മലേ

നാിന്ത്രുംസംഘസ്പരുവം.

16

വാദംകുടംനെന്നുംപലപലമയും—
 മുജുഹപ്രാണമേരും
 ദേഹംകുടംതെനീരുംവാരവധികിരും
 മംഡളിക്കിൽത്തിരകൾ,
 സാഹംവിട്ടുജപലിച്ചുംകുളമെവനമലി..
 കണ്ണമട്ടാങ്ങിണഞ്ഞും
 എവക്കീറിനിവിശേഷത്തരക്കവനകമാം—
 ലഭിച്ചുംതുവന്നുകാണാം!

17

പരിഷ്വംപാരകൈരുംപലപലതരകാം—
 മക്ഷംപ്രാണമാകി
 മൃദംവാക്കുപ്രഭേദാഗസ്ത്രപ്രാഖിമകർണ്ണപാദം
 ഏംഡിയാംരിതിനാംബാം
 ചായത്രപത്രോട്ടമരുത്താസിപാചപില്ലി—
 ചുജപബിശുശ്രാവനേശഭ്യം
 തിരകംവസ്ത്രംപ്രസാദിക്കുകവരകവിതേ!
 കയ്യുഴ്ചക്കാല്പുത്തല്ലും.

18

രോദമേദലവിലംസംപ്രാവഴിക്കൊഴുകം
 കോമളിക്കരവസ്ത്രം
 കാലേകാരലവിളിസ്ത്രുംചാനകപംക്രാം
 റിതിപരാജ്യാഖിയുംഡാം,
 ചാലേമാപ്രഭരംഘുംപട്ടിള്ളുപയതലം
 തന്നിൽരുജ്ജാവതവേണ്ടും
 പോലേനീഡലമരുപാംഭാനുവിവോട്ടകവിതാം—
 ഒമ്പികാണിച്ചിട്ടേണും.

19

അംഗ്രേഖിലാപ്രജക്കരാത്രികട്ടമതലംക്ക്
 ചുംബികം, പുത്രഭംഗം,
 സൗഖ്യംകരത്തിന്ത്രാംവക്കുമാരംചനം—
 തീതി, യിത്രംപിയംത്മം,

രംഗാത്മാധവജീ, യാദ്യം മതിയാവപലദോ—

ഹന്താളിനിഡിയേറും

കാര്യം കരംകുലൻ ചുള്ളൈകവിതാസം

കാര്ത്തകാചൈതിണാമഹാനാ.

20

(ശത്രുക്കേസം.)

സംശ്ലേഷം.

വാക്ക് ദേവതാവത്വരാമഹാനാ വിവ്രാതനം പണ്ഡിതൻിൽ
രാമണിയും വിശ്വാസിമുഖം സംശാനത്രാജുചക്രവർത്തിയി
മാക്കിയനാ മമ്മടങ്ങൾ പേര് കേരംകൊത്തവർ സംസ്കാര
സംശാനത്രാജിൻറെ റസമരിന്നിട്ടുള്ളവരിൽ അരയം തന്നെ
ഉണ്ടാക്കുമെന്നാ തോന്ത്രാന്തിലും. ഒരു സ്ഥാതിക്കം, എത്ര മഹാന്മാരാ
വാൾറും ശാഖായ ജീവചരിത്രം അംഗാനത്വാർ കൊള്ളിംമെ
ന്നും ആറുവിശ്വാസവർ അമ്ഭക്ഷണാടകയക്കാം. കൊലപൈ
ഗ്രഹംകൊണ്ടും പ്രാചീനനാരംബ ‘ഒംബാസിന്ധു’ കൊണ്ടും
പല സംഗതികളും ഇള്ളപ്പാർമം തേരത്തുചാഞ്ഞതു പോയിട്ടണെ
കുലും ഗവിടവിടെ ചർച്ചായിമുട്ടാൽ ഇട്ടുമതിന്റെ ജീ
വിത്തെങ്കുറാളു ചാലതെല്ലാം ഉച്ചയിമുറിവാൻ സാധ്യം.
അപ്പുചീനനംരംബ പണ്ഡിതനാരംബ ഉച്ചമതിന്റെയും
ആദ്യം സംഗതികൾ അവർ രേഖപ്പെടുത്തി വച്ചിട്ടുണ്ട്. സംസ്കാരം
തന്നെയുംനാണിൽനാനായ മഹാജ്ഞികളുടെ അറിവിനായി എത്ര
വക്ക് സംഗതികളുടെ ക്രയ ചുരുക്കം ഇവിടെ പാഠരിക്കാം.

ശാഖാശ്രൂഷകപചിത്തേരു ചാർ

ശാഖാശ്രൂഷകപചിത്തേരു ചാർ

തദ്ദേശീമിസാസപതി സപ്തമദ്ദ്രുതം

കാളീരംഗംശാശ്രൂഷകാർ

അംഗങ്ങളുടെ ശമിനിസൗജന്യം രാത്

ഇന്നുവും യോരാളിക്കി

അംഗമുട്ടം സംജ്ഞയും ശ്രീതത്തനം

സംസ്ഥാപതീന്മുച്ചയൻ.

മന്ത്രം ദം കിലവറലയൻ ശിവപൂർണ്ണം

ശത്രാലുവാഡാഭിനം

ശാന്തിം സവൃജ്ജനോധകാരാശസിക്കം

ശാമിത്രസ്ത്രതും വുഡാൽ

തദ്ധത്തിം ചവിരച്ചുള്ളും മകരോത്ത്

കാവുപ്പകാശം സ്ത്രീം

വൈദിശേഷകനിഃഭാതമതത്മിഷ്യചതു -

ഖുദ്ധപ്രഭം സേവനം കാരം.

കൂസുപൂതി മംചരേഞ്ചകവിരദ്ദം

കേംവരളുണ്ടാൻ വേദി ത്രം

ശന്മുഖം കിലമമട സ്വരൂപവാന

വാദവൈതാന്ത്രവിശാഖഃ

ശ്രീമാൻ കൈയ്യുടെ ശവുടോഹ്യവരജം

യദ്ദീം തന്മാശത്രേ

ഇഷ്വാജീം നിഗമം യമാനുമരാ -

വും വും യസിലിം ശതഃ:

ഇംഗിനെ ചില വിവരങ്ങൾ, മമടട്ടുതമായ കൊ
വുഡുകാശത്തിന്റെ വ്യാവ്യം നാഡി സുഖാസംഗമത്തിന്റെ
പ്രാഥം ത്രിത് രാത്രിയും ഏഴു തിക്കാണം അണ്ട്. സന്നി
തനമായ ശബ്ദം വുഡുമരണ അറിവുണ്ട് അന്തിം ശബ്ദം ഒരു ക്ഷേമം
ക്ഷേമം സാധിക്കുന്നുണ്ട് കണ്ണ് സാക്ഷാത് സംസ്ഥാപി
സപയമേവ വുഡുമരാത്രിയിൽ അവതരിച്ചു. കാലീമദ്ദേശ
ക്ഷാമനയെ ക്ഷേമ്യുടെ വുഡു മുംഘണാന്തരം ക്ഷാമവും

നായിട്ടംണ് അവതരിച്ചത്. അദ്ദോഹതിനു രണ്ടുംബാഡു സ്കംഗികനു. മഹാദർ ഏന്നായിരുന്നു അദ്ദോഹതിനുന്നു പേര്. സമസ്പതിയുടെ അവതാരമാണെന്നു് അദ്ദോഹമാം തന്നെ ഒള്ളച്ചിപ്പിച്ചിരുന്നു. വല്ലാറുമധ്യമാറജ്ഞാനങ്ങൾക്കു് വിശോധം തുടാനെ അദ്ദോഹമാം ശ്രീകാശികിൽ താമസിച്ചു സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടാം പരിപ്പരിനു ശേഷം വാഴാവകാരത്തിനുായി കൈ സംഘിത്രഗ്രന്ഥം വിജ്ഞിച്ചു. അതിനും മൂലമായ അത്മം വിശദമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥമാണ് കാശുപ്രകാശം. സാമാത്രം ശാന്തിയിൽ വാണിത്രം സ്വഭാവികമാക്കുകയിൽ ഇതൊന്നു കാരും വാംശം തതിയാവണ എന്ന് ഏനു മാത്രമല്ല, പുഞ്ചാത്മച തുഞ്ചാംതുടി ഈ ഗ്രന്ഥപഠനംകൊണ്ടു സാധിക്കാവുന്നതും എന്ന് ഇതിനാവുള്ള അതു മഹാദേവനു ശരിയായി വല്ലിപ്പും ഏതു കാണാം എന്ന് സാധിക്കുക? അതുരാണ് അദ്ദോഹത്തിനും മുണ്ണംബുദ്ധി ശരിയായി ശാന്തിക്കുന്നത്? അദ്ദോഹത്തിനും അഭിഭ്രംബായ കൈയ്യുടും കൗമ്പുടും അദ്ദോഹ നിന്റെ ശിശുവാഹായിരുന്നു. കൈയ്യുടും പ്രംക്രാന്താശ്ച കാവുടും വേദാന്താശ്ച പും ദാശ്മിച്ചിട്ടുണ്ട് ഇതാണെന്ന ചില നസംഗതികളാണ് മെത്ത ഏഴുതിയ ദ്രോക്കങ്ങളിൽനാം ദാശ ലഭിക്കുന്നത് ഇന്തി വേണായും ചില സംഗതികൾ ദാശക്കവാൻ സംധിക്കുമോ ഏനു കോകാം. മഹാദേവനും ചീവിതകരലാ ഏതായിരുന്നു ഏന്നാണെന്നുണ്ട് കൊണ്ടതായി അറിയേണ്ടത്

സിറ്റുംജവുത്തുനാം, ‘സമസ്പതികണ്ണാകരണം’ മുതലം യ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കത്താവുമായ കാളിവഹതി ഓജരാഖാവി നും കാലത്തിനു ശേഷമുാം, കാഡ്ര പ്രകാശടീകം കത്താവാം യ മാനിക്കച്ചരുന്നുന്നു കാലത്തിനു ദിനുമാണ് മഹാദേവനും ചീവിതകരലമെന്ന് ഉംഗിക്കുണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മഹാദേവനും കംപ്പുപ്രകാശത്തിൽ ‘ഭോജനപത്രസ്ത്രൂംഗലിലംയിൽ’,

എന്നിൽനിന്നെന്ന ദോജരംജവന്നീനപരമായ കങ്ങ ദ്രോകം ഇദ്ദേശം തന്നെ എഴുതിക്കാണണണം ദോജരംജാവിന്റെ കാല അനീറ ശേഷമാണ് ഇദ്ദേശം കാവുപ്രകാശം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന് ഇതുകൊണ്ടു തന്നെ തീച്ചപ്പേട്ടത്താണ്.

ഈ ദോജരംജാവിന്റെ കാലമാക്കട്ട, കു. അ. 996 ദ തക്ക 1052 വരെ ആണെന്നു സ്വീകരിക്കുന്നതുമാക്കുന്നു. മംഗാ ക്ഷചരുവാൻറെ കംലം 1160-ന് മുമ്പാണ്

ഈ മഹാട്ട്വക്കുന്ന ജന്മന്മിക്കാണ്ണിരുമാണെന്നാണ് പല കാട്ടയും ഉംഖം. ‘മഹാസം’ എന്നാണു പേര് തന്നെയാണ് ഇം ഉംഖത്തിനു ഭവി, തായ സീജം. കംബീംത്രു സുലഭഃപ്രാണ യ കൈയ്യും, ചൈയ്യും, വാളും ഇത്രംഡി നാമങ്ങൾ കൂം ഇദ്ദേശമത്തിന്റെ ഒരു ശ്രംഗം ത്രാവാസംഘര്ഷമണ്ഡലപ്പോ. എന്ന മാത്രമല്ല, കാവുപ്രകാശം പണ്ണേശമാപ്പാസത്തിൽ, വി സ്വനാമടിക്കിത്തർ ‘ചിക്ക്’ പറഞ്ഞെ വുംവുംനിച്ചപ്പോൾ ‘ചിക്ക്’ പറഞ്ഞെ കാണ്ണിരാജിഡാജ്ഞയിൽ അടുത്തിലായുമ്പെന്നെതെ വേണ്ടി പ്രിക്കുന്നതാണ്’ എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്

മഹാട്ട്വക്കുന്ന കാശിശ്രിലാണ് വിത്രാഭ്രംശം ചെങ്കിങ്ങനും ഇദ്ദേശം അപദിതിഭാംശ കങ്ങ പണ്ണിതന്നും തീനും. നാലു ശാസ്ത്രത്തിലും പാണാധിത്രും സന്ധാരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇദ്ദേശം കങ്ങ ചെവയ്ക്കരണനാശിക്കുന്നു.

‘ഇദ്ദേശമത്തിശായിനിച്ചുംഗ്രാഹവാദ്യം

ഖപനിർബുദ്ധാദ്യക്രമാദിതഃ’

വംച്ചുരത്തെന്നു അതിശയിക്കുന്ന വുംഗ്രാഹമം ധപനി എന്ന പോയ കാവുമാണ് എന്നു ബുധനാർ പറഞ്ഞിരാക്കുന്നു. ഈ സ്മരിതത്തിലെ ബുധശബ്ദത്തെ ‘ബുദ്ധാദ്യാദ്യാക്രമാദി’ എന്ന മഹാട്ട്വക്കുന്ന തന്നെ വുംവുംനിച്ചിട്ടുണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥവേണ്ടി—

‘സക്തിതിനിച്ചുതുർജ്ജദോജാന്തുംനിജാതിരവവാ’

‘ജന്തി, മുണ്ണം, കുഞ്ഞം ഇതുകൊള്ള വാശചീകരിച്ചും അദ്ദേഹി

കമായും ഇങ്ങനെ നബ്ര വിധത്തിലാണ് ശ്രദ്ധ കുറഞ്ഞ് ഒരി പഠകജാഗിച്ചു ഉള്ള എന്നും പക്ഷാന്തരമണ്ഡണം. എന്നിങ്ങനെ കാല്യപ്രകാശസ്സുന്നുത്തിലും അതിന്റെ വ്യാവ്യാഹരിതിലും വൈദ്യുതകരസിലംതെത്തു അത്രുമായി ഉപന്നസിപ്പിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതാണ് ശ്രദ്ധേയത്തിന്റെ മതമെന്ന് ഉംമി ക്കേണ്ടിയിപ്പിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം ചെച്ചയുംകരണവായിക്കുന്ന ഏ നാളിതിനു കാല്യപ്രകാശത്തിൽ തന്നെ വൈദ്യുതം ലക്ഷ്യമാക്കി. അനുയോദി, ‘ശ്രദ്ധവാഹവിചാരം’ എന്നും അ നമം ഇദ്ദേഹം തന്നെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിലും ഇം സംഗതി സ്വീക്ഷിക്കിയിരിക്കുന്നു.

‘ഇംതിരേവ്’ എന്ന ഭീമാശസ്ത്രമതത്തെ യുക്തിപൂർവ്വം വണ്ണിക്കുകയും, സപമതത്തെ (ഭാവയ്യാകരണമതത്തെ) അം വിം സ്ഥംഖപിക്കുകയും ചെയ്തു കുന്നു. ഇതു മമടട്ടേൻറെ വൈദ്യുതകരണമതാന്വായിത്പരതയെ തെളിക്കിക്കുന്ന ക്രയ സംഗതിയംണ്ടെല്ലാം.

ഈ മമടട്ടേൻ പ്രതെല്ലാം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിംഫിച്ചിട്ടുണ്ടും മറ്റും, ജീവ്യപ്പെട്ടതുന്നതിനും സാധ്യക്കുന്നതല്ല. വം ദേ ചതംവതാനായിക്കുന്ന ഇദ്ദേഹം ചല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ദി ന്മിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ‘ശ്രദ്ധവാഹവിചാരവും’, കാല്യപ്രകാശവും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കുതികളാണെന്നും സ്വർജ്ജനാസ്ഥി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്’ ആല്ലെന്തെത്തു വ്യാകരണഗ്രന്ഥവും മറ്റൊരു സാഹിത്യഗ്രന്ഥവുംാണ് കാല്യപ്രകാശത്തിന്റെ കാരികയും, പുതായും മമടട്ടേൻ നേരായംണ് നിംഫിച്ചിരിക്കുന്നത്’ എന്നാൽ കാരികയിലെ ചില വാക്കുങ്ങൾ മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും എടുത്തു ചെത്തിട്ടില്ലെന്നമാല്ല. ഭാരതസ്സുന്നും വാമനസ്സുന്നും ഇതുകൂടിംണ് എടുത്തു ചെത്തിട്ടില്ലത്’ അരും അധികമില്ലതാണോ.

കാല്യപ്രകാശരഹിത് രണ്ട് ദേശങ്ങളിൽനിന്നും, കാരിക ഒന്തമീറ്റുടെയും, പുതായുമുണ്ടുമാണെന്നും, ക്രയ അ

വാദമില്ലാളുമില്ല. പക്ഷെ അതു അടിസ്ഥാനരഹിതമാണോ എം, കാമികയും പുതിയും മഹാഭക്തരുടെനെന്നും അഥവാ ഭരിപ്പശം. കാവുപ്രകാശം ചതുരംമാല്ലോസത്തിൽ “ഉച്ചതമിരേതോ” എന്നിങ്ങനെ രോതനത്തെത്ത പ്രശ്നം സ്ഥായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. കാഴ്ച അഭിപ്രായത്തിനും അധികാരിക്കുന്ന വാഴതന്നെ പ്രകാശമാണ് സ്വീകരിക്കുന്ന സ പ്രകാശം പിബാനാക്കിയുള്ളതല്ല. സുത്രം ഭാതചൗരിയുടെ സ വൈകിൽ മഹാൻ ഇദ്ദേഹം പറകയില്ലായിരുന്നു. അതു കൊണ്ട് കാരിക്കംകർത്താവ് മഹാൻ തന്നൊരുവന്നു നമു ക്കുമിക്കാം.

ഈ കാവുപ്രകാശം അനവധി പണ്ഡിതന്മാരുടെ സ്ത്രീ ലക്ഷ്യമാണ് പിബാനായാളും പിംഗൾവാച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹംനോ നൂറാച്ചില്ലപാനം പൂംപ്പുംനാണും ഇതിനും നാനോ പ്രസിദ്ധം. ഇവരിൽ അപ്പടിച്ചിട്ടുള്ളവതനെ ആ പ്രതിലുഡിക്കുണ്ട് കാവുപ്രകാശത്തിനും പൂംപ്പുംനാം ഏഴ് തിയാലെ പണ്ഡിതപാശത്തിൽ പ്രാവശ്യം വരുക്കും എന്ന വിചംമിച്ചിരുന്നു ഒരു കാലതുണ്ടായിരുന്നു. അതുമാത്രം സ പ്രജനാസമ്മതി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണു കാവുപ്രകാശം. ഇദ്ദേഹം സംഘിത്രാഖ്യാതിനും ഒരു പുതിയ ഉണ ച്ചയും ഭീവനം ഉണ്ടാക്കിത്തു ഒരു വ ആവശ്യിതനായി ആണു മഹാഭക്തൻ.

ധ്യനിടീകാക്കഞ്ഞവായ അഭിനവമുഖ്യവാദിനാം മഹാ റം കരാളാണെന്നും ഒരു കൊംവദാന്തിയുണ്ട് മഹാനു വിദ്യാ ത്രംസം ചെയ്തിരുന്ന കാലത്തു അഭ്യുമതിഭേദം ബുദ്ധിചംതു നുംവും വാഗ്ഗൈപ്പെവവും അന്നാദശമായിരുന്നതിനാൽ, സ മവാറിക്കർക്ക് ശരദ്ധേയതിഭേദം നേരെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു നിമിത്തം “വലഭിത്രംഗം” എന്ന മുഖനാമമുണ്ട് അശ്വ മതിഭേദം വിജീകരിക്കുയും ഈ പേര് വശ്രമംനുവരുന്നും അ ഭേദമുണ്ട് സ്വീകരിക്കുയും തന്നെ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ അതു പേര്

വൈക്കകയും ചെള്ളിങ്ങാം. അ.താൻ “മഹാപരംതത്ത് “ധന്യനി ടീക്കാ” എന്ന ഗ്രന്ഥം. ഈ അദിപ്രായം “മധുമതി” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറിഞ്ഞും സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈസ്റ്റേന ചില സംഗതികൾ മാത്രമേ മമ്മടങ്ങേന്നുണ്ട് എഴു നാട്ടാം അരിവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. കൊള്ളിട ഇവയു വിത്രത്തിൽ പ്രധാനമായി അടായേണ മുഴുവൻ അരംശജ്ഞും ഇതുകൊണ്ടു വക്കത്തുകൊണ്ടു. എക്കാലം ഇല്ലാത്തതിൽ ഒരു ഉള്ളിത്തുകൊണ്ടു തുള്ളിപ്പുടക്കാണെല്ലോ എന്ന സന്ദാധ്യാനം കുറഞ്ഞു.

പ്രഭാതിക്ഷേത്രം

ശാപഗ്രന്ഥങ്ങായ

സ്ര ക്ര റം ത്ര

അംഗീകാരമെഴുന്നമാലിനി—

പുഞ്ചുംപർശ്രമുഖമംവനം,

തശ്വോലേതശ്രമാമരം

നിശ്വലാഘവംനാലിവനിതിചനിടം;

1

തനതാരണംരാതിചംഗ്രഹി—

നിനാദത്താനന്നിസർജ്ജമുരമം,

അനാഖഗ്രുതിയാർപ്പികംഡിനി—

സപനാവുംപുണ്ണമുനാമരസമലം;

2

ശ്വരാജാക്വിശ്രമുഖനിനി—

പ്രവരംച്ചിസ്സുപരന്നപരലവേ,

നവമസ്ത്രയേംഡഗിമേരാത്രസ—

ഡവനംണിലുക്കമിനിചനിടം;

3

കരവുള്ളിപ്പരിഷ്ടംപരം

നിരമേരുംമരിമാർക്കിടാദാശ്രിം

നിരമാൻതകത്തുചുറ്റുമെ—
നിരജംനിസ്തുചശംഖതമന്തിരം; 4

കതിവാർഥിലുരുളുക്കല്ലേപണം
ഭനിമോദിച്ചുക്കളുംവാഗ്മി
തനിയെല്ലവബന്നകമാന്ത്രം—
അനിശ്ചംപണ്ടവിള്ളിങ്ങിവിത്രുതം; 5

അവിടത്തിലാണ്ണുദേവതാ—
ക്ഷുവിചിത്രംമുഴക്കിക്കർണ്ണന്തമുഖി
സവികല്പിക്കണികന്നിതം
കവിയംകണ്പരുന്നാിക്കന്നരാധം. 6

“അതികുള്ളുകരാൻഭവത്തംരം—
പ്രതിനൈജന്തവന്നവെടിംത്തതിശ്വരം”
പകിവിശ്വിന്നാട്ടാത്തുവാഴ’കയാം
സതിച്ചുംനന്നരുളുക്കാമിവി. 7

അരമേരംമരംരാജാംജാം—
നരകല്പിച്ചേരുങ്ങേകാവനൻമുനി
വരവിസ്യുംഞാംവിഡിച്ചുതാ—
തനാളിക്കുംവിവിപ്പുത്തല്ലേഒ. 8

നവഭർത്രവിയേശത്തുമാ—
യവശപ്പെട്ടുലുപേത് പ്രത,
ഭിവസംപ്രതാക്ഷിനാക്ഷിനയാ—
യവക്ഷേയ്യാവക്ഷേരക്കണക്കിലംയ്. 9

കളിയും ചിരിയുംവെടിംത്രഹം
കളിയുംക്കുണ്ണവുംചുങ്കാമായ്,
കിളിവാണിചടച്ചുനല്ലെ
രേയുംക്കിയുംമന്ത്രിമരംപത്രങ്ങലായ്. 10

അരക്കെമക്കാടിയംപാക്കുതാഴിയം -
ബഹുദാജീപിരിയംതെബാബ്രമായ്
കുമിച്ചമരനമാൻകിടം -
വുങ്ങുന്നോഴമനാസ്യകാട്ടിനാർ.

11

മികവംന്നവിശംമൃട്ടസ്പരം -
തന്റീകവോട്ടംമധുമോക്തിമനമായ്
അരകളുകമട്ടത്തുറ്റമ്പിടം
ശ്രൂകമനാരത്തെനില്ലുംരുവം.

12

നവപുണ്ണിപരാശരാജിയംകു
പവ നാൽക്കുമലക്കരികവേ
ശിവശക്രാന്തീതെരിച്ചേരുക
നവനീതംഗിയവർക്കാസ്ഥരം.

13

ശ്രദ്ധനൈലപനരംപിശ്രദ്ധിടം
ക്രാക്കണ്ടില്ലുക്കണ്ണുവീജനമോ!
മരണാവിഭരംഗാഖാനകാർ
പ്രദയംവെള്ളുതകൻംകുഞ്ഞുമേ.

14

അംമാന്തരുക്കിടക്കമഹപ്പാദേ
തപരപുണ്ണാടനിടപ്പുംകന്നിടം
പരമസ്ഥിതിപ്പാഡ്യിനാകി -
തനാമാധ്യാവളിരുക്കണ്ണിലം

15

വരവണ്ണനിയാകമസ്തുപം -
വരകുറുമേനകപൊരപെണ്ണുകൊടി
നാനന്ദകയമ്പത്രിയി -
തനംകംയ്ക്കിട്ടില്ലുമ്പടംപരം.

16

സദയംപരിചങ്ഗചവങ്ഗവോ -
അമരാള്യുഖ്യാമാന്നന്താഴിക്കം

രൂപയവ്യമതിത്വപരിക്ഷണം -
നുദമേകാനക്രതാനത്രുചീനപോര്യ്.

17

അലസാക്ഷിപ്പിച്ചന്മാമ -
ജ്ഞപരനജപംലയിലുംതപിച്ചുമും
നിലവിട്ടോങ്ങാണെന്നിയേ
വിലവിച്ചുംവിംഗംത്വിണ്ടുമേ.

18

സുമരായക!കഴുമെന്തതി -
ക്രമംണഞ്ചുതുടൻിടന്തും,
സമാത്തിനൊരംണിനെവുംവേൽ -
സമമണ്ണുലഭിച്ചതില്ലേം

19

അവലാജനകിഞ്ചനം,മഹം
പ്രബലൻനീജഗദകവിക്രമൻ;
സപ്രബലഞ്ചിനരഹംനി,മാനിനെ -
കാബളിപ്പുന്നുഗൈനുറുവിടം.

20

മുണ്ണുലംകരച്ചമില്ലും -
രഘുണ!പോട്ട,കലവമില്ലുതെന്തുനീ;
കണവൻരവിയേംശ്രേംരകം
ഇന്നമായ്ക്കുത്തുന്നിടന്നണ്ണൻ.

21

മതിനിൻപ്രിയവല്ലപംടകി -
സമിതിയിൽവൈട്ടപരഞ്ഞലംവുകിൻ,
അതിന്തുരതകെട്ടിവെച്ചുനീ
യതിയംയ്ക്കാസ്ത്രമടക്കയില്ലേം?

22

പംമക്കവിപാടനപ്പിയ!
സൃഷ്ടിനെപുറഞ്ഞനെരന്തിനായ
പാനമനാടകമ്പണാഷചി
പ്പുംവത്തിരാച്ചവ്യക്കാംഗം.

23

നാനായകനിന്റെവികുമൻ,
സൂരതുല്യംതിസംധിക്കുകൻ,
ചുവാസികർക്കുള്ളിഖ്ല്ലിഖ്ലിവയൻ
വരങ്ങണന്നിരസിച്ചതിഷ്ഠുവം.

24

അതിസംഘടമാന്നിരിക്കില്ലോ
യുതിയേംടനുപിരിത്തുവേരയനറ്റ
പതിരീറപരഞ്ഞുവച്ചത് -
മഹിമനൈലിമരനിരിക്കുമോ?

25

അരങ്ങതെവശളിയ ചിന്തിതം,
കാര്യത്വാംകരണി!കരാച്ചുനി!
പിങ്ക്രേറിയവീരനെങ്ങുവം -
നൊക്കതെരാരിതുവിശ്രസിച്ചിട്ടോ?

26

അവനീതലമിന്നാവേണ്ണവേരു -
ലവനംചെള്ളിഗത്തരങ്ങളിൽ,
നവകീത്തിനിംച്ചുകാശ്രൂചീ -
ധവനാവിസ്തൃതിവന്നിട്ടന്നതു.

27

‘ചതുരംഗിണിയായണ്ണേനായെ -
പ്രത്യുതായ്താനിവിടെങ്ങുയ ചുഡംബം,
കിരുക്കാത്താടക്കാണ്ടുചുഡാകിടം’ -
മിതുചേട്ടുവരാത്തുകയുപതി.

28

‘നവപല്ലവഗാത്രി,നിന്നില്ലൽ -
ദൈവമേഖലാക്കമാരകനാഥതാൻ,
യുവരംജപദംകൊട്ടതിടംം
യുവ’മേഖലാരത്രംമാമംഘണ്ടുമേ.

29

വഴിവേംലോകജാതകംമംവും
കഴിയാതേമുതിയനിതെന്നുകുൻ

കഴിപ്പുള്ള ചവനർപ്പുറമാം
വഴിയിൽ പ്ലേജിലണ്ടകരലമായ് 80

അരതു മല്ല രിക്തത നാശത യാ—
കുതുലപ്പീതികളന്റെ കാരണ,
പുത്രപുണ്ണിരിയാട്ടം ചുവാ—
കാതു മിനോം നായാം നാവുവാം. 81

ക്ഷണമുള്ള അഭിനന്ദനക്കാശം—
പ്രണയം പ്രണയവരിപ്പു സാലുപ്പിഡയു,
മു നാശം വാക്കം എഴുലിയായെഴും
കണവൻ തീരകരനായേരു കുമോ. 82

രതിചെയ്യു തിരായു ക്കൊതിച്ചുഹം!
മതിയിൽ തോനിയതോതിലിങ്ങിബാ,
സതിസാധുവിനോമിംട്ടിയാ—
ചുതിചുയുന്നതു രാജയമ്മോ. 83

കരനാഴി തെനേരം വല്ലുന്നേ
കരതില്ലായ തിനില്ല സംശയം;
കരസാധു തവസ്പിക്കുന്ന യിൽ
തിങ്ങമഹിയ്യുവബുദ്ധുവനിതോ? 84

ശരി, നാഗരികം ഗണവീഖിൽ
പുരിവംഡം സികിന്ന നരംഞ്ഞേ,
പരിചൊടാക്കാട്ടുകുന്ന ചൈ—
പ്ലിലാഴിപ്പു തിളിപ്പുമായും! 85

മതികെക്കുവർച്ചവയ്ക്കിട്ടുന്നാരി—
ചുതിഃക്കാ നാഗരികവൻറുലക്ഷ്മാം;
അതികഷ്ട വിതാരിതെന്തു; എന്ന
പതിവായും പാസ്തു കാട്ടിലല്ലായാ. 86

കുമംതിരിന്പുവേഷ്വം
പെതചംഗംട്ടവും ചിന്തയം,
അങ്ഗതാത്തനടപ്പ്, മേവമഃ യീ
വക്കേംഹാ! നശാത്തിലുള്ളവർ.

37

നിലംകുട്ടവരാതാക്ഷവാൻ
പാലകംഞ്ഞം തീമ്പുനോതിനാൻ;
നലംമാടതിലോനമിത്തരം
ചിലമട്ടാതിയതോമ്യിപ്പും.

38

നിഗമംതമ്പുമോത്തുകാട്ടം
വിഗതാമംകുതികാണപമാളാൻ,
നഗമപ്പുതുമോടിതനിലീ
യഗതിക്കൊന്താങ്ങവോധമൈട്ടം.

39

തന്തംയ്വരനേവപിപ്പതി—
ജ്ഞനാഖണ്ണും തന്ത്രം തന്നനാശകിപ്പം,
ജനകംശദയരിച്ചിടംവത്തമ—
നുമുകുമുഖവരിച്ചുനീ!

40

ഭാരികെട്ടവർകാട്ടിടംമഹം
മറിമാഖണ്ണിലന്പാനാംഹാ!
അരിവുള്ളവരാസിദ്ധിവമോ—
നാരിവിക്കാത്തതവുംപരമാന്ത്രം.

41

വിവരംവഴിവാലവീണ്ടുമേ
ലവലേശംക്കയതംതെക്കണ്ണാരാൾ,
അവകാശധടനനടത്തിയാ—
ലവസംനംവിവരിതമാംഫലം.

42

“പനിതാജനമസപത്രതുമാർ
തനിയേചയ്യുതെനാനമംയവർ”

മനിവംകിതിനണാരത്മകമ -

നന്നിശംസ്തീകരിപറിച്ചിരിക്കണം. 48

ക്രയതരംതെയമേഖലേപ്പും

പെയമരുന്നതുതമായുംവയം;

അരങ്കീവകസംഘസങ്ഗളു -

നോക്കതപ്രംബിപോലിഞ്ഞുതും. 44

യുതിയുവനമാർക്കൃംപതി -

യുതമംക്രൈനടക്കിലുംക്രമേ,

മിതമായപുരംപകിട്ടിലും -

പുതരിപ്പുംക്രയതാന്നിലെക്കിലും. 45

പതിയെസ്പദമായുംവിക്കവം

സതിക്രംഖണ്ഡയിക്കംരമെക്കിലും,

അതിക്രമിന്നുള്ളവാംഹന്നാളും -

സ്ഥിതിനുകുംളിലുഭലമായുംവയം. 46

നവക്രൂരതിനുവിലം -

യിവക്കേതക്കിലുമനുതാതാ,

വിവരണാളിന്നതിനെക്കിലീ -

യവതരുള്ളതിനപാത്രമാക്കം. 47

മെംഴിക്കാണ്ടമയക്കിനംടരു

ക്രഷിയുംവണ്ണമിന്നക്കിനിഷ്ടുവം,

വഴിയെച്ചതിചെയ്യുകൊംക്രയു

തെംഴിൽനൽപട്ടനവംസിക്രംക്രയോ! 48

വലതുംപരവുന്നതന്തനിനംയ

ഹലമില്ലിനിനെവന്നുചേരുംവും

ഉലക്കിക്കലിവണ്ണമാക്കം

വിലവിപ്പുംനിടവനിടൊല്ലിനി. 49

- ഇധിജനമെന്നിക്കുംവേച്ചു—
യുമഹാ, ഏതിനിങ്ങനിടന്നംതാം;
മഹമാ! അന്വയാഗവഹനിയിൽ
ഒമനംചെയ്യുത്തന്നെയുക്കതമാം 50
- നിന്നവേവഴുച്ചു സാലുപിയംപം
മനമപ്പോളിളികാതെനിൽക്കിനാം,
ഇന്നേരുമനകംന്തികേംലുക്കാ—
തനനുക്കുംകുംഞ്ചിയ ചത്രത്തക്കുന്നം. 51
- “പുരഷർഷഭന്നായ് പ്രസിദ്ധനം—
മൊരട്ടുചുറ്റുന്തനന്നിക്കുതംതന്നായ്,
മരവുംകമയ മവിസ്തുരി—
ചെറായനാരുളുന്നാട്ടചവാല്പിത്തില്ലോ? 52
- കവാടിളിവിരിഞ്ഞതമാർ, കരി—
സന്ദേഹംനിഃന്ദകരണാളിപ്പിനന,
കനകാഭന്നേരാളി ചത്രത്തുമർ
ഇനക്കുതാനിന്തിചവാല്പിനില്ലും 53
- അബനിഞ്ചുവരുന്നതു, സ്ഥിതം
ജവമേരോടിജെംഡിക്കവാല്പുനാം”
വിവരംതിരിയംതിവാല്പുമം
നുവരശ്ശേപ്പുതൽപരാഞ്ഞുക്കല്ലേവ. 54
- ഇതുകേട്ടവരുളാനാരഞ്ചിയും—
കുത്രകാശവയ്ക്കുമാടംശകനത്തു;
അതുനാരുളിഴനരുന്നോക്കിനി—
ന്നിതുചിന്താത്രം നാലുഡിക്കിലും. 55
- “സന്താഷിക്കവതില്ലേരു! പിഴവൊറു—
ക്കുന്നംമുംകുഞ്ചു—
നീനുന്നു ബോധമക ഗംതാൻഡവതിനെ—
കുഞ്ചുപ്പുട്ടതില്ലേ; 56

എന്താതിന്പും തെരഞ്ഞെടുവി, യിനിന്താ-
നെന്നാം കുറക്കില്ലോ -

രേംഗേതാഡാ?" മിനിച്ച ചാന്ദനാത്മയും വാൻ
കവിച്ചു സംഖ്യാംഗമായ്.

56

പിന്നുന്നതാവീതാജ്ഞാചചയ്യിടിനാസകലപുരാ -

പുത്രവും പ്രിതിപുർണ്ണം

തന്നെതാൻ ചൊല്ലിമോ പിച്ചുവരായമെഴുട്ടം
രാജ്യാനിള്ളുവോയാൻ;

മിന്നാര്യാംനോന്തവയ്ക്കും അന്നയാഥാവഴിയേ
വൈശവാജാഭിഷേകകം

തന്നെതാൻ ചയ്യുമനാൻ; സിന്റുംതനവൻ
ഭാരതപ്പെട്ടുകഴുത്).

57

(ശാഖ.)

—

അലക്കാരന്റെ പ്രഭാസം

കാവ്യത്തിന്റെ ജീവൻ രംഗങ്ങൾ രംഗങ്ങാം മല്ലോ
അതവക്ക് സരസക്തികളെ നിന്മിക്കുവാൻ അസാല്പമാക്കും.
രംഗവോഷകമായ ഒരു വസ്തുവാക്കും അലക്കാരം. അദ്ദേഹം
ഈ രംഗങ്ങാംവോലെതന്നെ അലക്കാരജന്മാനവും കാവ്യ
നിന്മംണ്ണത്തിനും അത്രാവസ്തുമാണിത്തീരുന്നു. ഈ അത്രം
വശ്രമായ അലക്കാരത്തിന്റെ സപത്രചത്രക്കൾില്ല
എത്രതു ചാൽത്തച്ചും ചെയ്യും. അതും അസ്ഥാനത്തിലും യി
ത്തിരുന്നതല്ല.

അലക്കാരമന്നാലെന്നു് എന്നാണ് ഇവിടെ അല്ലെങ്കില്
റഹിക്കേണ്ടത് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യാന്തസ്ഥിരം വണ്ണിത

നൂങ്ങെട ഇടയിൽ പഴല അരകിപ്രായദേശങ്ങളിൽണ്ടുണ്ട്. ‘ഈ തെയ പോഷിപ്പിക്കുന്നതും രസത്തിലില്ലെന്ന തുമായ കൈ ദ മംമാൻ’ അലക്കാറം’ എന്നായ മതം. ‘രസത്തിനുപകരി ക്കുന്നതും രസചുജ്ജവലതെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിപ്പിക്കുമ്പോൾ നികുമ്മൾ സ്ഥാത്തതുമായ ധമ്മമാൻ’ അലക്കാറം’ എന്ന് മാറ്റായ മതം.

ശമ്പൂതമ്പെള്ളിൽവെച്ചുന്നിൽ
വാച്ചുമംഗലിട്ടിരുന്നിടം
ചമരക്കാരംചമല്ലുന്ന
മടലക്കാരമായരു്

എന്ന കാരിക്കയും, ശമ്പൂതമ്പെള്ളം രണ്ടാലവാൺിനെ ഏതു കിഴുംബിക്കുന്നതും, വൃംഗ്രാഡിനാവും; ചമരക്കാരംകുവുമായ വാഴ അലക്കാറം എന്ന് അലക്കാരഗാമാനുലക്കുണ്ടാം.’ എന്നാണുണ്ടായ ഉത്തരി ഒരു ഓഷാന്തിക്കുതിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട് ഇതിന്റെ പഴപ്രകാശനാവും മരും ദാവിടെത്തെന്നു നോക്കി ഗ്രഹിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ അരകിപ്രായംതന്നെങ്കാം മിക്ക അലക്കാരിക്കുമായം സ്വർക്കരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇപ്പോൾ അപരാധലക്കുണ്ടാം ഇന്നതന്നേന്നു സ്ഥാപിച്ചായാണ്. ഈ അതിന്റെ സപ്രത്യേകതയും അലക്കാരം ചിന്തിക്കാം.

സഫിത്തുംരസത്തിന്റെ
യംഗങ്ങൾക്കുപകാരിയായ
ചെണ്ണയമ്മരലക്കാരം
മാരംപ്രാതമാവിനെന്നപോത്.

എന്നാൻ’ അലക്കാരജീതപ്പുറാം ഭാഷാന്ത്രജ്ഞതിൽ നിന്നും ചിലകാണ്ണന്തു് രസംഗളിനട അംഗങ്ങളായ ശമ്പൂതമ്പെള്ളം ദശിയായി എത്തേനു ധമ്മങ്ങൾ രസംഗങ്ങളെ ഉത്തരവും കുംകിത്തിക്കുന്നവോ, അതു ധമ്മങ്ങൾംതന്നെ അലക്കാരംപാർ. അംഗപ്രാസാദികൾ ശമ്പൂതമ്പെള്ളം ഉപരാഗികൾ അത്മം വഴിയായും രസംഗങ്ങളും ദോഷിപ്പിക്കം; കാച്ചുപ്പാളാളം

വിഭാവാദികൾക്ക് പുണ്ണിയുള്ളപ്പോൾ അലക്കാരം തീടിയുണ്ടെങ്കിൽ അതായും സൗഖ്യപരിക്ഷ കൂടു മിച്ചക തീടമെന്ന താല്പര്യം. കുമിന്റുാദികൾക്ക് സ്വന്തന്നൂലുമായ ശൈശവങ്ങളുണ്ടെങ്കിലേ അലക്കാരണങ്ങൾ അഴക്കാരായിരിക്കും. വിഭൂപമാരാണെങ്കിൽ അവക്കുടെ അതുമേണ്ടായിരിക്കും കാഴ്ചപ്പുകിട്ടിനു മാത്രം പത്രംപുണ്ഡരിക്കുകയുള്ളൂ. അതുവോലെ കൂടു സൈവമില്ലാത്തിട്ടത്തു് ഉക്കി വൈചിത്ര്യം മാത്രം അലക്കാരണങ്ങൾ കാഞ്ഞു.

സൗഖ്യംബേക്കിൽ ദാരാവന്നും അലക്കാരണങ്ങൾ അറബിലുണ്ടെങ്കിൽ അതുകൾ റാസദയംബക്കണ്ണിലും കുന്നിലും. നേരു മറിച്ചു്, അവ സംവക്ഷക്കണ്ണിലുണ്ടായിത്തന്നെ തീരും. ബാലികമാർ യുവതികളിലേയും സ്ത്രീകൾ പുജയ്ക്കുന്നങ്ങളേയും അലക്കാരണങ്ങളും ധരിച്ചും അതിനുശ്രദ്ധിക്കുന്നതു് പരമാണ്മാണ്മലം ഇപ്രകാരംതന്നെ. കണ്ണാലു കയ്യിനേം്പും കുക്കണം കണ്ണാഞ്ചിലും ഉപചയാഗില്ലാതെ വരുമാനങ്കുടുത്തിനു പഠന്തുമായിത്തീരും. അലക്കാരണങ്ങൾ സർവ്വജാ ശസ്ത്രവോഷക ണ്ണിലുണ്ടായിരിക്കുമെല്ലു. റാസമല്ലുംതുടരും അലക്കാരം ഉണ്ടായി എന്ന വരാം. രണ്ടുള്ളിടത്തു് അതിനുണ്ടായിരുന്നുമുണ്ടായിരിക്കും അലക്കാരം റാസ നൃത പ്രോഫീഷണം. ഇവിടു ഒരു സംഗതികൾ ധരിക്കുണ്ടതുണ്ടോ. അതായതു്;

“ശാന്താദികൾ സമവേതങ്ങളും മാരാദികൾ സംയുക്തങ്ങളുമാകയാൽ ലാക്കിക്കാലക്കാരാണെങ്കിൽ കൂടു വക്കും ഭേദഭിന്നങ്ങളും കാര്യം. കാര്യം അതുകൂടാം അലുഞ്ചിക്കണ്ണിലുണ്ടോ അവ കൈകാലത്തു് ശബ്ദങ്ങളും വിട്ടപിരിയുന്നും. രണ്ടും സമവേതങ്ങൾതന്നെ. സമവേതങ്ങൾ എന്നതിനു സമാധിത്തങ്ഗൾ എന്നോ അതു മുള്ളു. അപ്പോൾ മുണ്ടാലക്കാരാണെങ്കോ ഭേദഭില്ലോ സിദ്ധംവു് എന്നും മതമുണ്ടോ. ഇതു് ഫാസാധുവായിത്തീനിരിക്കുന്നു എന്നാണ്ടു് മെത്തവരാത്ത കാരിക സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ ഇതാണോ ക്രമവത്തു സംഗതി.

‘മുന്നാദ്ദീവാന്’ കാവ്യശാഖയ്ക്കു കാരണം. അലക്കറു തുലി ആ ഡോഡേയ പുജ്ഞിരസ്സുടുത്തവാനേ മതിയുകയുള്ളൂ’ എന്നം ഉത്തരവരുണ്ട് അതും അടിസ്ഥാനത്തിനും അലപക്കാരന്റെ മുന്നു കാമിക സ്ഥാവിക്കുന്നു. എന്തിനെ?

ഇഴുള്ളീരംതന്നെ ഭദ്രേ!
സപർപ്പാള്ളിക്ക കാരണം,
നിന്നംതാമ്രാധ്യമരസം
സുധയേക്കാപംമരൈംഹരം.

ഇവിടെ വിശേഷാക്തി, പ്രതിരേകം, എന്നിൽപ്പിനെ രണ്ടു കാരണങ്ങൾണ് മാധ്യമ്മാചിത്രാദാദാപം സ്ക്രിപ്പമായി പ്രകാശി കണ്ണില്പതാരം. പുഞ്ചാഡം വിശേഷാക്തിയും ഉത്തരാഡം പ്രതിരേകവുമാകുന്നു.

വിശേഷാക്തി, ജനിക്കാള്ളിൽ
കാഞ്ഞംംറതുവിരിക്കവേ

എന്നാണ് ഭാഷാഭ്രാഷ്ടന്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എങ്കി ചും ‘എക്കളണമാനിക്കല്ലുനയംശേഷഹളണംബഹ്യക്കല്ലുനാവി ശേഷാക്തിഃ’ എന്നം പ്രമാണം കാണുന്നുണ്ട്. സപർപ്പാ റൂപിക്ക കാമനമായ ദിപ്പുത്പം ഈ ശരീരത്തിനില്പ് എന്നിൽപ്പി നെ എക്കളണമാനിയ സുചിപ്പിക്കുകയും സുവാചിശേഷഹ ണാഡുക്ക ദാർശയുംവരുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുകൊണ്ട് ഇത് വിശേഷാക്തിതന്നെ. ഇതുപോലെ പ്രതിരേകാലപക്കാരവും ഇപ്പുല്ലത്തിലുണ്ട്.

വിശേഷംപ്രതിരേകംവും
വണ്ണംവണ്ണംഭദ്രത്തേജസ്സിൽ

എന്നേ ഭാഷാഭ്രാഷ്ടനം വിധിക്കുന്നാണെ. പാക്കഡ്, ‘ഉപമയ സ്വരൂപണാതിരേകത്പം പ്രതിരേകഃ’ എന്ന വേദരേഖയും പ്രമാണ ദിവാം ഇവിടെ ഉപമയമരയ അധികാരണസത്തിന് ഉപമം

നമരയ സുധയേകാരം മൃണാതിരേകം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നും ഇതും പ്രതിരേകാലകാരം തന്നെ. ഇപ്പറമ്പത രണ്ട് വാക്കു ഒഴിംക്കും അലക്കാരപട്ടം എന്നേന്നും, മൃണങ്ങുവെള്ളു കുറഞ്ഞിരാക്കുന്ന ശോഭയും വോച്ചിപ്പിക്കുന്ന ധമ്മമല്ലോ അലക്കാരം എന്നും മറ്റും സ്ഥാപിക്കുന്നും ഇംഗ്ലീഷ് പരമാത്മ തന്ത്ര ഗ്രഹിക്കുത്തന്നെയാണ് കംഡിക സുചിപ്പിക്കുന്ന രണ്ടാം മതത സംഗതി.

ശബ്ദംലക്കാരങ്ങളിൽ അത്മാലക്കാരങ്ങളിൽ രംഗവേദിവക്കു സ്വീകാര്യിക്കും ഉക്തിവൈച്ചിത്രമാന്ത്രാജികളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മുൻവരംതുവന്നല്ലോ. ആ സംഗതിവയ്ക്കുതന്നെന്ന കാട്ടി വിശദപ്പെട്ടതി ഇംഗ്ലീഷണം ഉപസംധിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

“മാലേയമരറിവൈശ്വി, മതിമതിപനിനീർ

പിന്നായുംവരറിടൊപ്പു,

മേലേമേലേചുപ്പിക്കുത്തുകനമെറം

മിത്രമാലാകലംപം;

നീ ലേണന്നിയെന്നേ പ്രിയസവിനിലയി—

പ്ലാതെവപ്പാതവണ്ണം

മാലേകാജ്ഞു”നാമാഖ്യനേർമ്മിനിനിഃബിളിയായ

നാമാഖ്യനാനിതം.

ഈവിടെ മകാരാശപ്രംബം സ്ഥാപിച്ചാണ്⁹ ലക്കാരവും നകാരവും ഇട്ടിട്ടിട്ടുണ്ടതാരം. ഇച്ചിന്നെ ഇംഗ്ലീഷു ശബ്ദാലക്കാരം വിപ്രലംഗ്രൂഹാരത്തിനു വോഷകമായിത്തീരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുരങ്ങം (മകാരാശികൾ) മായുംതുനു മൃണങ്ങുതുവുണ്ടിപ്പിക്കുവയ്ക്കും, മായുംതു ശ്രൂഹാരത്തെ വോഷിപ്പിക്കുവയ്ക്കും ആകുന്നു.

ചവർജ്ജിനാമംവർജ്ജം

മനാക്ഷേപാവമസംയുതം

ഉള്ളറേമണക്കറഞ്ഞാൽ
മാധ്യമ്മ എങ്ങ് സുഷ്ടി

എനം,

സംഭോഗംകാരണംവിപ്പ-
ലംഭംശാനതമിവരരായ
ഉത്തരോത്തരമുഖംകവ്യം
മാധ്യമ്മത്തിനവനിച്ചം.

എനം റാഷ്ട്രപ്രധാനത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട് ഇപ്പോൾ ഒരുംപാലക്കാരം രസവോഷകമാക്കാതിനു് ഉദംഘരണം കാണിച്ചുവല്ലോ. ഇനി രസവോഷകമായ അത്മാലക്കംരത്തിനാം കൈകൊംഘരണം കാണിക്കും.

അരുള്ളേജുംതാഴി! രാഗപ്പൂഡിമ പകിരിപോൽ
പാണതുകേരുന്നചുറ്റും
വോയ്യേണ ചെമതുള്ളുന്നിതുമനകലരം
കാരമുള്ളുന്നപോലെ;
വയ്യേണു, ചെമവലിയ്യുന്നിതുശിവനിവാനേ!
വൈപ്പുതീശക്തിപോലേ
നിയുല്ലുന്നമയല്ലാജനകനമിതുമാ
റീഭവാനാകയില്ല.

ഈവിടെ മാലോപമയാനാലക്കംം. “ക്കവേമയത്തെത്തു
നേ പല ഉപഭാനങ്ങളുംചുപമിയ്യുന്നത് മാലോപമു്”എന്ന
ലക്ഷ്യണം. ‘പകിരിപോലെ’എന്ന ഉപഭാക്കാണു് അന്നും
ഗം പടൻ പിടിയ്യുന്നതിനു് കൈ ശക്തി അധികം തോന്ന
ക്കൊണ്ടു്. ഇതുപോലെ തോന്തു ‘കാരമുള്ളപോലെ തുള്ളു
നു’എന്നം, ‘വില്ലുള്ളക്തിപോലെ വലിച്ചുനേ’ എന്നം ഉള്ള
അലക്കംരജ്ഞം അതാന്തവസ്ഥകൾക്കു് അധികമാണു് സുചിപ്പി
ക്കൊണ്ടു് ഇം അധികമാണുചുനം വിപ്പലംബ്രൂംഗാരത്തി
നു പോഷകയുമാണു്. വിവരിതോദാധരണങ്ങളുകേം ഉണ്ടും
ഈ സംഗതി നേ വിശദപ്പെട്ടതും.

ഇപ്പുണ്ടപ്രിയപ്രേരണസിവടിവിലട-

ത്രഞ്ചകടപ്രേമം

സ്വജ്ഞപ്രവർച്ചനംചെയ്യുന്നതാം

നേരകടന്നനോക്കിയപ്പേം

ചുജ്ഞപ്രമത്രക്ഷപ്രകടനാപടവം

തയ്ക്കടക്കണ്ണിച്ചിടക്കാൻ

നഷ്ടപ്രജ്ഞന്നവിശൃംഖല ചുട്ടുടരു നടവി-

പ്രിട്ടവട്ടംതിരിത്താൻ.

ഈ പദ്ധതിൽ ടകാരാനപ്രാസമാണ് പ്രധാനമായിട്ടുള്ള തീ. മു, ഒ മതലംചെയ്യും ഇപ്പുന്നില്ല. ഈ മുംസം റ സപോഷകമാക്കുന്നില്ല. വിപ്രലംഘ്രംഗാരമാണ് ഇവിടെയും മും. വക്ഷി, ടവർഡാനപ്രാസങ്ങൾ അംഗംമരസത്തി നാനുള്ളണ്ടെങ്കില്ല.

പ്രിക്കതംമേഹസംഭയംഗം

ശയരണ്ടംടവർദ്ധവും

നീളംപുതിയുമംജസ്സിൽ

കൈംളളാമുഖത്തബന്ധവും.

എന്നാം,

വിംഗ്വിത്തേംഉദ്രോഗം

മെര്ക്കമേലതിനാനുയം.

എന്നമംണ്, നിശ്ചയം. അപ്പോൾ ഈ ശരനപ്രാസഃ ശ്രൂം ഗാരണസത്തിന് വികലഭകായ രാദ്രംഭിക്കേണ്ടാണ് പോഷി പ്രിക്കുന്നതോ എന്നാം, അതോ പ്രക്രതത്തിനോ യോജിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വജ്ഞമാണെല്ലാം. ഇനി അത്മാലക്കംരഞ്ചെം സപോഷകങ്ങളുംതെ വരക്കാതിനാം കരഞ്ഞാധരണം കുണ്ണിക്കാം:-

കംന്തൻ,തന്നൊട്ടവേർപ്പിരിത്തെതവിടങ്ങം

വോയ്ക്കാഞ്ഞിയായ-

ആന്തം,രതംഴിക്കരാചെയ്യുംഗാസനക്കും-

ഘണ്ണംനിങ്കെന്നക്കില്ലം

ചന്തനക്കിനവാദിവംമന്ത്രം

കേട്ടപ്പുംഫേഡക്ഷണം

സപന്തംതാഖയിൽനിന്തിനം, ഉടൽവിച്ചം
ജീവന്നടപ്പുന്നപോൽ.

ഇവിടെ, “ഉടൽവിച്ചം ജീവന്നടപ്പുന്നപോൽ” എന്നത് ഉപമാലക്കാരമംബനകളിലും അത് സംസ്ഥാനപോഷിക്കിക്കൊണ്ടില്ല. എന്ന മാത്രമല്ല, സൂക്ഷ്മം വിചാരിക്കുന്നപോൾ ഈ അലക്കാരം സംസ്ഥാനം കരം മാനനികരമാണെന്നു തന്നെ ചായേണിവകം. വിപ്രലംഭാരം തന്നേയാണല്ലോ ഈവിടെ സംസ്ഥാനം. സാധാരണ വിപ്രലംഭാവസ്ഥയിൽ ജീവനിർമ്മനം ചായങ്ങളും യാഥാന്തരവാദം നിബന്ധിക്കാറുള്ളത്; അല്ലാതെ, തന്നിരോധ്യാപാദങ്ങളും. വിപ്രലംഭവള്ളിയിൽ പ്രംബം പാദ്യാവായം തുടി വർഗ്ഗിക്കപ്പെട്ടവാൻ യോഗ്യതയുണ്ട്. അതിനിനെ സംഭവിക്കാവുന്നതുമാകും. അതു സ്ഥിതിക്കും അതിനു വിപരീതമാകി ജീവനിരോധ്യാവായം നിബന്ധിച്ചതു നിന്മിത്തം പ്രക്രതാശത്തിനും അപക്ഷ്യം തന്നേയാണും ഈ അലക്കാരം കൊണ്ടു സംഭവിച്ചതും.

“ജീവനിർമ്മനത്തെ തടഴ്ന്നതായ കൊട്ട് സ്വപ്നി ഉമല്ല. ഉപമാനാ പ്രസിദ്ധമായിരിപ്പുണ്ടെനെമെനും നിയമമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടും ഈവിടെ ഉപമാലക്കാരം, ഉൽപ്പേക്ഷയും എന്ന് അലക്കാരം” എന്നും മാറ്റം മതാന്തരമുണ്ട്. ഉൽപ്പേക്ഷാലക്കാരമാണെന്നിലും പ്രക്രതോദാഷത്തിനേക്കും നിവാരണം വരുന്നില്ല. ഉപമാലക്കാരംകൊണ്ടുണ്ടാവുന്നതുപോലെ തന്നെ ഉൽപ്പേക്ഷാലക്കാരം കൊണ്ടും വിപ്രലംഭാരത്തിനും അപക്ഷ്യം സാഖേപ്പുന്നുണ്ട്. എതാഴാലും അലക്കാരവിനിവേഗം നിന്തു ഈ വക സംഗതിക്കുള്ളക്കാവിച്ച് പ്രഞ്ചകം മനസ്സിക്കുത്തണ്ടാകും.

(മംഗളോദയം.)

മ ബജ് സ്ഥ യ റ യ

ഒ ടേണ്ട് ഓ ദ റ

പ്രകടിതകരിലപ്പുതാവശ്രൂ-

പ്രകരടക്കട്ടിച്ചേഷ്ഠമക്കബിംബം;

തികയുമൊളിവെടിത്തുശാന്തമായി,

പകൽവിലഭയാശരാക്കന്നസസ്യരായി.

1

നവസുഷ്ഠമനികന്നചാകതക-

ദേവമതിൽമുക്കിഞ്ചുതുചട്ടിലഘും;

ഡിവാതപരമണംഞ്ഞസസ്യാ-

ദിവസകരങ്ങതിരോദുഡശമഴിച്ച.

2

പരശ്വതരപരാഗപാളിപാരിൽ

പെങ്കരുപരത്തിക്കിങ്കന്നചാഡാവാതം

നിശ്വമതൃജവായ്, മേനാജ്ഞഗണ്യ-

പ്പുഞ്ചമജഗത്തിലന്നച്ചണ്ണണ്ണത്തു.

3

ഇനതതിയുടെ കല്ലു ചിന്നഭാരായ്

കനകമണ്ണാജപലരമ്പുമംത്രജാഹം;

അനവധിക്കചേപ്പംലക, രക്ഷാ-

ജനചുരിയെപ്പുഞ്ചതാനിരട്ടിമിന്നി.

4

നലമെട്ടജഗക്കേമോഹനാന്തി-

നിലയനമാം പ്രക്തി പ്രഭാവമേവം

വിലസിനസമയത്തിൽ വീതബെയ്യും

മലർശരമുള്ളിൽമയണ്ണി ജീവജാലം.

5

കവലഞ്ചിമാർ കൂടിച്ചു നന്നായ്

നവരചിരാഞ്ഞണ്ണം ചെത്തു ചാത്തി

ഒവരവർഗ്ഗിക്കംതരത്തിട്ടേം—
രവസാരങ്ങൾന്തു നതജ്ഞിംത്രകാജിപിപ്പായ്. 6

ഉരവെരിയവിശ്വാസവഹിക്കരി—
ക്കരംകരിയുന്നവാകമാണുമപ്പോൾ
മാരംരാനിലവിട്ടുനബുചാടം
മനനവരാനുമനോച്ചമോട്ടമായി. 7

തനതുതലയുണ്ടെന്നാ, ദിനുംഡിനിൽ—
ഇനക്ക്, സമാപതിവാംകൊട്ട അവീരൻ,
മനസിജിംഗംവാതഭേദമനുംകും
മനനമാട്ടണമലപ്പുനിനാപോയി. 8

അക്കട, മതുനാളുണ്ണോകവാടി
ക്കുമതിൽമെമ്പിലിയും വസിച്ചിരുന്നു;
അക്കമലരിളകിഞ്ഞാസ്യനുപ്പോൾ
വകതിരിവറംപിടിടക്കംനാചചനം. 9

കരിക്കിലണിവേണ്ണിമഴലിമണ്ണോ—
പരി, യതുകണ്ണുകരിംകൈളംകുലപ്പി
തപരിത്രുടൽധിരംചുംബാടിവിണാർഥ;
ഭരിതമിതാസ്യതിമാർസമിപ്പുതാണോ? 10

മയനെടക്കപ്പം, മരാറ്റംഡശംസ്യ—
പ്രിയതമ, ചെണ്ണുകപ്പമാലികാലഘംഡം
പ്രിയനെടതൊഴിൽപ്പാഞ്ചിവണ്ണുമുപ്പോം
സപയമകതാരിക്കിനുചുവിന്തുടന്നാർഥ: 11

“വരളുണമിയലുംനിശ്ചാടിമാർത്തൻ
കരംകവയണ്ണുകമാരകൊന്നുണ്ണും,
സുരതങ്ങിക്കപ്പാസ്യുമേൽക്കിലുംഹം!
നമുടയാങ്കെടണിസന്നായ്ക്കരാസിന്. 12

പുരുഷമിച്ചുലൻപംകതിക്കളും
തിരുവടി, വൈമമിലിൽവാരംപാടിലായി;
കുമരജവയുടി, വീരംക്കു -
ഗുരുത്വാനന്ദമാന്വയണികരിച്ചാം.

13

‘പുരുഷന്നിലയുണ്ടപറത്തിട്ടേബാൾ,
തങ്ങിജിനത്തിനകാരമേറു’മെന്നായ
കുമരിക്കാരംപബസ്തുതിനിഭാനിം
ഹോരാത്തപാഴപ്പുത്രകാലപോഷാഖാം!

14

കുപടിമടവാർന്നിരഞ്ഞവേശ്യാ -
തെത്തവിലുലത്തുനടന്നാണനുണ്ടെന്നു
വിക്രതെന്തംവിടപുത്രിക്കാചരിഷം;
പുരുഷമിലീനിലയുള്ളതാരവിഞ്ഞ!

15

നിജദയിതകക്കുള്ളതിച്ചുള്ളും
വിജനമണംഡത്തിയുംതടിപ്പുംഡശം
സപജ്ഞിതവെള്ളിവാക്കിടനമീന -
ലുപജനവശംവിരാധപുരുഷനാർ

16

കണവനക്കാർക്കാഴ്ചവെച്ചുശംഡ -
പ്രണയിനിനൈങ്ങാബുളിച്ച, ചെണ്ണുത്തു -
നണകളിലുടനെമരപ്പുഴംനാവിർ -
ജൂണക്കടവല്ലുമൊക്കുംവുംവും?

17

പരമിമനിജകംന്നതാശ്രൂനാരി -
പരതെയാടിത്രുള്ളതക്കവമാന്നാർ
പരപുരുഷവരളുറുനോക്കിടാത്ത -
പ്രഭുത്വാനിക്കവള്ളുംവിനാ സംശിഷം!

18

നിശാചരവത്തിപ്പദ ദാക്കളും നിക്ഷും -
ഈശിങ്കവടിശ്രദ്ധലർബാനാദാ സനാരി

വഗ്രിമല്ലവരയമ്പത്തിവംഴം—
മിശ്രജീവനത്തിന്മപ്പോറിട്ടന്നപ്പംവം!!

19

“മഹപതിരജന്നിചരേശാനവം
മഹതനടപ്പുരകത്തണ്ണണ്ണതിട്ടന്നുവാദം
അമമയുടെമകർപ്പവിണ്ടുമംചരിഷ്ടം
ക്രമവുകൈന്നില്ലരിങ്ങേനമിന്നത്തെന്ന ”

20

തനതിവ പലതോന്ത്രുടൻമയൻതൻ—
തനയതന്നില്ലനടനുചെന്നമന്നം.
ജനകജന്വിവസില്ലിട്ടനാട്ടത്താം
മനതജ്ഞിർമ്മാംരംഗതിരുന്നള്ളുവം.

21

മതിരുവിമയപുത്രിസംവാധാ—
സ്ഥിതിഭ്യാസംതാൻചവവിയേംത്രനിന്നിട്ടന്നുവാദം
സതികള്ളടക്കമനംതകന്നിട്ടുമം—
റതികംനാട്ടപായേണ്ണതെന്നുവിന്നെ.

22

മനകലവാതിരെസുരില്ലമംഴ്ക്കം—
മനജകലാംഗനവാട്ടിലാക്കവംനാം
ഓരോപ്പമനരാഗവംയുംപുഴുങ്ങേം—
മനവപ്പേരുമള്ളുവാക്കുക്കിരക്കമാായ!

23

‘അരയിസുമബി!നിനക്കുംസന്നായ്തോൻ;
മഹിക്കണ്ണാമുത്തുതെപ്പുചേത്തിടേണോ;
മയാതയുടെനിലയ്യുനിയിക്കുന്നാൽ
കയാൽമൊഴി!കേൾം കുതകുത്രുന്നുംശേഷുന്ന.

24

മലയെംട്ടവോക്കതിജ്ഞയില്ലമെവും
മുലകുംതുള്ളുവാട്ടരാവിവണ്ണമാണ്ടു!
പലപട്ടിനുടുവീപ്പിടംജ്ഞ;നിനേ—
ജ്ഞലയുമതിനുകയത്രുതെപ്പുമില്ല.

25

കവലയമിഴി!ക്ലോനിർപ്പേംശാമൃതയ്
തവവദാം സകളുകമാകമപ്പോൾ,
ഈവമതി പരമേരിങ്ങനചന്ത്ര
ശാഖാവിവ!നിന്നെ മഹിക്കില്ലയപ്പീ?

26

പശ്ചാവാനാർക്കത്തണ്ണത്തിമിക്ക-
ദ്രശ്മമനന്നനെന്നുകരിച്ചിവില്ലാം
ശായരമുവാ!ംഡോക്കിട്ടന്നതാഭി-
ദ്രാഡുടെവാവവമാണുംബന്മില്ല.”

27

അറുവാഷ്ടിതുകേട്ടസീതു,ചേങ്ങം-
മുഡവടിയായി,മുവത്തടിച്ചുപെംലെ,
തൃതലകൾതകത്തേരുത്തുതാം
ചെറുതുതാംഡുഗ്രുഡാഗ്രാഹിച്ചുംം.

28

വിധുതമലക്കാരാണീരിയേംം
വിധുതമലപുണ്ടുഡ്രാഡാസ്രൂതാപ്പോൾ
വിധുമെംശിയുംചെങ്കുപവാക്കം
ഡയുപകരംപടിക്കണ്ണതുപ്പിച്ചേത്ത.

29

വലമതികനിവോടുചെംപ്പിവീണ്ടം
വലവലസാമവചല്ലുസാവധാനം;
ഹലമതിവിയലായ്ക്കയാലവൻതന്ന
നാലചെറുതെന്നപകന്നതെല്ലുട്ടതാം.

30

ചട്ടചുടെനടവീപ്പുവംച്ച,ഗാത്രം
കടക്കിടവേത്തു,വാവേകമസ്സമിച്ചു,
തുട്ടുടെനയനംചുവന്ന,താനെ
കിടക്കിടനിന്നവിംച്ചു,പരക്കടിച്ചു.

31

അലർശരപരിതംപൊന്നുചെത-
സ്സുലയുമരക്കാരേബുംധമരുവേംഗി;

കലതക്കണികക്കുട്ടിക്കടന്നതെന്നാൽ
തലതക്കയറക്കമറവണ്ണൻകരന്ന.

82

കവലാമിച്ചിസീതചൊന്നവാക്കു—
ലവനരിശത്തുട്ടത്തു കൂട്ടിക്കി
അവളുടെക്കഗുനംകുമംറേനുകി—
ദ്വിവശിവ! യംഴുകയക്കവാനോക്കു

88

പലവഴിപതറിപ്പുടന്നുകേരു—
ഒപ്പുനന്നവിശ്രദ്ധപ്പുകൾക്കുണ്ട്
വലനവനവാംവലിച്ചു, വരിച്ചും
വലുമെട്ടിട്ടുനക്കിത്തന്നുരുക്കുചുട്ട.

83

“അങ്കതക്കത്തിസാമസം, പ്രസംഗി—
ചുങ്കരംക്കുസ്താജി! വിംഗംഭലു!
ഉങ്ങവലമുട്ടുംക്കുസംഖുവംമി—
തക്കണാജനതെതവയിപ്പുതെത്തുനിന്ത്രു!

85

അഴിമതാരുടംജു; സാമസംവി—
ട്ടോഴിയക; പാഞ്ചാജിനിക്കുന്തുകൊമ്പക;
വഴിയുമഴൽപൊറുന്തുവാഴമീമാൻ—
മിചിനൈവാധിപ്പുതിലെന്തുമാനമുള്ളു?”

86

കരുധികമലിനതിവണ്ണുമേംരോ—
തമരിയാടിയച്ചത്തന്നെത്തുവേഗം
വരമെംഴിമയപുത്രിപീതശക്കം
വരനുടെവൈക്കപാടിച്ചമംറവിന്താ.

87

മതിമുഖിയമംന്നുതക്കന്നം
പുതിയൈഞ്ഞേവാധമവനക്കുന്തുചിച്ചു;
അതികറിനന്നിജപ്പുത്തിമുലം
മതിയിലന്നല്ലുച്ചയന്നന്നം.

88

അലചെടുത്തുകനിച്ചുമാറ്റുന്നും -
സ്ഥലമതിൽനിൽക്കേണ്ടാണോശരംഗംഡായ്
നലബഹംട്ടനിജകാറ്റവീണ്ടുമുഖം
ചിലമെഴുപ്പിനാകംഡേതിയുക്തിചുപ്പം. 39

“കരബലമതിമററിയന്നരക്ഷം -
വരംമജീവിതനംമുനീകിവെള്ളം
വാതകണാകരുക്കുണ്ടാതിച്ചുപാശ
പാവശനായുള്ളനെതാതുകപ്പും! 40

അകമലരിലതീവരാഗംഡംടം
പകലിമവുംപിരിയാതിട്ടതുതന്ന
അകപടകമങ്ങന്നാരെന്നായെന്തു?
മിക്കവഴുമെൻപ്പും!നീമംനാട്ടു? 41

ക്രയതന്നുവിട്ടുമരറരായത്താ -
ജീജാക്കരിക്കുകൊട്ടത്തുവെന്നരിന്തുകൾ
ക്രയപാദത്തിനെനിക്കപാനുവിശ്വസ്യ
നിക്കപമസുന്നരിസത്രമംനിതെല്ലും. 42

ഇതുവിധിവിട്ടുചെയ്തുന്തി -
ട്രിതുവൊഴുതെന്നമന്താർക്കാന്തിട്ടും;
അരതുലഹുന്നന്നിയേ!വോനിവെള്ളം
കുരുക്കരുത്തിവരുക്കണിടുന്തു. 43

ഈവർവ്വന്നുടെവിപ്രയോഗമാകം
ഒവരുമനക്കുന്നലേരുവംടിവാടി
വിവശതയില്ലഴുന്നവാനാട്ടുന്നു -
രവസരമാനാതരിന്തുക്കില്ലയോനീ? 45

പതിയുടെവരവാനുകാറുമെല്ലു,
മതികിലിവർവ്വക്കുഴുമേകചിന്തയില്ലും;

സതികിവഴുവിടെക്കഴിഞ്ഞുള്ളിം
പതിവിത്രമരംരാങവർം സംഖ്യമന്ത്രം. 45

ക്കുപരിചയവുംലഭിച്ചിടംതും -
പ്രജാഹർന്നിരം ശത്രംടിടത്തുവല്ലവംബം
ക്കയുവതിതനിച്ചുപെട്ടേപായം -
ബലംകനിമിഷംസുവമായിരിക്കയില്ല. 46

മുതിരൈമരതുള്ളിക്കന്ന്, പൂച്ച -
ക്കാതിക്കവിജതവിനേരംദൈമനംപൊലെ
ക്കിത്തിസുതക്കരഞ്ഞ; നിർമ്മലണന്തി -
യതിപാസകായ്ചലത്രുംപുലവ്യിട്ടന. 47

കടക്കിരംരംഗമരുവംഭം
ചടലവിശലാചനായോടിരന്നിവണ്ണം
മടമലരംശലിലപച്ചുതേക്കാംഭം
ക്കാട്ടഗാളുംശാമാചരിക്കന്ത്വം. 48

ഞാമീര ദാടപാശന്തപത്രിനന്നം -
യരികിലണണഞ്ഞപുണ്ണൻിടയ്യുള്ളം
അരാംമെംട്ടനേരുവംക്കിളിക്കാ.
പുരിവേമോആരുവതെന്തു, ബോധമില്ല? 49

അപരാതങ്ങൾഈമതിച്ചിടംതെ
സപളിരോഗവരളിനാരാചനാപക്ഷം
അവകടമുള്ളവാമതോമ്മംവണ്ണം,
ക്കുപടമോചിച്ചുകനിഞ്ഞുകുംകൈക്കെന്ന. 50

ഇവഴുക്കുള്ളതുവെട്ടുവരുംനായ്
ജവമംടകക്കുംബെട്ടത്തന്നിക്കുംനവംഗം
ധവ! നിശിച്ചരിമരയക്കുള്ളത്തിക്കുംനായ
വിവരതവിട്ടുമയക്കിന്നാവേഗം.” 51

പ്രശംസകമാഴിയിത്തരംകയകമാരി
 ചവംഡപ്പുംഴേ
 നിശാടപതിരാവണൻചെറുതുണ്ട് -
 നാൽത്തക്ക്ഷണം
 നിശംസമതിലേജ്ഞപോളുലകനിച്ച
 സലീഡനായ്;
 സപ്രശംസനപലിച്ചതിൽത്തെഴുവിന്നു
 തങ്കംനയയും.

52

അംഗീക്രാനവവംശരില്ലികയൻ -
 ഓഡേരൈസന്താനം -
 മംമണേധം, ധാരമേശമഹിഷി -
 പട്ടംവമിച്ചുള്ളവർ,
 സംമത്രൂൽത്തുന്നദോഷവംഞ്ചുമ്യുസം
 ധാരാളമായ്ക്കാനതന്നർ -
 പ്രേമതുടക്കുട്ടതുമനമമദം
 കംറി, മഹംവിനുയം!

53

(കവനക്കൗമരി)

— — —

അംഗിക്കാരണാനും.

വംഡേവിയുടെ വഒക്കാജവും, ആലോചനംമുതമായിരിക്കുന്ന സംഖിതിമസന്നത നംമേഖിച്ച വെച്ചിക്കണ്ണ ചുണ്ണം കൂടുതലാണ് സൊത്തുക്കുമായ കംപ്പും. ഏതാലുശുമായ കൈ വിശിഷ്ടവംത്തിന്റെ സപ്രത്യും, മണിക്കൂഡംജുമ്പം, മു

തിരിത്രംപികൾ, അലക്കാരാസർ ഇങ്ങിനെ ഗംഗയ്ക്കും പല സംഗതികളും ശരിയായി ഗമിച്ചു് തന്ത്രം കംപ്പ് റിംഗംണാത്തിലും, കംപ്പവരിശീലനത്തിനാളുള്ള വൈദിക്യും, എത്തു ശാസ്ത്രക്കാണ്ട് സിലിക്കേമെം അതഭേദം അലക്കാരാസും ശ്രദ്ധവൃത്തപ്പത്തിക്കോ് വ്യാകരണശാസ്ത്രം എപ്പുക്കാരാമും അപ്രകാരം തന്നെ കംപ്പവ്യത്യപ്പത്തിക്കോ് അലക്കാരാസും മും അത്രംവശ്രൂമംകനാ. അലക്കാരാസംസ്കാരമില്ലാതെ കാവ്യനിംബാണംനെപ്പുണ്ടോ സിലിക്കേന്നതല്ല. ഏന്ന മാത്ര മല്ല; കംപ്പദിംഷദിനംനുടി അസംഖ്യമംകനാ. കേവലം വ്യാകരണം ശാസ്ത്രങ്ങിൽ ഒന്തും പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള വക്ക് —

“ചാന്തംരതാമിവച്ചുതോസികരതോധിദീനദംഗ്രഹസ്മേ”.

എന്നും,

‘മുണ്ണെന്നരംഗശ്രദ്ധപ്രമിതോമരതോറിവമഹംഗ്രംവഃ’

എന്നുള്ള പ്രയോഗങ്ങളിൽ അത്രുതേതു ദിശയംനെന്നും ഒരു നിർജ്ജമംണണനും അറിവാൻ അസംഖ്യമംകനാ. അപ്രകാരം തന്നെ ‘ഇവനക്കാണ്വും’ ദിവപദ്മംകും ‘കണ്ണറവതംസം’ ദി പദ്മംകും എക്കേഴുസംഖ്യകളിലും അത്രുതേതു പ്രയോഗത്തിനു പെടുന്നക്കുത്രും ദിവപദ്മംകളും രണ്ടും മത്തേതതിന്റെ അതില്ലെന്നും അവക്കിണ്ഠതുടുടം. അതുകൊണ്ട് വ്യാകരണം ശാസ്ത്രപ്പുംലെ ഈ അലക്കാരാസംസ്കാരവും അവഗ്രഹം പരിശോഭിതംനെന്നും സിലിക്കേന്നുണ്ടോ.

പ്രകൃതശാസ്ത്രത്തിൽ മുണ്ണെംഷാഡി പല സംഗതികളിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടുനാണെങ്കിലും അലക്കാരാസംസ്കാരം പുംബാഹംഞ്ചാർ ഇതിനു പേരു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതോ്. ‘അലംകൃതത്തോന’ എന്ന കരണവ്യത്യപ്പത്തികേക്കാണ്ട് സിലിക്കേയും ‘യമകാം’ ദി ശ്രദ്ധാലക്കാരമെന്നും, ‘ഉപമാം’ ദി അമ്മാലക്കാരമെന്നും അതുമില്ലെ. ‘അലംകൃതതിരലക്കാരാം’ എന്ന ദോവവ്യത്യപ്പത്തികേക്കാണ്ട് സിലിക്കേനു ദോഷരഹിതരും

മുണ്ടെങ്കിലും മാറ്റുമെ അധിക്ഷണത്തിൽ. അലക്കരം ഒപ്പാക്ക മറ്റ് വിഷയങ്ങളേക്കാൾ പ്രാധാന്യത്തിനും വിശദം കൈഞ്ഞുവെന്നോ ഇതിന്' അലക്കരംഗാനുമെന്ന പേര് കൊടുത്തതിരിക്കുന്നത് 'പ്രാധാന്യന്തര വ്രച്ചേശംവഹി' എന്നും നിയമം. ഈ ഗാന്ധു തിന്നും ഇം പേര് കൊടുത്ത തിന്നുവും അലക്കരിക്കുന്നാൽ റാലതം വളരെ വിനൃതിചേഴ്സ് തീട്ടണ്ണ്. അവ മിച്ചവനും ഏടുത്തു കാണിച്ച് ഇം ഉപന്യം സം അധികം ദിഗ്ഭാപ്തിക്കേണമെന്ന വിചാരിക്കില്ല. എക്കിലും ഒരു സംഖ്യപഠിവാൻ പ്രകൃതത്താൽ പ്രശ്നാജിനക്ക് മാംഗിരിക്കുമെന്ന വിശദസിക്ഷണം

ബാധിക്കാമ്പാൻ, ദക്ഷംന്തരം മുതലായ പ്രാചീനവല കാംക്കുന്നാൽ 'അലക്കരംഗാന്ധിവക്രംവർപ്പാനം' എന്ന സാഖാന്തിരിക്കുന്നു. പ്രാവശ്യങ്ങൾ അപ്പോചിംഗാനും മുഖ്യവിചാരംബിക്കുമായ അന്താവല്ലാച്ചാര്യപ്രകൃതിക്കുംതും, ധപ്രയംഭാകാട്ടിനുമുണ്ടാക്കുന്നതും ധപ്രാക്കാം അലക്കരംതും കാം പ്രാധാന്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതും പ്രകൃതിക്കും, പ്രാചീനമതത്തെ അന്താവല്ലാച്ചാര്യപ്രകൃതിനും അലക്കരംഗാനുമെന്ന തന്നെയുണ്ടും നാമാശണാം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളുണ്ടും. 'അലക്കരംഗാനുംഗാനുംമുഖ്യപകാപ്പാഡിനുംതും അംപംതം റസബ്രംഗോത്തും സിലബാനതം. ഈ സംഗതി ദോക്കാനുംവാൻ ഇതിനു റസാനും എന്ന അത്മാധ്യമന്തിയും' എന്നും നേരും മഹാദുരം സിലബാനതം. ഇം സംഗതി ദോക്കാനുംവാൻ അടുത്തും സിലബാനതും അലക്കരംഗാനുമെന്ന തന്നെയുണ്ടും ഇപ്പോഴം വ്രച്ചമർച്ച വരുന്നതും എന്ന സമയാനിക്കും.

ഇതെന്നു സ്വതന്ത്രാനും ഗാകിലും പ്രാംഗണാഡം സുതോടും ഇതിനാധികം അടുപ്പം കംബനംഡേ 'ചെവയ്യും കരണനുയാ ഇവാലക്കരം കൈഞ്ഞുവെകാത്മികാവം

ഗീകരാത്’ എന്നു നംഗോജിഡക്കം ‘വൈയ്യാകരണാനുഭ ഗസാമിഡിശ്വാലക്കാരിശക്കഃ’ എന്ന വൈദ്യുതാമാഖിക്കിതകം ‘ബുദ്ധിയെപ്പറ്റിയേംബന്നോ?’ എന്ന മഹാദ്രോഹം സ്വീകരിച്ചായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്ന ഒറ്റവുംപ്പുഃ —

ലിന്ദതീവതമോംഗാനിവഷ്ടിവാജ്ഞനംനടക്കഃ

അസ്ത്രപ്പം ശബ്ദവവളച്ചുപ്പിമലതമംഗതരം.

എന്ന പദ്യം ഉൾപ്പെടുക്കാലക്കാരത്താനാമരണമായിട്ടുണ്ട് കംപ്പുപ്പുകരണത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇവിടെ കു അഞ്ചലാണ് ഉൾപ്പെടുക്കിക്കുന്നത്; അല്ലാതെ കത്താവിനേ അപ്പ് ‘പ്രാപനാഡിലേപനാദിന്നുചത്രാ സംഭാവിതം’ എന്നാളും മഹാവചനം ഇതിനു ശരക്കും വധിക്കുന്നണെങ്കിൽ വൈയ്യാകരണനയത്തിനം, അരലക്കാരിക്കനയത്തിനം സാമ്പത്തികനാളിത്തിന് ഇഴ സംഗതിതന്നേ ദാശാന്തമാണുപ്പോ. കുഞ്ചാമവുംവിശേഷകവചനം (വൃംഖാത്മഖവായത്തിൽ കു വിശേഷമാണി ഭാസിക്കു) പ്രമാഥവുംവിശേഷമെന്നം ശബ്ദവായം രണ്ട് വിധത്തിലുണ്ട് കുഞ്ചാമവുംവിശേഷകമാണ് ഇവിടെ ദോധ ഇഴ രിതി വൈയ്യാകരണനായടെ തരണത്താണ്. മേഖല്പതിയ പദ്ധതി തന്നെ കംപ്പാദം തകിലും ഉൾപ്പെടുക്കാലക്കാരായി ഉപദയരിച്ചിട്ടുണ്ട് അതു സ്ഥിതിക്കും അരലക്കാരം ശാസ്ത്രത്തിനും ശ്രദ്ധിക്കത്താഖാനനു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടുന്ന ദാഡിയുടുക്കും അരാലപ്പായം ഇതുതന്നേ യാഞ്ഞാനുമാണോ. ‘അരലക്കാരികാണാമഹസാദ്ധ്യവം ത്വംതരം നത്രസാധാരണയച്ചതുവം’ എന്ന ഉസഗംഗാധരകാരാർ സദാവിച്ചിരിക്കുന്ന തത്തിനും പ്രാവൃത്തത്തിൽ ‘അരാമനാനിവൈയ്യാകരണാസമിച്ചയഃ’ എന്ന പ്രഥക്കം എടുത്തു പഠനാഡിക്കുണ്ട് ഇങ്ങിനെ പല സംഗതികളിലും ഇഴ ശാസ്ത്രാഭ്യാസം ചെയ്തുവരുന്ന കാണാനു സ്ഥിതിക്കും പ്രാകരണാശ്രമം വാഴുവാം ഏറ്റുപുട്ടുള്ള ദാഡിയും അരലക്കാരം ശ്രദ്ധിക്കുണ്ടോ. ഇരാഡി കാണാണു സംഗതിക്കുട്ടി എടു

ഇതു കണ്ണിച്ച് ഈ മുക്തതം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്.

സാധാരണ ശമ്പളപ്രയോഗങ്ങളിൽ സാധ്യതപാസാധ്യ തപദാക്ഷി വിവരിക്കുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രമാണില്ലോ പ്രംകരണം. അതുപരാലെ തന്നെ ഇന്ത്യൻ സന്റപായത്തിലെ പ്രയോഗിക്കാവു എന്നും മറ്റും ഈ അലക്കാരശാസ്ത്രം വിഡിക്കുന്ന ണ്ണേ ‘കംത്തംത്രം’ മിതലായ ശ്രൂതികൾ, ശമ്പളങ്ങൾ മെച്ചിരാസങ്ങളിലുംതെ ഗ്രാഫിക്കളിൽ പ്രായാഗിക്കവാൻ വാടിപ്പു. അപ്രകാരംതന്നെ ‘കണ്ണിതം’ ‘കപണ്ണിതം’ ‘ശിജ്ജിതം’ ‘മുജ്ജിതം’ ഇംഗ്ലീഷിൽ, ക്രമേണ ചിലമ്പ്, ഓരോ ഏതുംപോൾ, മണി, ഭക്രം ഇതുകളിൽ ശമ്പളങ്ങളെ കരിക്കുന്നേടു തത്പരാതെ സിംഹമാപത്രയും മറ്റും കരിക്കുന്നിടൽ’ ഉപയോഗിച്ചുകൂട്ടുക. ഈ വക നിയമങ്ങളെ വരിച്ചായിക്കുന്നേയും ശമ്പളപ്രയോഗവിധാനക്രമപരം പ്രംകരണത്തിനുള്ളിട്ടുവോലെ തന്നെ അലക്കാരശാസ്ത്രത്തിനുംഭാഗമാണു സമർക്കാതെ നിപുണതയില്ല.

പ്രംകരണ ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തത്തെ അനുസരിച്ചുണ്ടും ‘ട്രികാപ്പും’ മറ്റൊക്കെപ്പുട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇക്കാവുത്തിലെ മുഖ്യമാതൃത്വാർത്ഥം ‘പ്രസന്നകാബ്യ’ ത്തിൽ സാമ്പത്രിശാസ്ത്ര തുറന്ത അനുസരിച്ച് അന്നപ്രാസയമകാഡി ശമ്പളക്കാരങ്ങളേക്കു യും ഉപമംഗ്രത്മാലക്കാരങ്ങളേക്കു മറ്റും വിശദമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രംകരണ ശാസ്ത്രത്തിനും അലക്കാരശാസ്ത്രത്തിനും പരസ്യം കരിക്കപ്പെടുവുമില്ലെങ്കിൽ പ്രംകരണത്തപദ്ധതി മാത്രം വിധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അലക്കാരശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളെ എന്തിനിനം’ ഗ്രന്ഥകാഠം വലിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതുനും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്തൊന്തിനികം വരവും; വാചകം, ലാക്ഷണികം, പ്രജ്ഞകം എന്നു മുന്നോ തന്നെ ശമ്പളങ്ങളിലും വംച്ചം, ലക്ഷ്മം, പ്രംശ്മം എന്നു മുന്നോ തന്നെ അതിന്റെത്തും അഭിയ, പക്ഷണ, പ്രജ്ഞന എന്നും

നു മുമ്പ് തന്നെ പ്രവാരങ്ങളിലും പ്രകരണ ശാസ്ത്രത്തിലും അരലക്കാരശാസ്ത്രത്തിലും കയറ്റാവെല്ല സപീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. ഇതിലെ പ്രജൈക്യം, പ്രജ്ഞനയും, പ്രംശവും, റൂത്യസ്ഥം സ്ഥാത്വിലോ, മീമാംസം ശാസ്ത്രത്തിലോ സപീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അരലക്കാരശാസ്ത്രം പ്രകരണ ശാസ്ത്രവും വളരെ യോജിച്ചുണ്ട് കീടങ്ങന്തതനും ഇപ്പോൾ സ്ഥാപ്തമാക്കിരിക്കുമെന്നും വിശദപരിഷീലനം.

ഈ അരലക്കാരശാസ്ത്രം എത്തു കാബത്തുണ്ടായി, അതാണ് ഇതിന്റെ അടിക്കത്താവ് എന്നം മനസ്സാണ് ഇന്തി ആലോച്ചിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ ആ സംഗതി തീച്ചപ്പെട്ട തത്ത്വാം വളരെ പ്രഖ്യാസമായിരിക്കും. എക്കിലും പ്രസി ബംധുവായ മിക്ക അലക്കാർമ്മജീവികളും കാഴ്ചിപ്പാണ് കൂതി ചെയ്യുന്നതു കണ്ണാനു സ്വീതിക്കിൾ, കാഴ്ചിപ്പാസകട കംല തന്ത്രിനാം ശേഷമാണ് അരലക്കാരം ചേച്ച് അധികമായി തുടങ്ങിയതെന്നും ഉണ്ടാക്കാം.

ഈ ശാസ്ത്രത്തെ അല്പമായി നിന്തിച്ചുതോ, ദണ്ഡിയോ, ഓമഹനോ അല്ലിരിക്കും. ഇവരേക്കാം മുമ്പ് അലങ്കം തന്നെ അരലക്കാരശാസ്ത്രം നിന്തിച്ചതായി അറിയുന്നില്ല. അതു കാരിക്കാം അതിപ്രാചീനമാർ ഇവർ തന്നേയാണെന്നും ഇപ്പോൾ സ്വന്തമായ ഒരു സാംഗതിയാണെന്നും. എന്നാൽ ഗൈവം വേദപ്പരമാണ് കാബുതതപദ്ധതി കെട്ടുകൊണ്ടാണ് അശ്വിപ്പംബന്ധംപെടാംപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിരിക്കിണ്ടതിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഗതി വിചാരിക്കേണ്ടും, കാഞ്ചിതാസകട കംലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ വിഷയത്തെക്കാരിച്ചുജും വിചിന്തനം ആ മംഗലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഉണ്ടാക്കാം.

“സ്വരംപ്പത്തിരം പ്രാശസാവണ്ണംരാം പദവംക്രയോ” എന്നിങ്ങിനെ അന്തിമസാമി ശബ്ദാലക്കാരണങ്ങളും ‘അരലകരണമത്മാനം മത്മരലക്കാരംഹ്യുതേ’

അപിനാഡബ്ദാസൗദർജ്ജ മഹിനാസ്തിമിചനംമരം
അത്മാലാക്കാംഡ് । വിധവവന്നാരാശ്രാം
ഉപമംനാമ സായന്മുറ ദിവാദിനാപത്രക്കയങ്ങാഃ
സത്താമാനതരാംമാന്മ യോഹിതേപവിവ വക്ഷാതരം
കിഞ്ചിപാംഭാഖ സാന്തുഷ്ടം ലോകകാത്രാന്ത്രവത്തതേ”
എന്നിൽനൊരു ഉപമംല്ലത്മാലകംരണാക്കും ഒരു ഏറ്റ
ണ തനിൽ വിവരിച്ചിട്ടും എത്രുംവോം.

“സംക്ഷേപവംപരംക്രമിപ്പുരത്മ വ്യവഹരണവംപരാവാൻ
കാര്യം സ്ഥാരദഭക്കാരം ഗ്രന്ഥാവാസ്ത്വജ്ഞികം”
എന്നിൽനൊരു കാവ്യത്തിന്റെ സാമാന്യലക്ഷണംകൂട്ടി അ
തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന അനുഭവമല്ല.

“രത്നാംഭിഭാവവദ്ധീയം അക്ഷാജ്ഞിക്രാജാനുത്തേ
ശ്രദ്ധംബവിഭാവോഹം സാരകാരിവേസ്യമം
വിഭാവുക്രതാഭിരതുംഭിന്നത്രാഘനവിഭാവുക്രത
വിഭാവോഹമാശപേധ്യാ ലംബാടാലീപോാതക;”
എന്നിൽനൊരു വിഭാവത്തിന്റെ ഒരു അതിന്റെ വക്രങ്ങളും
ഈടയും വിവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുമല്ല

“വാഗപില്ലാശസ്ത്രവിജ്ഞാനം ഭിത്തിപ്പൂഖിചത്രവ്യിധാ
പാശ്വാലി, ശശാഖപോശിപ്പാ, ഏവജ്വീലംടജാതമാ”
എന്നിൽനൊരു നാലുതരം ഭിത്തിപ്പൂഖിചത്രവ്യിധാ
ണിമുട്ടുണ്ട്. കൂടു വക സംഗത കുളു അരുംലാക്ഷിക്കുന്നു
ഈ അലകാരശാസ്ത്രത്തിന്റെ കൂദം അഭിപ്രാണമാണെന്നു
സ്പശ്ചംകുന്നുണ്ട്. ദണ്ഡി, ഭാമഹൻ, ഭേദാഞ്ചേരൻ, തദു
നൻ, ഭേദാഞ്ചേരൻ, വാമനൻ, മക്കളൻ പ്രതീക്ഷാരണ്ഡശം
വരൻ, ശ്രദ്ധനവല്ലൻ, മഹിമക്കുൻ, വക്കുക്കതികാരൻ,
ഹൃദയദ്വാനകാരൻ, അലിനവള്ളുൻ, ശശലേശൻ, വാ
ഗ്രഭൻ, വാടകൻ, ആയുകൻ, ഭോജൻ, മഹാൻ, ഔമമച
സ്രൂൻ, കേശവമിന്നൻ, പിഞ്ചുശ്രമംൻ, വിഭ്രാന്താമൻ, വി
സ്പന്ദമൻ, ശോനിനടക്കരൻ, അപ്പുജ്ജിക്കിതർ, ഒഗന്ന

മഹാശിതർ, വില്പന്തിഷ്ണാൻ, വിശോപപരവണ്ണിതർ, അഥവാ മഹാശരം ഇങ്ങനെ പലജാ ശ്രദ്ധക്കാരാശും സ്വയം നി നിത്യിട്ടാണ് ഇവരിൽ ദണ്ഡിവന്നു് അതുപോലും ഇം വിഖ്യാനി ത പ്രവേഗിച്ചിട്ടുള്ളതുനാ അപ്പോൾ സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. ഇ ദ്രോഹം ഏതു ജാതിക്കാരാംകിങ്ങങ്ങവെന്നും, എന്തു ദേശക്കും നൊഴിക്കുന്നവെന്നും തുപ്പേറാം തീച്ചുപ്പേട്ടതുവാൻ സാധി ക്കയില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിനെന്ന് ‘കാപ്പാലം’ എന്ന അലക്കാരനു നുംബാം വൈദിക്കിനിൽക്കുന്ന അധ്യക്ഷം പ്രസംസിച്ചിട്ടുള്ളതു പാകാണ്ടും അതനുശമിച്ചുകൊണ്ടു മുണ്ടാക്കാരന്മാർക്കു് ഉപാ ധരണാശാളയിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുക്കൊണ്ടും ഇദ്ദേഹം കൈ കാക്കി നൊത്തുവാൻ വിഭക്തജനീയമാം അഞ്ചെന്നു മിഛും.

“ജാതേജഗതിവാതമിനക്കു കവിതിരുഭവൽവകം
കവിഭൂതിതന്ത്രവ്യാസോ കവയസ്ത്രയിൽബ്യിനി”

എന്നും പദ്മക്കേരണ്ടതുനു ദണ്ഡിയുടെ അതിപ്രാംഖിന തപം വെളിവുകുന്നും മുള്ളുകട്ടികാനാടക്കത്തിലെ “ലി ചൗതിവരുംഗാനി” എന്ന പദ്മത്തിനെരു പുസ്താലം ഇദ്ദേ മഞ്ചിനിൽനിന്നു കംപ്പാലം തതിൽ ഉൺക്കു സ്ത്രാലക്കാരുംപുരുഷരും എഴുതിക്കാണുന്നും മുകുക്കുവി എന്നൊരാളും സിം ഇം നാടകമം എഴുതിക്കിടിക്കുന്നത് അശ്ശും മുകുക്കു കവിക്കും അതുപോലും ചീനാംഖാം ദണ്ഡി എന്ന തീച്ചുപ്പേട്ട തന്മാശാളും. ഇം ദണ്ഡിക്കുള്ളി പഴക്കവും അലക്കാരാശുംതും നൂറു പഴക്കാനും എക്കുപേരും മുള്ളുമാണെന്നും മാത്രമുാം നമ്മകി പ്പോർം അററിവാൻ സാധിക്കും ഒരു സംശ്ലേഷം.

(അലങ്കേസരി.)

അരങ്ങോടുകൊണ്ടുനന്നതിലെ

പോ' ത

വല്ലമാനനിബിഡിയാസ്യകരംമാ—

ന്നംബംരത്രിസമയംചയകരം;

ഭല്ലോദ്ദുതവരാക്രമാക്രമ—

സ്വഭംബയപിഹിതാംതേള്ളിടം;

1

പോക്കംപോലെപലരാക്ഷസിജനം,

വീക്ഷ്മിഗ്രതമന്ത്രം,മഞ്ചിനെ,

ആക്ഷമിള്ളിലത്രിയംഖാതിയെ—

ചേക്ഷ്മിരുക്കടക്കിവരണ്യസിസ്പനം.

2

ഇപ്രകാരമതിപ്രാഥാരമാംവയു—

വിപ്രമംമാഡരക്ക്ലോമന്തിരേ,

അപ്രശ്നമതിയംകാരിപ്പത്രു—

ഓപ്രമേയമുന്നമാന്നാവാക്കി.

3

അക്കമാനമതിത്രക്ഷംക്ഷംസ—

സ്രീകർക്കാത്തുവക്കാവരാംഗിയാൾ,

എക്കയായ്,നരികൾചൃഷിവപരം,

ശേംകമാന്നപിടമാൻക്കണങ്ങിലായ്.

4

മേലടച്ചുചുള്ളിയുംക്ഷിത്തൊരാ—

ചേലയുംകലജമംക്ലുശേംപരി,

നീലയുമപടലംപുതംനല—

ജ്ഞപരലപോലെയൊളിച്ചിനിഴപ്പുംഡം.

5

അരക്കിപ്പത്രുണ്ണാ,ശിതവാതവു—

ചേരക്കുംകുട്ടതമസ്സുമെന്നിയേ;

ചീകവിമവഹപതിമംഗ് കിനാ;-

ക്ഷാസരദവവിധിനൈത്തട്ടത്തിട്ടം?

6

അന്നശോകവനികാന്തരത്തിലോ-

സ്ഥാനതംഗിസതിസീതസാംപ്രതം;

‘തനവസ്ഥയിനാഭേദത്തുമട്ടിലോ’-

മെന്ന ചിന്തയിലുഴ്ചനാമേവിനാർ.

7

രാമസീയകൾനാംബുരാഡിയം

രാമദ്രോഹചായവിഗ്രഹം

ക്ഷേമമേഠകണ്ണികരംഞാവാനൈഴം

കാമമേചൗരുജ്ജീവനൈഷ്യം.

8

കാമദിവനാടകേരമരംമഹം-

ശീമബാഹ്യപശകണ്ണന്തികേ;

പ്രമഹാന്പക്കലഭ്രംകയം-

ഭാമക്കാംഖരിപുക ത്രിരാഗ്രികൈ.

9

‘ഇനകാന്തരവികവങ്ങം, ശർ-

കിനാകാത്രകർക്കളിക്കംമപ്പാഡേ,

ഇനക്ക്ലിഭാതാലിഷകമാ’-

ക്രന്മാജവർണ്ണക്കാതിച്ചിരിക്കയം.

10

ചെറുചെന്നിലുംബുതീന്നംവോ-

യുറുണാക്കിവരവംതിരംവന്നൾ;

കാരുലച്ചക്കളിക്കത്തുല്ലമാ-

ക്രൈറ്റിനവിരയംനംജാനകി.

11

ക്രണക്കൻകുലവാണവാധയുർ-

ക്രൈറ്റിനത്തുടനാണത്തനോരമെ;

വണ്ണനാക്കശലിവാച്ചപ്പച്ചയേ-

ക്രണതത്തയുടെമട്ടുനാഫോയ്.

12

നൃയമാരമിന്നപ്പിശാചുംപോ—
ലായരാവണാ ചട്ടത്രുപ്പിനേയും,
അതുകെതുക്കണാവക്കച്ചുള്ളിണങ്ങപോ—
ലായക്കണാവാടനിന്നാറി വല്ലം.

13

ആ യല്ലാരിഞ്ചാടത്തിന്ത്രം സംഗ്രഹം
ചെയ്യവല്ലുവിജയിച്ചുവാക്കും
കേവലംവാട്ടായും അഞ്ചുവാദൈക്കാ—
യാവലാതിക്കംത്രം ദാഖിലിനാിനാ: —

14

“എന്തിനാക്കിത്രുവിധംവാംഗംഗം!
മരംശാമിനാ! പകച്ചിടന്നാലീ?
അഭ്യന്തിക്കേവരാക, നിന്ന! കിൽക്കാ—
പ്രാതിക തിപ്പുക്കമാനാംവണ്ണ എം:

15

പുരകൻ, പുരവാമാമാ, വിപ്പണ്ണ, കൈ—
കൈമരിപ്പു, വലക്കംസംസ്ഥാപ്പും
കാരണേ! പാമിനിക്കയിനാമാം;
രാമരൊന്നാടെന്താംഗമോക്കും?

16

മേ വാംഗർ! കുഞ്ഞുക്കുശകിലോ
ദേവനാാക്കരാനിനക്കുണ്ടാസിമാർ;
അതു വാഞ്ചില്ലഴക്കാടത്തല്ലാറി;
പംവ, മാരവരിച്ചാഡ്രാഡിനം?

17

രാജ്യാനി, വല്പിയോക്കരനനാം,
രാജ്യംനമലവരെത്ത, പാരകരി;
വ്യംജയീനമിവയെങ്കേംനാലെ!
രംജരൂമുവീ! മോത്രംനാശക.

18

രാമരൊക്കും രാ വംശാദ്ദേശനാറി.
രാമനിശേഷവരവാനാം സാദ്ധ്യം കാം;

സംമർത്ത്രവിപുകംത്തിരിക്കവേ,
കേരനംരിവിടെയംകുമിച്ചിടം?

കൗൺതാൻപറവതോമ്പവച്ചുകുംഡം-
കിന്നനമല്ലെങ്ങമിച്ചേചെന്നിനാ;
കൗപോലിവിടെവരുചുസശ്വരമം-
യെനാ,മായതുനിനക്കുല്ലാം”.

19

20

ഇത്തരംവലനട്ടുരജ്ജവേ,
ചിത്തരംഗമതിലത്തക്കുത്തവരം;
ഉത്തരംഗരുമാന്മചംപ്ലിനം-
ഴുത്തരംമിഴിക്കച്ചുമെല്ലവേ:

21

“നീച!നിജും!നിംബന്നുങ്കീ?
നീചതിച്ചരജ്യനാമനെന്നേടോ?
കംചെന്നു?മന്നിഞ്ഞു?ചിത്തസം-
കൊച്ചമില്ലവെരുതല്ല?റംവണ!

22

ആണനാമരജുനാമനിനാമൽ-
ആണനത്തിനനാരശക്തനെക്കിലേം;
ആണനിന്നുവേണാലിയട്ട്, ചേതമെ-
ന്നാണതിൽത്തവനിംബന്നചരംധമ!

23

കംടനല്ലമന്നിമേടയാം,ചരം-
പ്രംടകിജുമലർമെത്തയായ്വകം.
വംടകില്ലവെയിലത്തുരാമാക്ക-
ക്കേടവിടുന്നവരിച്ചുമെമ്പില

24

അരംതരിക്കുമത്തുതംശേച്ചിണിടാം;
വന്തരംഗമുമജ്ഞിവംറിടാം;
അരംതരംഗമതിലോത്തുരാച്ചതി-
ന്നാണതംജനകപുത്രാചെത്തിടാം”

25

പ്രധാനമോതി, മല്ലവീം പരംഗ്രാമം -
അവശക്കിനായെന്നാണുമാജി;
ദേവരാജഗജവൽക്കരയാനയം -
മാനോംഗരാവിം ചുവിമപലം.

26

ചേരിക്കുന്നമുചിച്ചടക്കണ്ണനി -
രാഖിട്ടും വരകുമ്പവിളിത്തമോ!
മംഗലമാമതിമഞ്ചിമാനാനി -
മെഴുക് നാനുനാന്താവിപ്പുച്ചിട്ടും

27

നാല്ലുറപ്പുകളക്കുന്നാരംക്കരി -
ക്കപ്പേപ്പാലുനല്ലിയുനകാഴുന്നെ; -
പുല്ലുപേലേക്കരിതിന്ത്രംരാജത്തിതാ,
മല്ലുരുത്തുരുക്കാമിഡർസവം -

28

“പേംടിപേരംവാകുതി! നിന്നെന്നാരംക്കരേ -
പേടിയില്ല; പരുവവന്തെടപ്പുണി?
ധാടിയുള്ളിടങ്കണ്ണനിന്നനി -
സോട്ടിരുന്നതുകടപ്പുനമരുയും.

29

യുത്തുമേരിയക്കുന്നുമെംപ്പുമായേ,
വാത്തുവാടകളടേക്കുചപ്പുണ്ടേ!
കുത്തുരുത്തശരമുണ്ടുവെവുംഗാ -
സേംത്തുകൊറാക്ക, കൂളിത്താനാവിരുത്തിടം.

30

വരഷക്കുണ്ടുവരുമേരുക്കാരിയം.
സേംക്കുകുണ്ടുവരുംപ്പുകാട്ടിയും,
ലാക്കുണ്ടുമുകുവുന്നുനാൻഡായാ;
നാക്കണ്ണരാടന്നുരുത്തരിത്തിടം.

31

കുറ്റനെന്നുംകുത്തിനാിത്തിയേ -
കുറ്റവാസമത്തുരുവിക്കൈംത്തിനി,

സന്തതംവരമശാല്യ, മീവിയം,
സന്തപിശകാവിടക്കിടനാനി. 32

ഇന്നതൊട്ടുഭയക്കുണ്ടിവള്ളുണ്ടാ—
നന്നാകാശങ്കക്കുബൈഴ്ചനാനി;
കൗകോണ്ടമരിയുത്തനിനന്നതൊന്ത്
രക്കംചുട്ടനാണുംദ്രുഷ്ടാം” 33

എന്നാണുനന്നകുട്ടത്തുമെല്ലാവേ,
ചെന്നാണസികളുംഡേംതിനിങ്ങിനാ:—
“ഇന്നസിതമമപംട്ടിലാംപടാ—
ക്കുംനാനിഒപ്പാജിചെപ്പുംനാക്കണം. 34

നൊന്തിവല്ലമിനിവനിട്ടബോച്ചി—
മാനിട്ടെതമിഴിപാട്ടിലാംവണം;
മംനിചെററിതിനവന്നപോകിലി,
മംനിനാഡൈളുവയിക്കമക്കണം” 35

അതുംഞാരാവിത്രുംഡംതിനിണ്ടുരി—
ക്കുംഗമാന്തംപുരിപുക: നാതപരാ;
പേരുംഡംഗിമന്നിരേയാ, തന്നിക്കുഴം,
നാശമേരെത്തശ്രൂത്തുന്തിന്ത്യുമായ 36

ഇങ്ങിനെചുലാടിനാംകഴിന്നാരോ—
തന്തിക്കാകരയുംതുണ്ടംവിനാർഥി;
മങ്ങിട്ടനുവിപുരാവിശാടികം—
രഞ്ചിട്ടെത്തുവരാംവരുടുടങ്ങിനാർ: 37

‘അംഗാന്തരം ചരാണംവീണിക്കിൾക്കണം,
നീവണാദണാ, മട്ടത്രുതെപ്പുണം;
പോവണാവരിവൈ, മുധംനിനീ—
യംവണം, സുവാമവനാദചക്കണം?’ 38

‘എന്നവാനങ്കരവൻറേംടി, ഹീ—
പ്രസ്താവനാക്കുമ്പോൾ അതിടംജ്ഞയോ!
ക്ലോറണ്ടേമുട്ടുനേതുരന്നുണ്ടാം,
മണ്ണതീരംനാമത്താൽ കുഷാം.’

39

‘നേരക്കുന്നു കുക്കിവർഖത്തുനജ്ഞാടം
നേരക്കുമാനെനടിയാംട്ട്; മനുടി!!
നേരക്കുവേഗമിവരജിപ്പാടിച്ചന—
ബുക്കുചെത്തണമാംതരംബന്ധതാം.’

40

‘ഓമദ്രോനെന്നു, നന്തിയ്ക്കും,
കേമനായപ്പുകളുനിന്നിവർഖം;
കാരത്രുജ്ജിയങ്ങളും തത്തിനുണ്ടാം,
ഡോമാശ്ലീയുടനേപരിക്കണം?’

41

‘ക്രൂലുനായമരനംടവെന്നുഴം,
ക്രൂലുചിത്രക്കലകളുനെന്നസ്പദം,
ക്രൂലുക്കെട്ടുനിരസിച്ചുപുജ്ജുകയ—
ക്രൂലുനഗ്നിലിയയംകിനിത്തണം.’

42

‘നല്ലവാക്കുപലതോതിയിട്ടും—
നില്ലവെത്തല്ലുംകുല്ലുക്കുമക്കിചലം;
നല്ലവള്ളുമൊക്കുല്ലുക്കുടിനും—
കല്ലുലരറംകുണ്ണംറിലാ താണം.’

43

ഈവിധിനിലിചരീജനങ്ങളും—
വീംഭാവിപ്പുതമതട്ടത്രഞ്ഞയേ;
മെയ്വിരച്ചവിടവീണജംഗാക്കീ—
ദേവി, വാടിയോക്കവള്ളിപ്പോലവേ.

44

കേണകേണക്കല്ലുംഞ്ഞുനാറുയാൽ,
വീണാക്കണ്ടവിലപിച്ചമെമിലി;

കംണവാനവിടയാനിംഗിമം,
രംസനിപ്പ്, തവർത്തുകംട്ടുമോ?

45

‘രാമരാമ! ശ്ലൈംഗരാത്മാമേ!
കോമളിംഗം! കുദാകരപ്പുഡോ!
ക്ഷേമമരംസു ചിരംവസ്തകാവി,
നം മരക്കപ്പറിവംണചംകയം.

46

വത്സ! ലക്ഷ്മണ! പിതാവുചീണംരാ—
വത്സരഞ്ചംപതിനാലിനപ്പുറം;
തത്സദ്ധ്യാലിനിംഗംവാലിംഗ—
കേരത്സവംബ ത! കഴിക്കുംഗിയിൽ.

47

കല്പർനിംഖംതിരികേഗമിക്ക, കേണ—
സല്പുമക്കപ്പിയതമന്നറയമയും,
തുല്യക്കഃവിതസുമിത്രയമയും,
ശല്പുമരംവരവോത്തിരിക്കയാം.

48

അനംമാനിനെമരിക്കവംസ്തഗമി—
ചുനാതൊനമൊയമിച്ചുപോകിംലം—
ഇനാതൊനരാജവിച്ചാട്ടംകുഴ—
ഹൈസനാമിന്ത്യവക്കമായിങ്ങനാവോ?

49

വീരലക്ഷ്മണനടത്തുകാതെത്തു—
അനരമംപ്പുഴിപരാത്രനാഴരംഭ,
ചുരമേംടിയത്രുമില്ലരൈക്കിലീ—
വൈസ്പരമാനിവക്കമായിങ്ങനാവോ?

50

അനന്തീവക്കങ്ങാർദ്ദചിത്രനംയ,
വന്നവക്കിവരനംജടംയുവ,
കേംനാതിപ്പുംശക്കൂനെക്കിലീ—
വന്നവാട്ടവെച്ചമായിങ്ങനാവോ?

51

കുഴുമിന്നുപലംതരുജിവിതം
നഷ്ടമാകിലും, മതില്ലപയക്കിലും,
ദിഷ്ടനായപരക്ക് ബോനനമാരു—
ദിഷ്ടസിഡിയരുചചത്തിടാദ്ദേശം.

52

ശംഗപത്രപ്രിയചുകാനാമന്നിയെ,
വിശ്വകണക്കവാദത്തിന്റെംബളിലും,
ഇംഗ്രഹം! ഭററ കൈതീരുലമി—
നശപരംതുനിസംപ്പുത്താസ്മേ!!?

53

എന്നിവണ്ണംവക്ഷേംത്രക്കണ്ണകിഴി—
ചുന്നിംഗം ചതിക്കുന്നേനേക്കുന്നേക്കവേ
കയ്ക്കില്ലോങ്ങൾവായ; എമാക്കും,
വന്നിപോലവാടവിശ്വരകാമരയ്.

54

അത്തരംഗചവാചാപ്പിക്കം—
ഈ തരംതിലുംനാരുചെല്ലുവോ,
മത്തരംക്ഷസിക്കളാടകന്നിങ്ക—
അംത്തരംകരളിലേംത്രവിശ്വേഷം:

55

‘അത്തലിങ്ങാനാവളുന്നിരിക്കലും,
ചിത്തമെല്ലാതകരാത്തതിലൈപരം!
ഇത്തരംകരിനമാംസപഭാവമി—
നന്നാ ശുഭതെ, ഏതിനുമരച്ചവാരങ്ങോ?’

56

ജീവനിനകളും നന്നാനമെ,
കേവലംവഴിഭയെനിക്കുന്നിയായ്;
ഒപ്പവക്കുപ്പിതമനതാനാമാരുവം—
നോവനംകഴികയില്ലുനിശ്ചയം.

57

ലീലകൊണ്ടുകുവാനാതുരുത്തിനം,
മംലകരറിമകവുനാാലവ!

നിലമേധാവിമാനന്നിന്റെയും—
ക്ഷേരലമാസമയോടുകൊണ്ടെമ്പിനിനി? 58

വണ്ണിളിവിശദംതമ്മാവസം—
പുണ്ണിമായാമധ്യാസപരംപരിതം,
കഴുപ്പുന്നതരംപ്രഭോ!വേ—
പച്ചന്നിയമോഴാകേശാക്കേമനിനി? 59

ആതമമാനമകലൈക്കുളി നാതനി—
പ്രതമരേണവണിയുംക്കേളി ബാരം
വത്മനാഡിവുങ്ങൾക്കുതേ!കുപാ—
സത്മകമിപുണാക്കേമനംതുവിനി? 60

നാകനംമറിസമാനമാനിയും—
മേകവിവരനൈപ്പിരിഞ്ഞമേം!
ശേഖമാനന്നിവിടവേണിടംതിനി—
ചുംകയിംണംചാത്തി;മല്ലി സംശയം. 61

ഇവനൈഞ്ഞാനൈക്കുളിന്തിട്ടണ്ണീമോ!
വൈവമേ!വഴിതെളിപ്പുകട്ടണേ!
കവലംയുമകുഞ്ഞിനിശംടിമാ—
രാവലംതിയത്രകേൾക്കായില്ലേമേ. 62

വിന്തുമോന്നിവള്ളിവരവാപി,മെയ്—
ചാരതുമണ്ഠവയമമപ്പുംഴുംമേ;
ലാരതുപേരയിമലപുജചുംരുമേ—
ലംതുചുടിമരക്കെയ്യുട്ടിട്ടാക്കയും! 63

വേളിചെള്ളവള്ളിവിട്ടുത്തനം—
വംളിക്കുവയമമപ്പുംഴുംമേ;
കാളിടന്നകനലിൽപ്പതിച്ചും,
കേളിക്കേട്ടനന്നുമംകായും? 64

പ്രീഥിപട്ടവകനാതല-

ജ്ഞാദിമാന്നവകമപ്പുംജ്ഞിമേ;
നീളവെളവിതിരണ്ടുവിച്ചുതം,
കുളക്കുംഗരിളംകടിജ്ഞയോ? 65

എനിനിവകനിനച്ചിട്ടന്നതും?

പന്തിയല്ല;കഴായില്ലിതൊന്നമേ;
അന്തികത്തിലിവർക്കാത്തികിക്കവേ,
ചിന്തിതംസകലമിച്ചുനിജ്ഞലും. 66

എക്കിലുംതലവതെരിച്ചാട്ടനെത-

വെക്കിലുംചാലരുചെളുങ്ങേണ്ണും
മംകുംശേഖരചിച്ചിഷ്വവമോത്തുഹം!
ഈകായാതൊരുക്കാനിലേറാനാൽ. 67

കാളമേധനിരമാണ്ഡപംപതം-

രോളമംണ്ണടടികൈടച്ചിച്ചവമം,
നാളുള്ളവലിയേംയൈകൊണ്ടില-
നാളണ്ണച്ചവലമോട്ടൈകട്ടിനാൽ. 68

• തൃപ്പിയിഡിനെമരിക്കവംരം-

ചുണ്ണിയന്ന,രഘുനാമവിഗ്രഹം;
മഞ്ചിടംതെമനതാരിലാത്തുകെം-
ണ്ണപിനേചചൗതിങ്ങനീജാലം 69

‘കത്തുമുക്കെളിമിക്കനാവാനാനിനു

ചത്തു!രംഭവപദങ്കിലിക്കുണ്ണു,
എത്തു,ചില്ലതിനാളുക്കു,മിഞ്ചാരം-
പത്തുമേലിലണയില്ലനിശ്ചയം.’ 70

എന്നാമുന്നാമകതിച്ചുചംടവം-
നന്നമെഴുടനേന്നതുകുനില്ലുവേ,

‘വസചേരമരികത്തരംമ’നി—

ഞങ്ങനാക്കുവാപകചുനോക്കിനംഡം.

71

‘ആരിതോതിയതു?’; ‘ഹമ്മുതനാം’;

‘പേരിപ്പുംക?’; ‘പേരമാകതി’;

‘നേരിയന്നമൊഴിയല്ല?’; ‘നേരൈതാം’—

‘നാരിനിക്കതുണ?’; ‘ഹാമദ്രോനാം’

72

‘ശുമിനന്നന്നുംടയാളു?’; ‘മുണ്ടതും’;

‘പാരിലേശതു?’; ‘വരാംമുലീയകം’;

‘ആരിങ്കക്?’; ‘ശാലുവീംനാണതും’;

‘വാംജംക്കുനൈവിടേ?’; ‘വകംക്കുണം.’

73

ശുത്താംചിലതുചേംല്ലരിട്ടി—

സംതരംമുഴുവൻംആരുവിക്കുവ;

ചിരതഃംഗമതില്ലല്ലമാശപസി—

മുത്താത്തിലവാടനാരങ്ങിനാർ.

74

സ്വത്താംതാംകുട്ടാംത്രു, ചാലുവതിയയികം

വവവിയാത്തഗവിത്താം—

ഭോത്താരായ്ക്കുനന്നനക്കതണ്ണുരകലമധിപൻ

തനന്നാട്ടംകൊന്നൊന്നാട്ടക്കാി,

ചാത്താംമംഡോവിനേന്തുമുവസ്ഥജ—

നൗകിരാജ്യാധിപത്രും,

സത്താംചുറിത്രുമംശംഭയിത്തൈയുടനെ

നേടിമുതേതാടിനും.

75

(കവാടകണ്ണമാഡി.)

പരേംഗിതജ്ഞാനവും

ദ്രോശ്രമ്മം.

ജീവിതംവൈയന്തിന്നായി അർഹം തലയും ദുക്കി
ദേഹംഗംഗത്തിലേക്കാറുണ്ട്. അത്തുവിള്ളക്കന്ന വിജിഗീഷ്യക
ഥായ യോദ്ധാക്ഷത്തിട ഉദ്ഗ്രോഹിച്ചിട്ടും പത്രംപൂമായ ദാഡി
ധമാണ് പരാബേന്നം. അപിന്ത്യവും അപ്രതിമതവുമായ
കൂടുതിവിശദം ഇതിനുണ്ടെന്നും, ഇതുകൊണ്ടു തന്നെ
ദേഹം മൃദുവരം സ്പാദിനാമാക്കാമെന്നും ഭാരതിന്റെ പാണ്ടി
ക്കവണ്ണ ധരിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നും കാരുമ്പു, ഈ അതു
യം പ്രഭാഗിച്ച തന്നെ ജീവിതസ്ഥാനിൽ വിജയം നേടു
വാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്ന ലൈക്കിക്കുന്നാർ ഇപ്പോൾ ധാരാളമാ
ണ്. പരേതനായ ബഹുമാനപ്പെട്ട ശോഖാലത്തില്ലാശാവ
ലെ അവർക്കിട്ടുട പ്രാണനാശിക്കുന്ന ഭാരതീയ ഭര്ത്രാശംഖ
തതാലെ മാന്യസാമാജികനും ഇത്തുടയാളിംപ്പെട്ട പുണ്യപൂ
ക്കുന്നാരാണപ്പോ. ഈ വിശിഷ്ട സംഘാതന അലിക്കംഡായി
സപീകരിച്ച് അന്വയത്തും വരുത്താനായി കാംഗറിയം പ്രയതി
ക്കുന്ന മാറുപദ ഭര്ത്രാശംഖാളം ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്
ഈ വക ഏപ്പോക്കിട്ടുട ഫലമായി, പരാശാധനം കൊണ്ട്
അത്രമാസംതുലി നുഡിപ്പിക്കുവാൻ ജീവിതത്തിന്റെ പര
മോദ്ദേശംമെന്നാണെങ്കിൽ പഠിക്കു കു വായം ബോധപ്പെട്ടിരിക്കു
ണ. ഈ പുണ്യക്രമംതു ശരിയായി കാണപ്പെട്ടിട്ട് തന്നെന്നും
ജീവിതത്തെ സഹായകമാക്കിത്തുകൂടിക്കും ഒരു ക്രാന്തിക്കുമാണ്
പരേംഗിതജ്ഞാനം. പരേംഗിതജ്ഞാനമില്ലംത്വവകുടുക്ക പ
രാംധനം പലപ്പോഴും വിവിധമല്ലതെന്ന പ്രാണം ചെഞ്ച
നെതായിക്കിട്ടും.

ഇന്നപ്പും ശ്രദ്ധയാളമാവരിക്കുതാണ്,

താത്തമെമ്പറിക്കുവരുത്തുവരാംധനവണ്ണിക്കാം.

“മാരംഡായനത്തിൽ സമത്വായ കരാർ, പൊതുജനങ്ങളും ഒരു അംഗിപ്രായ ഗതികളെ ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചു് കാഴ്ചായതു കുറേയും ഇപ്പുത്തെ അമുഖസർക്കാരം” ഈതോ് അവൻറെ കൂടി ത്തവ്യരാണെന്നെന്നതിലും, ഇപ്പുകാരം ലോകത്തെ അമുഖ ത്തി കുറഞ്ഞെങ്കിൽ പരോംഗിതജ്ഞനാം തുടരെതെ യാതൊരു നില്പ അനിയുമല്ല. ലോകം ദിനങ്ങൾക്കാണുള്ളതോ് സുപ്രസിദ്ധമാണെല്ലും. ചാലർ സ്വാദിപ്രായം തുറന്ന പരമുക്കിൽ മറു ചാലർ അതിനെന്ന മരച്ചുവരുമ്പിനുവരും അനുകരിക്കാം. അ കീപ്പു സിലബിക്കളും അതുന്തുമുഖ്യവാട്ടു ഇം റണ്ട് ത്തുടക്കം തുല്യമാണെന്നു വന്നേങ്ങാം ഇവാം (അഭിപ്രായം തുറന്ന പരമം ക്രയവര) തുച്ഛപ്രേച്ചത്തെന്നുമെന്നോ് പാഥരംഭനു കുറവനും പരോംഗിതജ്ഞനാമല്ലെന്നു കരാറുത്താണോ് ഫുവലാംബവം! അ തു മാത്രമല്ല, അഭിപ്രായഗതികളും മാൻസ്ക്രി അവിഞ്ഞോ് അ സ്വന്നെ അമുഖത്തിക്കുന്നതു തന്നെയാണോ് അധികം ഭ്രാന്തിയും സൂചിപ്പിക്കാം. അമുഖമായണ അവിന്ത്യേന്തമരംഭനെതെ അപകട മെഴുന്നുച്ചുത്തോ് ലോകത്തിന്ത്യനാണും തീരുന്നവരും അപൂർവ്വമല്ലോ. ചണ്ണിയിത്തന്നു പ്രകാരം ദിനംതിനാമില്ലാത്തവരും മറുപ്പുക്കുടെ തുടങ്ങാതിരുത്തി ഗണി ചുട്ടുകൂട്ടുംല്ല. “പക്ഷിത്രമാല്പ സാധാരണമാണു് ഒരാപ്പും സാഖിപ്പിച്ചുള്ളൂടുകൂടും പാടശശബ്ദിക്കും കൈ യമാംയാഗ്രഹ വിനാശയാഹിക്കമാറാക്കിത്തീക്കക്” എന്ന ഇള വില്പന്ത്രാസ മുലതപവും ഇം അഭിപ്രായത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നേ.

“പുലിക്ക പ്രാണിക്കുടാ പുലി സ പാളയാട്ടം,” “സപ്രീതിക്ക കട്ടുവയ്” എന്നാം മറുമക്കു ചാഴുകുംഡിക്കുടെ അതിരാത്മം അല്ലെന്നാണുലുംചാക്കുന്നവക്ക് പരോംഗിതജ്ഞനാം നത്തിനെരു ഉപാധനംഗാം മറും വഴിപോറ്റു അവിഷാ സാധിക്കാം. അമുഖമായണ അവിന്ത്യേന്തമരംഭനെതെ അപകട മെഴുന്നുച്ചുത്തോ് ലോകത്തിന്ത്യനാണും തീരുന്നവരും അപൂർവ്വമല്ലോ. ചണ്ണിയിത്തന്നു പ്രകാരം ദിനംതിനാമില്ലാത്തവരും മറുപ്പുക്കുടെ തുടങ്ങാതിരുത്തി ഗണി ചുട്ടുകൂട്ടുംല്ല. “പക്ഷിത്രമാല്പ സാധാരണമാണു് ഒരാപ്പും സാഖിപ്പിച്ചുള്ളൂടുകൂടും പാടശശബ്ദിക്കും കൈ യമാംയാഗ്രഹ വിനാശയാഹിക്കമാറാക്കിത്തീക്കക്” എന്ന ഇള വില്പന്ത്രാസ മുലതപവും ഇം അഭിപ്രായത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നേ.

നിഃവാദിതംത്മഃപദ്ധതാപിന്നുമ്പേതെ,
മഹാശ്വരനാശാശ്വരമന്തിരേചാലിതാഃ;
അരണക്രതവ്യുമതിപണിയിതോജനഃ,
വഴംഗിതജ്ഞനാനമലാശിബുദ്ധം.

“പഠന്തു കൈടച്ചതതോ പദ്ധതി ക്രമം കൂടി മനസ്സിലംശനം. കു
തിരകളിം അതുകളിം അതുജ്ഞനാശവ ത്തിക്കളിം ഒരും വലി
ഛുന്നണം” പണിയിതനാകട്ട ഉംഗിഞ്ചു കാഞ്ഞം മനസ്സിലം
ശനം. പരോഗിതജ്ഞനംനാണ് പാദങ്ങൾബുദ്ധിയുടെ പ്ര
ധ്യാജനം” ഇതോ വിദ്യാഖാനകട അരാഭിപ്രായമണം വ
ണിയിതനാകടകടിക്കാൽ, മുഗദ്ദമിൽ വിന്ന പ്രത്രസ്തമായ
കൈ സ്ഥാനം കൈവൻ ലക്ഷിക്കണമെങ്കാൽ പരോഗിതജ്ഞനാനം
അത്രന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു് ഇപ്പോൾ സിലുമായണ്ണു്.
ഈതു ഏഴുണ്ടെന സംഖ്യിക്കാനുണ്ടു് ഇന്ന ആത്മോച്ചിക്കോട
തോ അതുതന്നെന്നുണ്ടു് ഇം ചെറിയ ഉപദ്രവത്തിലെ
വിഷയം.

അതുകുറഞ്ഞിഗിതെന്തുംതുംചേഷ്ടയാഭാഷിതനചു;
നേത്രവർദ്ധിക്കംരെശു ഗ്രഹ്യതന്ത്രതംമനഃ.”

അതുകുറഞ്ഞുള്ള (വിയപ്പോ, രേഖാണ്വയം ഇതുകുള്ള)ക്കാണ്ടും
ഇംഗിതഞ്ഞുള്ള (അധ്യാത്മപീഡിക്കുന്നും മുതലായവരെ)ക്കാണ്ടും
ശൈം ചേഷ്ടകുള്ള (ഒക്കവീശ്വരകു മിതലായതു കുള്ള)ക്കാണ്ടും
ഗതി (കാലിടുടക്കമിതലായതുകുള്ള)ക്കാണ്ടും കണ്ണിഡിന്റെയും
മുവത്തിഡിന്റെയും വികാരങ്ങേണ്ടുള്ളക്കാണ്ടും വാക്കുള്ള
ക്കാണ്ടും കൈവൻറും അരാഭിപ്രായഗതികൾ ഗ്രഹിക്കപ്പെ
ടേണ്ടതുകനം.” അനുഭാവര അരാഭിപ്രായം അറിയുന്ന
തും പരോഗിതജ്ഞനാനവും കണ്ഠതന്നെ. ഇപ്പോൾതെ അതു
കുറഞ്ഞിക്കുള്ള സുക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കാനുവക്കും പരോഗി;
ജ്ഞനാനമുണ്ടാവുമെന്നു് ഇം അരാഭിയുക്തവച്ചാം ദോക്കത്തെ പ
റിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴാണ് ഭാത്യാസുത്തികൾ അവയ്ക്ക
ത ശനമിട്ടും. അരാഭിപ്രായമെന്നും മനസ്സിന്റെ കൈ പി

കാരണമേഖലക്കന്ന. ഈ വികരംതെന്തെ നാട്ടുശാസ്ത്രങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ കമ്പതാഴി വിഭാഗിക്കാം. നവമസ അളിൽ ഉള്ളപ്പേട്ടാത്ത ചിത്രപ്പുത്തികൾ കൊംതനെന്നുണ്ട്. താഴെ ഏറ്റവും പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഗുംഗാവികാരം ഇവിടെ സ്പീക്കരിക്കേണ്ടതില്ല. ഏറ്റവും കേതി, സ്ലൈംഗുരുതലായ വികാരങ്ങൾഡേഹക്സാധ്യാരണങ്ങളിലും കുക്കാം, തന്ത്രപ്രാണികൾ ചിത്രപുത്തിവിശദ്ധങ്ങൾ ഇവിടെ സ്പീക്കരിക്കംതെങ്കിലും താമില്ല. രസസംക്ഷംഖ്യക്കാരത്തിനു മുൻപരാജയ ആകാരംഭിക്കുന്ന ഖനങ്ങാനം ശരൂപശ്രൂമംഗളങ്ങൾ വരുന്നേബാൾ പരേശിതജ്ഞനാനത്തിനു ഒരത്താല്ലെല്ലാവും ശരൂപാരുള്ളതിനും ശ്രദ്ധാരുള്ളതിനും ഏറ്റവും മാത്രമാക്കണം

പ്രാവണ്ണികമായെടു ചിത്രപുത്തികളിലുണ്ട് ഗുംഗംഗ ദി എടുത്തുണ്ടുള്ളെടു സ്ഥാംഭികാവണ്ണികൾ റത്രാഡികൾ. ശാന്തരസത്തിനും സ്ഥാംഭിയായ ശമകാക്കട്ട വിരക്തമായെടു ചിത്രപുത്തിയിൽപ്പോൾ കുപ്പിതമരംഭിക്കന്ന ലൈകികമായെടു ചിത്രപുത്തികൾ റത്രാഡികൾക്കുന്ന ശ്രൂഡിപ്പുംനു മാർക്കുള്ളൂ. ഏണ്ണാൽ, രാമാഡിവാഷധ്യാരികളായ നടക്കം ശേഖാദിമിസ ഞങ്കളും അരജിനയിക്കുന്നേബാൾ നാം രസിക്കുകയും ശരൂ അഭിനയം കാണാവാൻ വിശ്വാം വിശ്വാം ശ്രദ്ധാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ലൈകികത്തിൽ കരാർ യഥാത്മത്തിൽ ദിവിക്കുന്നേബാൾ അർജ്ജിനൈ, മാരനൈഡിവം ഉണ്ടാവുകയെന്നും അതു കൂൺവരാനായി ശ്രദ്ധാരിക്കുക്കൂട്ടു പതിവില്ല. നേരോമരിച്ചും അതുകൂടു പാലിയ മുഖയശ്ശുമായി തേനോക്കയും അതു കൂണംവരാനായി കഴിപ്പിപ്പാൻ ശ്രദ്ധാനുത്തര ശ്രമിക്കുകയും പതിവുണ്ടതാണോ. ഇതാണോ പരേശിതജ്ഞനാനത്തിനും രസസംക്ഷംഖ്യക്കാരത്തിനും തമർശിക്കുള്ള വ്യത്യാസം. ഇം വസ്തുത പ്രത്യേകം ഗ്രഹിച്ചിക്കേണ്ടതാണെന്ന.

നടക്കംയെടു അഭിനയം കാണാനേബാൾ രാമാഡിഡേബുഡി നാഡിച്ചും ശ്രദ്ധമാവും തിരുക്കാണേണ ചാമിനമിക്കുകയും അഭിനയം

അനീന്ദ്രിയാവുണ്ട് അനോദ്ദേശം ആരു ഗവദാക്കാരായി അതിങ്കയും ചെയ്യുന്നണം. ലോകത്തിലും കൂടുതൽ അനുഭവിച്ചിരുന്നുണ്ടും ഉണ്ടാവുന്നില്ല. അനുകരം അനുനമ്പിക്കുന്നമില്ല. പരമാണ ഒട്ട ശോകത്തിൽ ശരിപ്പോച്ചിക്കയും മറ്റും ലോകത്തിലും ധാരാളമാണെന്നും ആരു ശരിപ്പോച്ചതു ആരു അതുനുണ്ടെന്നും പ്രതിക്രിക്ഷിക്കുന്നതില്ല. ഇത്തിനെ ചാലു വൃത്തും സ്വദേശങ്ങളും ചിത്തപുത്തികൾ ഇന്നതുവരെന്നും മേതാണും ജീവിതം എന്നും അനുഭവശ്രമാണെന്നും ആരു തീരുവാദമാക്കുന്നു.

ലൈഖനിക്കരായെടു ശാകാടിച്ചത്തുഞ്ചാക്കാഴ്ച അമ്മ ക്രാന്തിനം അനോദ്ദേശം മുതലായ വികാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനം ഭൗതികാണ്ഡം അല്ലാഹുമാലുന്നും ആരു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ യഥാത്മാരുമാലുന്നും അനുഭവാരം ശ്രദ്ധാർഹമാണും പോലും അതാതവസ്ഥമായിട്ടും അനോന്തുവികരം സ്വദേശ മേഖലയും ശാകാടിച്ചതും കയ വാദം പുരാപ്രക്രിയാം ഇരു ഗ്രൂപ്പുമാരാൻ പ്ലേനിംഗ് തോന്നുന്നത് ഫീബ്രൂറിനും റിസൈക്കൂറ്റുകൾ കൂടാരെവൈഴ്ചയിൽ ഭേദബുലി നശിക്കുന്നതുവോലെ ലൈഖനിക്കുന്നിലും ചാലപ്പോറം ഭേദബുലി നശിച്ചുവാവുന്നു. കുടിത്രു ഭേദബുലിനെ നശിപ്പിക്കുന്നത് വിജാവാപികളിടെ ചാർജ്ജണാഭന്ധകിൽ മരംബാരംതരും സ്കൂൾഡബ്യൂഡിനുമായ ഏഫീക്രൂഡോന്തയാണെന്നുമാറ്റുമുണ്ടും കേരളത്തിൽ ധാരാളം ധാരാളം വാന്നി വുമില്ലാത്ത കരാർ മരംബാരംതരും കേരാപിക്കുന്നു അവ സംബന്ധിക്കുന്നുകൂടി കേരാപിക്കുന്നും ഏന്നുമാറ്റുമ്പും ശാരായാളിനെക്കേണ്ട ശമിപ്പിക്കുന്നു ശുമിശ്വരുണ്ടും സ്കൂൾഡബ്യൂഡിലും തുടർത്താട്ടും സമവികാരങ്ങൾ ഉണ്ടാവില്ലെന്നും സാധാപ്പും നാഡി ഇന്തി കൊംത്തനെ ആവശ്രമിപ്പി ശേംകംപിച്ചിനെ വുത്തികൾ സംഖ്യകൾ സംഖ്യകൾ സംഖ്യകൾ അനുഭവശ്രമിപ്പി അമ്മപ്പും നി കയ ശാസ്ത്രജ്ഞതാനും ആവശ്രമിപ്പുനാശനാം ഇന്തിയും താങ്കി തോന്നുന്നില്ല ‘കൈപ്പിന്നിനുക്കണ്ണാടി ആവശ്രമിപ്പുപ്പേം’ അംഗവദിയും

സംഗതികളും അവലൂപ്തികൾക്ക് അക്കം സംഖ്യിക്കുന്നതല്ല. ‘എലിക്ക പ്രംബനവേദന, പുച്ചക്ക വിള്ളയാട്ടം’ ഇതും മറ്റ് പരശര പഴയമൊഴിക്കപ്പെട്ടു തന്നെ ഇഴ വിഷയത്തിൽ സം ക്ഷും വഹിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അന്നു നേരം ചിത്രവു രത്നികളും ഗ്രഹങ്ങളുടീന്നു ചില ഉച്ചപ്രഭാഗളിലും അരിഞ്ഞതി മിക്കോണ്ടും എന്നു സമർത്ഥിക്കാതെ നിപുണത്തിയില്ല. അതു നേരുണ്ണും അതുകുറഞ്ഞിട്ടിട്ടുണ്ടോളും അഭിപ്രായഗതികൾ മറ്റൊരു അനുഭവമുണ്ടോക്കും എന്നു മുമ്പു പരശരിട്ടില്ലതും.

മനസ്സിനും ദേഹത്തിനും പരസ്യരം ബന്ധമുണ്ടുന്ന വൈദികശാസ്ത്രം സില്ലാന്തിക്കുന്നു. മനോജോഗമിഷ്ടിപ്പും ശദ്ധിം ശാഖാക്കുന്നതും ദേഹപീഡയർക്കുൽ മനസ്സു ക്ഷീണി ക്ഷമാതൃം ശാഖാങ്കവഴിയുള്ള കൂടും സംഗതിയുണ്ടു്. മനസ്സിൽ വഴി വികാരാധുമണ്ണായാൽ ദേഹത്തിൽ ചില അവസ്ഥകളും കൂടും കണ്ണാക്കാതെ തന്നെല്ല. അപ്പേം ഇന്നിനു ചിന്താഭാരം ഒരു ദിവസിൽ കണ്ണാക്കുകയുണ്ടും ഇന്നിനു വികാരാഭൂതം കുമാനും ചിരപരാചയംകൊണ്ട് ഉച്ചമിക്കാം. ഇങ്ങിനെ ഉച്ചക്കുഴുവും അനുഭവം വന്നു സംഗതികളും കുമാപ്പുട്ടത്തി വിവരിക്കുന്ന കൂടും ശാഖയുണ്ടു്. ദേഹശാഖയും. അതുകൊണ്ട് ആ ശാഖയും പാഠ്യവക്കു ചെരേംഗതജ്ഞനുണ്ടും എഴുപ്പുത്തിൽ സന്ധാരിച്ചുണ്ടും സാധ്യമാണു്. ഉച്ചാധാരനുത്തിനും അവ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും ചില വികാരങ്ങളിൽ ദൂരപരാവരണമുള്ളതി എടുത്തുകൊണ്ടു് ഇതു തലവനാം. അവസ്ഥാനില്ലെങ്കിലും മെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

* ശദ്ധാമക്കുപ്പുംവരുടി വാളുംസങ്കലനതാജിഷ്ട;

അവജ്ഞാസവിലാസംഗ ദർശാദവിനയം ആക്കിൽക്കുൽ.

‘സൗംഘ്യാഭിജിംത്രംത്രംത്രംമായി മനസ്സിനുണ്ടുകൂടുന്ന കൂദി

* ശദ്ധാശിവിശാരണങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യനാവരം സാമ്പത്തികപ്പുണ്ണി ക്കിനാം അവയുടെ സാന്താം ഫാഷിലാജാത്തിനിനാം പക്കത്തിയിട്ടുണ്ടാക്കാം

ആരക്കന്ന ശ്രദ്ധം. ഇതിന് അനുഗ്രഹിച്ച മുതലായ ആരംഭം വരുണ്ട്.”

വരങ്കും താഴ്വരമുണ്ടാക്കാനുത്തമം സ്വന്തമായി ചോദിക്കാനുത്തമം; വൈവാദികവ്യബന്ധപത്ര വാർപ്പാലോകംസ്വന്ദനം (ശ്രദ്ധ).

“അനുഭവം മുഖപംക്രാബണം തന്റെ നിലക്കേട്ടുകൊണ്ടുണ്ടും ഉണ്ടാക്കാവുന്ന ആവാത്തിന്റെ ഉംഢിക്കലംകാനും ഒക്കെ. ഇതിന് അവധാരണാട്ടിളി ഭാര്യാ, കച്ചും നിംത്തിനും ഒരു ഇതുകൾ അറാഡാവമാക്കുന്നു”

അസൂചംസ്വാഹാലിനാ മെഖലത്രംസമാപ്തി,
ദോഷംഡിവാഹംഷട്ടിവിജേദാവജ്ഞാനക്രൂര്യംഗിതാദി (കൃതം).

“ശ്രദ്ധകാരമുണ്ടാക്കാനും മുഖിച്ചില്ലെന്നു കൊണ്ടുണ്ടുംകാനും ധിക്കാരം, പരിഹാരം, ഒരു കംച്ചുള്ളിക്കു മുതലായ അനുഭവങ്ങളുടുടർന്നും അനുഭവം ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നും ഇതുകൾ അനുഭവം സ്വാധീനിക്കുന്നു”

മാത്രമുണ്ടാക്കാനും നോവപ്രശ്നപ്രവസ്ഥിതി, തന്ത്രാദിത്വം പ്രാഥമികാദിത്വം പ്രാഥമികാദിത്വം പ്രാഥമികാദിത്വം

“ഫംഗിസ്പഷാദികർക്കെങ്കാണ്ട മനസ്സിൽ കണ്ണിൽ വിന്തക്കാണ്ടുകുയാക്കുന്ന ചാവപ്രശ്നം” ഇതിനു ഒക്കാറം, മഹിലായും, താങ്കു നിന്തുതും മുതലായവ ആറാഡാവാജ്ഞാനിക്കുന്നു.

ഈജിനെ ചല വികാരങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും മുക്കണ്ണതോടുകൂടി ഉത്തരാസ്ത്രം പ്രതിവാദിക്കുന്നും സ്വന്തുപരജ്ഞാനാത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം ചിലത്തിവിട്ടു കാണിച്ചു എന്ന മാത്രംമായിരിക്കും. പ്രതിതശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രധാനവിഷയമായ തന്ത്രാദിക്കൈക്കു രിച്ച് കണ്ണംതന്നെ ഇപ്പോൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. ഇം ചൊഡി ഉപന്യാസം പരാശ്രിതജ്ഞാനസ്വാഭവത്തിനു കാർഡ് ശ്രക്കമായി തീരുന്നുവും ലേവനം സംഘലവും ലോര കും കു താത്മനമായി.

(ഡോഷംവോഷിനി)

പണ്ണയത്തിൽപ്പെട്ട

പാരമ്പര്യം

നുവേലംനുകൊണ്ടിനാനാ—

വിവേച്ചുവേശാലിയമ്പുന,

അരയുംകുത്തുവുംനുവും

സന്തോഷമുള്ളുകളിലുംവാനാങ്ങാ.

1

നാനായകർശനദനാലുവേതം

തഹസാപുർജ്ജനനാത്തുവോയിങ്ങാ;

വരവേന്ന് നികുളംമാറുമെന്തി—

പുരമേല്ലുവരിതംവമാന്നിങ്ങാ.

2

ലക്ഷിതംഗിരജസപലാലുത്തൊ—

ബലാസിചിത്രംതാരകാന്തിത്തൈപ്പുമഞ്ചി

ചക്രിവേഗന്മാരുചലചേചത്തുചാത്തി—

ക്കുളക്കരണാളിവിവത്തുചേംത്തുവാത്ത.

3

അതിഭൂമിയുത്തയംത്തരംഷിംഗ്—

ക്കുതിപാലാഗ്രജകല്ലുനപ്പുകരം,

ധൂതിയേംടോക്കുതനാപ്പുംവഴത്തി—

സ്വതികാംപാഷ്ടിതനൊടിത്തുമേംതി.

4

“ചുണ്ണയോട്ടുടന്നുമുള്ളുലം

പണവുംവാരിടവുംകളുണ്ടുക്കേണ്ടു!

ചുണ്ണമരിയയംവത്താനിനീനാ—

പുണ്ണയംവച്ചിതുയമ്പുണ്ടുവരടക്കം.

5

പുരങ്ങമംനിക്കുളയകുംവനാർ

വൈംകരുംചുതിലവവൻകുടങ്ങിയാറു!

98

കയരാജ്യവന്നുത്തമംസിയായ്ക്കീ
വങ്ങ, മംംഖള്ളട്ടിച്ചുപംങ്ങവേഗം.”

കട്ടിതുവമാംവചല്ലു ചിത്രം
ചട്ടമംറാഡിനൈകേട്ടകുംതാക്കി;
നടവാനംനടങ്ങിവടിവീണ്ടു,
ചട്ടവെവലത്തുതളിന്താഴ്വോലെ.

6

കളകാനതികളുമുംനൈകായം
വാഴി, ചുണ്ടുവരിയു, തെരണംവംറ
വള്ളംവുസനംനിമിത്തമേരെ—
തള്ളുകംതനപ്പിലപത്രുവിണങ്ങണ്ട്.

7

“അരയതേവമമറന്ത, മേരുവേഗം
വങ്ങ, ദഞ്ചാധാശാസനംനടത്തു”
വങ്ങംവലതിവിധിയംപുലയും
പുരാജപ്രംണിയോടംവംതൃക്കള്ള്.

8

“തുനയംരുതുടന്നചുതാലേം—
പ്രണയംകൂത്തുകളുമുതോറുതാനേ,
പണയതിലിക്കന്നശേഷമാണോ
മുന്നവാനാന്നിയി, ഒരുന്നുവെച്ചുതേവം?”

9

ഇതുവേഗമരിഞ്ഞപേരംകൊന്നം—
മതുനീ, പിന്നുവക്കുന്നതുണ്ടിനും;
ഒരുവംണം, കളിച്ചതില്ലുതോനി—
നന്നുളംമട്ടിയണ്ണപേരംവുംഡം.”

10

അവനിഡിനൈകേട്ടവംതമരും—
യവൾചോദിച്ചതുവേരലെചെന്നുന്തി;
അവരാക്കമരേതമംവരണ്ണവി—
വവണ്ണവഞ്ചതിനുംനുഡ്യമ്പത്രം.

12

സ്വന്തവേദവിഗ്രഹംഡായാസ്തു -

മുതരം, ദോണ്ണനാട്ടംറക്കംരം,

ധൃതരാഷ്ട്രജനനൈജനമെഴന -

മുതവുംപുണ്ണവിടക്കാച്ചിച്ചുക്കി.

18

ക്രവററസഭാന്നാദാധികാർയമം

മന്ദിരമംതിരിക്കേണമംന്ത്രിരിക്കാ,

“ഭിരവേലിന്റെഹരുകുള്ളഡാഡ

പാരയേണ്ണവരകെ” എഴുതനോടി.

18

ധൃതരാഷ്ട്രജനനൈജിശക്കം

വാതമാഖുതമെടുത്തവീംഘംനി.

കുതക്കത്രപ്പുണ്ണസ്വർജ്ജം സ -

മനതനാംതന്നിയോടിത്തമോതിവീണ്ണം

15

“വിജയംഒരിക്കംവിരിരംതയയമ്മം -

മുജനൈജ്ഞതനിതാ ദയപ്പെടുന്ന

നിജസോജംനിഗമിച്ചവീര -

മുഖവാഞ്ചിയൈജ്ഞകേണ്ണപൊന്ത

16

ഉടനായകളിഞ്ചുവന്നിടംനി -

അടവുംചെംല്ലിക്കാരിപ്പുനത്തരുക്കും!

തടവററവള്ളിഞ്ചുവന്നാഡചാല്പ -

തുടരുട്ടു, തരമംട്ടനേരംകേരിക്കംം.”

17

ഹതിപ്പുവ്യഞ്ജവാക്കേട്ട ഭൂമി -

വതിഭ്രജംസനനനനനക്കണ്ണക്ക്.

ധൃതിയേംടക്കന്നവചനഘോരം -

കുതിയാപ്പുംതിരേവിളിച്ചുചെംല്ലി.

18

“പ്രവേശനക്കംരാ! തോറുകുള്ളേണ്ടി

കവടവാങ്ങേക്കുന്നിപ്പീമല്ലാക്കേല്ല.

നുവവിംക്കയപ്പീംഗൈ നീ—

യപലജ്ഞംനായനംതുറന്നനോള്ളി.

19

കുഹംക്കി! കരണ്ണത്തിടേണേനിനൈ—

കുമഹംച്ചുതുകളിച്ചുന്നങ്ങൾപാനേടി;

സമയംകൂട്ടയുംയുകരത്തല്ലുംവം

വിമലോ; കഴംവണ്ണവചയ്യേഗം.”

20

ശതുക്കേടുനേരുകയ്യുംമോമയ്

പുത്രതേഖവാനിപരാബുമോപ്പവംവം;

അരതുല്യംമതിക്കുംയഞ്ഞുവംയ—

നന്തുനെകൈകൊണ്ടുട്ടച്ചയാത്രയായി.

21

ഉടനേക്കങ്ങംഗിമംർവ്വസിക്ക—

നീടേമതത്തുന്നതിനേരുത്തുപാംനൈനേരം,

സ്വീച്ഛടക്കമാത്രുചടികംല—

സ്വദനാലൃഷത്തനട്ടത്തുപിന്തുടൻ.

22

“എടി, പുംഖുലാ, ഏയങ്ങനേരുക്കാട്ടിനു

വെംടികംണില്ലപരാജയപോലെ, കേടുടോ”

ചൊടിക്കുന്നടിത്രചൊന്നാട്ടത്തു ചണ്ണ—

ഒടിച്ചുവാപ്പടിക്കടി മുർവ്വ എന്തോ!

23

നിട്ടതംപുയുമ്പു, റംജസ്സുയം—

വല്ലമുസ്സാനവിത്രുലുകേശവരംശം,

കട്ടിറുക്കുഡുംഡാന്തംശിട—

പ്രഭാകരംതെടുവാൻവിശിഷ്ടാദിവം!

24

വരബൈരവരംഗന്നസാലപ്പിയംക്കു

പുംമംസുർവ്വനന്നമാഡുക്കാനുശശ,

ചാരക്കടവലിച്ചിശ്ച വംജ്ഞം

തപരയോടന്നസാഡുകൈംണ്ടുചെന്ന.

25

“പുരുഷ! പിഴച്ചുതെള്ളുന്തംനി—
സൗഖ്യതീണ്ടാരി, തൊടംതിരിക്കൈക്കന്ന;
കയറാജസക്കൈക്കാണ്ടുവേറയീ—
ങങ്കേ, വസ്തുമഹിക്കവേരെയില്ല.”

26

നവപല്ലവഗംഗ്രി, യേവമോദം—
നവശപ്പെട്ടുകരഞ്ഞുചാന്നവോതു,
ലവമുംക്കാവെനിയേഴ്രംതമം—
വവനംവാർക്കണ്ണവിട്ടതല്ലുകയ്ക്കും!

27

പരമിളിച്ചവിരുച്ചു, തൊന്ത്രപൊട്ടി—
ക്കരയുംകംർക്കണ്ണലാംമുവത്തുകന്നും,
നരകംതിമി, നംടുകംർവ്വെരുക്കം
നരനാമൻനയമരുവിണ്ടുമോതി.

28

“മതി, ചംഢ്ടി! നീപരണ്ണതെല്ലും
പതിരില്ലുംതവചല്ലുതക്കന്ന; പക്ഷി,
മതിവെച്ചിത്തുകെട്ട് വിട്ടമാരാൻ
മതിക്കുമുന്നിതല്ലു മനബ്യുദേശ!

29

കരിമീനിനിഴി! തിണ്ടലാകിലംട്ടു,
രാരിചുടിപ്പുടമാറ്റമാകിലംട്ടു;
ശരിയംയിനിന്നനയംകിലംട്ടു,
പരിചിന്തിപ്പുതിനില്ലതെന്നമിപ്പേശ.

30

മുലമംന്നക്കയപ്പുചിരർ ചുതിൽ—
പ്രലതുംനേടിയവോലെതന്നന്നന്ന,
ഇലജംക്ഷി! കൂളിച്ചുനേടി നിങ്ങീ
നിലയിൽ, ദാശവലി! ഭാസിയംഗിവനം.

31

ഇനിമേലിൽനിന്നുവണ്ണുതെല്ലും
കനിവേദുംകയമുഖാർത്ഥകൈകംളിച്ചം;

തനിയേനിജങ്ങാലിനേംകുടംഞ്ഞം
ലനിശംക്കണ്ണചും മടങ്ങിയേണ്ണും.

84

അരതുവകംഞിനിയിൽക്കുത്തന്നപംചൊല്ലു-
ന്നതുനീക്കട്ടസ്വവിച്ചിക്കുകെങ്ങകുംകു,
പുതുക്കിവിടെ സ്ഥലങ്ങളുംല്ലോ-
മിതുനാർന്നതാട്ടുടച്ചും നിന്മാശ്രി.

85

വലനിഞ്ചിനൈ ചൊല്ലുവിണ്ടുമോമന്ത്ര-
തകലചുററിപ്പിട്ടകൂടിയെന്നലും;
അരല സാക്ഷിയുട്ടത്തേപല— കുഞ്ഞും—
നിഭാവിപ്പാത്തവരഞ്ഞചജ്ജാവില്ല?

86

കടലാർക്കതുകാർവലിച്ചടം ന—
നൃചിചിന്നി, പുട്ടുംകിഴാത്തുപോര്യി;
കടലാക്ഷിചൊടിച്ചുകെങ്കകംകാ—
പുട്ടിനാണ്ണചുക്കാന്തുനിന്നുചൊല്ലി.

85

“ഹവാടപ്പുലങ്ങംഗർവാനിടനു,
വിവിധജനാനവിഭദ്ധരാനുശേഷം;
അവിവേക, മിവില്ലമീചഹംകാർ
സവിധേനില്ലതു, കംഗറിയല്ലതെല്ലും.

86

എടനീചു! റൂഹാസ! കുഞ്ഞമയ്യോ!
പുടകയിമുടപിട്ടചുചുചുടോല്ലു,
ഉടലാർക്കമരംകുറകോപോര്—
അടമെൻകാനകർപ്പാരുക്കുപ്പിനതാട്ടം.

87

തുനമാണിയ സൗഖ്യ, മിസ്റ്റർഡം
പിണ്ണായ്ചോട്ടു, യെനിക്കുസ്തുസലിപ്പു:
മുന്നാഡാവിക്കരം സാധുവീലരാമം—
കണ്ണവന്മരമരംചുതാൻനടക്കം.

88

ജ്ഞയരംഗവരൈപ്പുണ്ണിശ്ശേ -
ഇതുലേശംഗരിയപ്പുണ്ണിശ്ശേഖാലു!
ഹനുകച്ചോരയമ്മിംഡുചു -
നാതുകണ്ണിപ്പുഡമാനമാന്നിംപ്പു.

89

ജവമെറുതടപ്പുതിപ്പോറംജം
ധ്യവമിക്കാഞ്ഞുമാവക്കമിഞ്ഞമായാ;
ശിവരാമിനശിഥുകാക്കാവനും -
രിവരൈതിനുകലംഘടിപ്പിച്ചനു?

40

ഹനുമംതിരം ദീഷ്മദവാന്തുമണം -
തന്ത്രശശാഞ്ഞുമുഴവൻനാശിച്ചുപോബേണു?
ജ്ഞത്വാമൊരുപെണ്ണാവണ്ണമായൻി -
നാതുകരണ്ണാൻകോതായക്കരിച്ചുവരുന്നു?

41

ക്രാംജകലംകനിഞ്ഞരക്ഷി
ചുങ്കളംദുണ്ണനമസ്സമിച്ചുവിഞ്ഞു!
വിതതൻവിഥരനേരമട്ടമാറി -
ക്രയടക്കിപ്പതിയുംകൂൾഞ്ഞയമ്മം.

42

ബലമരോദയപുലംരാന്തുചുജും,
ഹലമില്ലന്തിനണ്ണാൻവഴിപ്പിച്ചനു?
സ്ഥലമരങ്കെയെന്നനേരുക്കുണ്ണം,തന്ത
നിലനേരുക്കുംതവരേരെറുഡയരപ്പു.

43

അധികംധഃരയന്നതല്ല ജീവം -
വധിതൊന്നുരാക്കീഴടങ്ങുകില്ല.
വാധിവോലെവരട്ട്,വപ്പുനേര
ബധിമല്ലംമിതംമിച്ചുനിൽപ്പ്.

44

ഇവരൈതിനുവേണ്ടിയെന്നവേട്ട
വിവരങ്ങംതിത്തുനേരക്കീനിന്നിച്ചനു!

ശിവക്കേ! പ്രഭാവം തമാം യൈത്യം -
നവമാനിപ്പി പ്രതുക്ഷാനിപ്പി ഫല്ലി?''

45

വസനം ദിവൈക്കപ്പാടിപ്പിച്ചു, ശിഗ്രം -
ശ്രദ്ധാവം പൂഞ്ഞതെളുക്കിവണ്ണമേൽ,
വ്യസനം ആനിരിഞ്ഞതാമുഖന്തുറും
പ്രസംഗം വാണിയവർത്താൻ ക്ഷേമം ചെയ്യു.

46

അതിവാശപാടാച്ചതാം ദിശയും -
ചതിയേറം കൊതെക്കുചുവോയ മുലം,
അതായം യൈവ്യസനിച്ചുവുലിമണം
ക്ഷാതിവന്നം രവർക്കണം വാണിക്കനം.

47

ഐന്തിപ്പള്ളക്കംരാഃ പാലേയാക്കവനം -
മിനമാരം ത്രാതരച്ചവാണിയവനം റ.,
അനവം ശയർന്നിനിടത്തുരുതം നേ
മനവുമണം മരിഞ്ഞതുവിശ്വായോ!

48

തകരാവക്കം ചെയ്യതിനാവേഗം,
വകരം വിട്ടണമെന്നരച്ചതനെ,
വകവെച്ചു മരണപാത്മരത്താൻ
വകവെച്ചില്ലക്കാരുളുമഹേപുംബം.

49

മഹാവമാടഡുനിനാദിസ്ത്രം -
സനനാകം റക്കാൽ വീണ്ടുമിട്ടുലച്ച!
'ഇനമെംഹിനികംസ' യൈനാചൊല്ലം -
ഇനമല്ലു തിക്കുഴക്കിയട്ടമാസം.

50

നിജസേംഭവരാപ്പുങ്ഗത്തുനാഗ -
ഉപജനം, സൗഖ്യലാശം പുക്ക ത്രിയാദ്ധ്യാർഥം:
സപ്തനാഡിപാരം വരം വൈദ്യത്രം, ശംശം -
തമജനാനോടരചായുനിതിശംഭം.

51

“പിടമംകിഴി!സുക്ഷ്മംശയമ്മം,
തടവേന്നേവിവരിക്കവയ്യുചുള്ളം;
ഉടമസ്ഥാനാഴിഞ്ഞുവിറുത്തം,
സീഫുടമംകംന്നതാക്കിഴിലാണംസംബന്ധം.

52

പുഞ്ചപുഞ്ചമധുന്നയയഘജന്നാ_
വൈരങ്കലലത്രുദാക്കയില്ലുയമ്മം;
ക്കുടിവ്വുരഹംന്നയവൻപറത്രു,
പെരംയത്രുഡോർ,കളുടിതാരൂദാനാവിക്കതന്നംഡ്. 53

ചതികാൽശകനിക്കഞ്ഞത്രുല്ലരാഹാ_
ക്കിതികിൽക്കാണാകുഡ്രൂമരഹരാരാജ്ഞി,
മതികൈപണിവയഞ്ചക്കയോത്തിട്ടേഡോ_
ജിതിനിന്ത്യുതരമിന്നരക്കവയ്യു.”

54

ക്കുവററിതുഡീഷ്ടർചെരംല്ലിവച്ചു_
രക്കവിൽക്കുശമിക്കന്നകണ്ണകലഞ്ഞി;
ക്കുഡോഷിനാക്കുഡ്രൂക്കിപ്പുവക്ക്_
ഇളാളുകംകാതിരാപാനന്നയുംപറത്രു.

55

“അതാളുലികലന്നയമ്മന്ത്രിവ_
ചുതിയന്നാർബവതചുതിനന്നുവിഴ്ചിച്ചു;
അതിക്കണ്ണുവൻകക്കുഡിക്കവാനായ,
കൈന്തിയുംക്കൈംണ്ടുതിന്നുക്കതകംമൻ.

56

ചിംഗുതകകയക്കുംടച്ചുതി_
നാമീഡമ്പംജനോരുതോംപിഡണിം;
പരമിന്നാഡലുന്നമുന്നമെന്ന_
തതരമേംക്കാതെകക്കുഡിക്കവംനിക്കന്ന.

57

മക്കളിംകയമകളിംകുന്നതൻ_
മക്കളിംകറുന്നതുനാനംന്റുരംഡ്രി;

മികച്ചവായ സത്തുള്ളണങ്ങളെപ്പോം,
തന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ വിജയം.

68

അവരുടെ ലുനമശ്ശേരം ചാലുമിപ്പോൾ,
വാവഴിപ്പിംഗംമാനവീതിയാക്കും”
വിവരംതിരിക്കുന്നിവന്നും മാത്രം,
സ്വപ്നവാദരായുമെന്നും കാണിക്കും.

69

ക്രാഹ്യാട്ടത്രതീണ്ടലായ് വം—
സാങ്കേതികവാദത്രിയപ്പുടാച്ചിഡിക്കും;
പുരാകംവമംയനാക്കണ്ടപ്പവത്തി—
പ്രായംധാരജിച്ചും ദാഢിനോതി.

70

“ക്രാഹ്യാട്ടതകളിലും ഗാംഡിവിൽ കും,
പുരാകംവലക്കാട്ടവാടിത്താൽ;
ക്രാഹ്യാട്ടകിലേവമി തുമേറും,
വൈക്കംവലണ്ണിനാവിരംതില്ലോരാളിം.”

71

മുന്നേരം വാഴം വരുന്നേരുമോ
പ്രാണകും ചെന്നാക്കണ്ണപാനാലുവരും;
പണ്ണയത്തിലാക്കണ്ണത്തുരു സും,
ആശാശാശായ തുന്ത്രം പാശാസരപ്പും

72

ഇവഞ്ചേരം മിത്രിനനമ്മ, കയറേ
തവദതാനാനിത്രയ ഇവും മരണോ;
നവപല്ലവഗാനു നീനിമിത്തം
വാവശൈപ്പുട്ടുകരണത്തുണ്ടിനും.

73

പിടമംഗൾമിഴികേഴ് വത്രേൻ്റത്രുകുംവം
പടക്കന്തുവരമെന്നു ചിത്തതം വിൽ;
ഉടനേതവകയ്യുമണ്ണുകൊപ്പും
ചടണംസംശയമില്ല. സംഘവുംഡിം”

74

മുലമേറിയീരുന്നുകോപ -

ഒപ്പനാജപാലവമിച്ചുചൊന്നോരും;

പലവാട്ടവാഷം മേരു ചിത്തം

വലയുംജിപ്പുചരണത്തുസംവധാരം.

65

“ക്കുന്നാളുമിതേവിധിയംചുംടിച്ചു -

അമ്പളിക്കേട്ടറിവില്ലുമുഖാനം;

ക്കുവീം!മിപ്പക്കർഡിനേരിയമ്മ -

തനക്കവരൈടുരിച്ചതജ്ഞിവാദ്വാ

66

ഇതുകൾക്കുംവരുത്തുകൾക്കുംശബ്ദങ്ങൾ

കതുകം,സംശയമില്ലുതപ്പുംപാലും;

അതുമല്ലുകന്നിഷ്ടങ്ങളുടുംബാടം -

അിരുമട്ടുതിട്ട്, മനുവിന നപ്പ്.

67

എതിരാളിക്കർവ്വന്നേരവിഴിച്ചു -

ചെതിരിട്ടാൻകലയക്കുമുള്ളതുവാണ്;

ഇതിലെത്തുവിരോധക്കുമുള്ളതു

മതിക്കാംവരുവാനാണത്തുടടി.”

68

പാശകൾവച്ചപ്പുംകട്ടവാതാ -

തമജനപ്പുംകരരയോന്നാണതനായി;

നിജയമ്മവന്നുവാല്ലുമായി,

വിജയംമെലിൽ പക്കന്നുംയാഥു.

69

ഇവാംഗിനാതമഹിലോത്തിട്ടനോ -

ഈവാമധ്യുംതുവിക്കുന്നേവക്കമാതി;

•ഇവർചെരുപ്പുംചുരുപ്പുംതും

വാവാംനാതത്തുകുംഗിരപ്പുംകുംപ്പും.

70

പഴതുറരംവന്നതുടന്നുചുരുപ്പും

മഴവന്നുകേട്ട താംനാക്കരു ദാഡിപ്പം;

വഴിതുരുതെച്ചല്ലിടംതരബേംകും
വിഴുമനേനാരകത്തിലില്ലുവരും.

71

ഇനകൾ, വിഴിംൾ, പിശിശ്ചഗംഗം—
തനയൻതൊട്ടവരെനുമേംതിയില്ല;
അനവാശയരായമരുവേക്ഷം
നിനവെങ്ങും, പരഞ്ഞനിഃപ്പാരാളിം.

72

അനിശംകലധമ്മോത്തു, തെപ്പം—
നിനാന്താർച്ചവാൽവരു നാം അംശക്കുട്ടാകാരം ചാർച്ച;
തന്ത്രിയകളിൽതൊംരുധമ്പത്രുൾ
കനിവില്ലുംതകളിൽത്തുകാരത്തേജ്യം.

73

മടായുംപുലധാട്ട്, ചുതു, പിണന—
കട്ടി, നാം ദ്രിവചെള്ളിടന്തുട്ടും;
മടിയേരുമിയനിടംതയച്ചം
വോടിപാറിക്കുമാവക്ഷഭോധമില്ല.

74

അതുകൊണ്ണവരിഞ്ഞുവച്ചുവരാക—
നീതുചവറുവകവച്ചിടേണ്ടതില്ല;
ഇതുലോകാദിശ്രൂവച്ചതാണി—
ഡാക്കുലംപണ്ണംസമിഷപ്പടില്ല.

75

ഇവരിംസിയുഹാകരില്ലി, വള്ളം,
സിംഗനംസംഹസരംചരിത്യാതാം;
വവലേംമിവക്ഷഭംഗിയംകീ—
വവിസംകലനാശത്രംനമാരും.”

76

കലധമ്മിവള്ളുമേംത്തുവരും,
നിലതെനംംതെപികള്ളുംനാംതായപ്പുംമി;
ബലമേരിയില്ലുംഭിരംയംകു.
പ്രലഭംവന്നവതെപ്പുകളിയരം.

77

പണ്ണങ്ങളായുള്ള പാശവാലി

നയകോവിദക്കയുകെട്ടിയേരും,
സപയമേറംജിനൈനിനവിശേഷമ്പോ;
“യൈമറവിക്കുന്നുംനാഞ്ചുവംശ_
അഡിയമേശംനൈനുവിരു”നൈനചേംപ്പി. 78

ഇതുകുന്നുംനൈഡുംഹസിപ്പീ_
ലതുകുംബൈയവനംകുടനുചേംപ്പി;
“ചതുരംതവനിതി,എ!വിക്കുന്നാ,
കൈരുകരംനിഗരഡുനുത്രുമായോ? 79

പാലതുംവിപരിതമേണ്ടിടനു,
കലമെല്ലംംമിയുംവിധിവുംകുന്നാ
ബലമോട്ടപിംനൈടംമിപ്പുംപി
പുലങ്ങംനിശ്ചരണിക്കതിയുതനു 80

സദയിൽപാലകണ്ടവുംണിടനു,
ഗ്രൂക്കമംസ്തിരിഞ്ഞിടനുയോഗ്രഹഃ;
വിവേദാർത്ഥിക്കഞ്ഞയഗ്നംരാജ_
പ്രദേശമായവരഹതുമിണ്ണിടാന്തു 81

അറിവേറിയപ്പുലുനൈനുമട്ടാ_
യറിപില്ലാത്താങ്ങികമിപ്പുധിമം;
വൈറിയത്തമിതാക്ഷേചക്കൈനതി_
മറിക്കുംഞാരുടുനിയുട്ടനു. 82

മനമെന്തിരുക്കാണിയേവമായി,
വിനയംകുന്നവനൈനുന്ത്രുമിപ്പു;
ഒന്നമല്ലുചതിക്കുവെച്ചുകുന്തി_
തനയൻചേംനൈംഡുകുനീകരംനു. 83

സകലംപണ്ണങ്ങളായിലംയിരൈനു_
യക്കുക്കംസെയിൽപാണ്ണരുപംതുമും;

തിക്കവരിയനിന്നെന്നിതിനുകംജ്ഞം,
സകലത്തിൽപ്പെട്ട സ്ഥായുഷ്യി?

84

പാടവിപ്പുമിച്ചിരുന്നുണ്ടാക്കിമെരാധ്യ-
ഞാനംടക്കും സന്നിനിഥിനുംനിയും;
പട്ടവരയവികള്ളുംനാതിട്ടംവം-
ഞാട്ടവായിൽക്കേടുപാറിച്ചടംനമുക്കം.

85

അവലംബാതെപ്പുഗ്രാമുതക്ഷ്വച്ചം,
വിലഭാദ്ധംവസന്നാളിയുവാങ്ങു;
അവലംബാക്കിയുട്ടതനല്ലുപട്ടം,
നല്ലമാടിനിവാനാക്കാവണ്ണതുള്ള്.

86

അവിവാക്കിയുട്ടക്കുപാണ്യവന്മാർ
ശരംകായ്യാവയ്യുംകാട്ടത്തിരുത്തമീക്കം;
മിന്നരുംവന്നക്കുറ്റം,താനമിച്ചു
കുറകാൻകുള്ളുംകത്തിരുന്നവല്ലും

87

പാടായുംവലാം ദിം കഴിഞ്ചുംടക്കം-
തടിയൻഹാംപ്പതിനെന്നരാംകക്കരംഡാം;
മുടികുംണ്ടുവരുന്നുവെക്കു യാവ്യു-
സുടിപ്പുജേയപക്കാം ശാക്കാംകുംബാം.

88

അതിക്കണ്ണമിവണ്ണുംമാം നാം,
സതിയില്ലുംനാരുണ്ണുചട്ടംസാലും;
പത്രവായ്യവാദങ്ങൾരായിപ്പംസ്യ-
സതിചവക്കുന്നുകുന്നുവിച്ചു.

89

‘കങ്ങാകരിമേരുകന്നിവിജ്ഞാ! കുട്ടിപ്പും
കുടകക്കിപ്പാവകമാരെരണ്ണയോ, എ-
വവരാതാംവ്യസനാത്തിലുക്കാവിണ്ടം,
വപക്കമറുന്നുന്നുകുട്ടിന്നരാതാംപേ?

90

നാരകാനതക! ഒഴംവരംബ്ലീമല്ലു”
കരകാണാതെക്കിടനാറി ദൈമനന;
വരമോന്നക്കിത്തുകരക്കണേ! തെ-
ചുരന്വേട്ടവലംബുമില്ലുവരം.

91

വന്നിവംയേചുകപുണ്ണപംപതമം,
മുതിയംകുത്തിയാടേംത്രുവംചുമനന;
അരതാശീമുമടത്തുകാള്ളിടാതുരം
ലതിയുണ്ണാമവിടങ്ങുമിനാദേശം.

92

വിഗതാവാശകനുഷ! പ്രുഡാനി,
ഒരച്ചുംതിവാഹാശമമതുതുൾ;
അഗതികാപലംബാവുംമുംഡം!
നിഗമക്കാതല്ലായുതനനയപ്പും.

93

പാംചോട്ടകചചലനപ്പുവത്തി,
കുരവിംസകനിത്തുകമാക്കുമകി;
അരംകർക്കവശത്തിലായിവണ്ണം
പാതരാപഞ്ചപ്പുടകതനനവിനാനോ?.

94

കരളിക്കപ്പുലതുംനിനച്ചുതനാ—
കരജുംപാംതിഖനംചത്തവണ്ണം;
പരധുംനാശിച്ചടവേംപാവീണ്ടം,
പാശുനാശാനകണ്ടവിന്മുയാച്ച.

95

കയവണ്ണുകഴാച്ച, ദണ്ഡിച്ച
പുങ്കിപ്പുന്നവര! മുന്ന, മാലഴാച്ച;
കയപാടവലിച്ചുതാരുന്നാണി—
ചെളാക്കിക്കായ്തലതു തുകയാരിപ്പം.

96

ശതുകണ്ട പംബാജനാഃപംചുറും,
കരുകരംതുച്ചവിരുദ്ധംരായ്കവിച്ച;

ശരത്തുല്പംകരതംധനംമുഴുങ്ങി,
ചതുരംവസ്തുമെടുത്തുവീഴിക്കിയാൽ.

97

അരബാഹംകാഡുമെറുന്നിന്നുമും -
വൈമദ്വിക്കിലംശവുംമുഴുങ്ങി;
നവവൈവവേമാന് സംഭവപ്രിയംമാ -
രവള്ളേവിണ്ടുമെടുത്തെട്ടുത്തുവം ത്തി).

98

അരബിശംകലാംകരക്കാളിപ്പും,
കരിവംകുളുമുഖവംകനിച്ചുക്കും;
അമാക്കരയുന്നുനാരന്ധനാതും,
സഹിയായക്കമെതാനാറിന്നതത്തല്ല.

99

അവരെന്നുവാദിമേച്ചുവേഗം,
വിവരംമററവിരുട്ടുവാക്കുജായി;
അവരംയതുവിസ്തുപിച്ചുനോം,
ശിവനേ!മനവനുവാദിപ്പോം).

100

അമികിയുചുപ്പേരുചുത്രുജേതാൻ,
പരിപംലാച്ചവിഴിച്ചുമന്നാനാൽ;
'കരിമിന്നിച്ചാ!കന്നിടേണു,ഒട്ടേ!
പരിചാന്തിച്ചവരംവരിക്ക്'കൈനായ്.

101

അവർധിമുഖനുവാടത്തുരുപ്പം,
നുവരംവീണ്ടുമന്നരുമാച്ചുനോം
ലവലുശമനംപിശലന്നിയേതാൻ,
സപവരന്മാനരയശേഷവുംവിടത്തി.

102

ഇനിയുംപറക്കുന്നരച്ചുരംജാ -
വിനിയംചിപ്പുതയമുഖമന്നാഴിച്ചുപ്പം.
തനിയേറുവന്നുകൂട്ടുയേയും,
കനിവേദങ്ഗിനെവിട്ടുചുപിനെ.

103

വിസ്താർമാപ്പം മുള്ളും സ്വരൂപിന്തരുല്-
മല്ലാസമോടവിടകനിന്നതിരിച്ചപോന്ന;
വസ്ത്രത്തുയക്കലരുന്നാരും യാത്രാഷ' ഉ-
ക്കല്ലാത്രവക്ഷമുള്ളവൻവരിതോഷമംഗി.

104

വിന്നേയും ചൃതിനംഗിക്കമതികൾ യുത്രാ-
ഷ' ഭാത്മജനാർവിളിച്ചു,
വിന്നേയും തേരെറുകരിതെസമാശരംഭസമം
യമ്മജന്നകാട്ടകേറി;
അന്നേന്തെട്ടിപ്പുവഖിച്ചവരെങ്ങമെയംഠം
ഭാരതാധോധനത്തിൽ
ചെങ്ങാരംകേംഠക്കുട്ടിപ്പുലകരിപകവീ-
ട്ടിടിനാർവംബന്യവന്നംർ.

(കവനക്കെഴുപി.)

രസനാട്ടപ്രാണം.

സംഗീതഞ്ചസാദമായ സാഹിത്രത്തിന്റെ സൗംഖ്യം തന്ത അറിഞ്ഞംസപദിക്കുന്ന സഹിതയന്നായെട ഇടയിൽത്തന്ന കുഡ്യുദ്ദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മത്തേശങ്ങൾ അന്നേകു മണം. “രമണിഷാത്മപ്രതിപാദകളുംബുംകാവും” എന്ന രസശാംഗാധരകാശൻ നിപ്പചിച്ചിരിക്കുന്നു. “മിതിഷാത്മാ കംബുസു” എന്ന വംമരാചംഞ്ഞർ വിചാരിഞ്ഞുനു. “വ ക്രൂക്കരിഃ കംബുജീവിതം” എന്ന വക്രൂക്കതിജീവിതകംരം സിഖാരതിഞ്ഞുനു. “കംബുസുംത്രാലുപനിഃ” എന്നു ധനനി കംരംം സ്ഥാപിഞ്ഞുനു. “തക്കോഞ്ചുംശബ്ദാത്മംസളം വനലംകുതിച്ചാകപാപി” എന്നും “അരഞ്ഞാഷം മുന്നവൽ

കാവുചലക്കംഗമാലംകൃതം റംഗപാടിതം” എന്നും മംറും കാരോ ശാസ്യകംഗമായം കാരോ വധ്യത്തിൽ സാഭിപ്രായപ്പെട്ടു നാ. “വാക്കും റംഗത്തെക്കംകരവും” എന്ന റംഗലൈഡയന്മാർ കന്നവോബലാ സാമ്പത്തിരിക്കുന്നു.

കൈ മരജ്ഞശ്ശരീരത്തിനു കടകക്കണ്ണയലാല്പാദാനങ്ങൾ എപ്പുകാരമും അപ്പുകാരം റംഗത്തെക്കമരയ കാവുചലമിരിത്തിനു (വാക്കുത്തിനു) കൈ മോടിവക്കരുത്തവാൻ മംറുമേ ഉപമാ ദ്രുചക്കംഗങ്ങൾ സാധിക്കു. മംയുസ്താപിമുണ്ണങ്ങളുകളുടെ, ശൈശ്വതാപികൾ കൈവന്നർ അതുതമാവിന്നെ എന്നവോബലാ കാവുംതമാവായ റംഗത്തെ ശരത്രുത്തുപ്പുമംകിത്തിക്കും. ഈ വക സംഗതികൾ ആധ്യാത്മികമാക്കു ആവണ്ണഗാനങ്ങളും തകിന്നിട്ടുണ്ട് എക്കിലും നീരസങ്ങളും കവനക്കിടങ്ങൾ സംഘിത്രാഡോമണ്ണയലത്തെ ഇപ്പോഴും ചുണ്ണിപ്പിക്കാതിരിക്കും നില്പു. ഈ കൈ ദേംഡത്തിനു ഈ നിത്രുവണക്കത്താവുത ദേഹ പലപ്പോഴും ദേഹാക്കായിത്തിന്നിട്ടുണ്ടെന്നും പരമാ ത്രം സസ്ഫോചം സാമ്പത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കവിയശില്പാത്മിപത്തിന്നർ മലമായി കാവുജീവി നുംകു റംഗത്തിന്നർ സപരുവജ്ഞാനം സംബന്ധിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കാവുവിമംഗാത്തിനു കൈവെള്ളുവേംഴാണ് ‘കവിത ചിഷിച്ചുവോകന്ത’ കവനക്കലാകാരികമായം, കാവുത്രുവണക്കത്തിന്നും റംഗത്തിന്നർ കൈ സാമാന്യജ്ഞാനം സംബന്ധിച്ചു തീരു. റംഗത്തിന്നർ സപരുവം, വിഭാഗം, അവരറത്തവിഭാവങ്ങൾ, കംഡാ റംഗത്തിനുംളും വിഭാവം, അനുഭാവം, സ്ഥായിഭാവം, സഭാവിഭാവം കൂടി സപരാവം റംഗംഗകരങ്ങളും കൈവോഡങ്ങൾ ഇണ്ണിനെ പല കാഞ്ഞങ്ങളും ശരിഞ്ഞി ഗ്രാഫിച്ചായ മാനുകമ ഈ സാമാന്യജ്ഞത്താണം സിഡിക്കകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പുറത്തെ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് മൂന്ന് ഇവിടെ നിത്രുവണാ ചെള്ളുന്നാരംഭിക്കുന്നത്

വിഭാവനാശങ്ങൾവേന്നവ്യക്തയ്യുണ്ടാവിന്നോത്തമാ; റംഗത്താമതിരത്ത് റമിസ്യോത്തീഭാവസ്സും ചതുസാം.

വിഭാവം, അരംഭംവം, സഖ്യാദി ഇതുകളിൽ സുഖരഹിതം സുസ്ഥിരവുമായ തത്രാശിച്ചിത്പുത്രതിവിശ്വാസമാണ് സഹിത യന്നാക്കെട മുഴക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധാരാജിംഗമാണി വരിഞ്ഞി ജീവന്തു. ഇപ്പറഞ്ഞ ചിത്രപുത്രതിവിശ്വാസം വാസ്തവത്തിലുണ്ടാക്കുന്നത് നംബകാടികളിലംഗൈക്കിലും കാവ്യാത്മജീവക ഭാവനാവിശ്വാസങ്കൊണ്ട് അതുകൊം ഗവുക്കാരിൽ സഹിതയന്നാരാലും ഉണ്ടാക്കിത്തീരുന്നു. ഈ സംഗതി മററാരിട്ടുതു സ്വഭാവം വിവരിജ്ഞപ്പേട്ടു. “വിഭാവംശ്വരനാരാധാരാവാ സാത്പരികാഡായ രംഗമാർക്കുടി രംഗാടക്കത്പരി നാഞ്ഞാനാന പരിലക്കെട അഭിപ്രായം. പരക്കു അവ അരംഭാവങ്ങളിൽ അന്തിമിച്ചിപ്പുതുക്കിക്കാരാൽ വേരെ മുട്ടുതു പരംഗംതാഴ അവന്നും കാണാനാലും. “ം സപ്രതിത ഉള്ളാക്കുന്നു” എന്നവരായുണ്ടിനു “ചേരുവവ ജീവം” എന്ന പരാജ്യന്തുവാലെ അംഗമം ഗമിച്ചാൽ മതി. വാസ്തവത്തിൽ അദിയാണ് വെള്ളിന്നത്; അതു ചേരാംഡി ത്തിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേക പ്രാഥമ്യത്തു പുരാണിച്ചു അഞ്ചിനെ പ്രവഹിജ്ഞാനമെന്നായുള്ളൂ. ഇപ്പുകാരം തന്നെ തത്രാശി സ്ഥാപിച്ചാവാണെങ്കെട ചപ്പണാവ പാമക അസ്സുമംഗലാക്കം നേരാണ് “അസപ്രാശിതി” എന്ന പ്രവഹിക്കുന്നത്. ദശാത്ത വിഷയീകരിച്ചു ഒരു പ്രത്യേക ഭോധമെന്നാഭക്കയല്ലെന്ന താഴ്പത്തിം ഈ സംഗതിക്കുന്നില്ല പല മതങ്കളാണെങ്കിലും അവയുടേങ്കം സ്ഥൂലമായ കരോധുണ്ടാവുന്നത് പ്രത്യക്ഷിക്കുന്ന അതുവശ്യരാഹമാരിക്കും. മുൻ പരംത വിഭാവാദികളുടെ സ്വാത്രജീവനം, ഈ മതങ്കളുടെ താല്ലൂക്കുന്നതിനും വളരെ സഹായമായാണുണ്ടിനും. അതുകൊണ്ട് വിഭാവാദികളുടെ നിരീക്ഷ ഇവാടാട അപ്പുമാംശം വിവരിക്കാം.

കാമനാന്ത്രമകാന്ത്രണാ സംരക്ഷാഭിജ്ഞാനത്തിലും;

തത്രാശി സ്ഥാപിക്കാനുഭോക്താനാംചെന്നാട്ടുകൾവും;

വിഭാവംശ്വരനാഭവാസ്തവക്കമ്പ്രാജ്ഞവും;

എന്നും റിഞ്ചും, അലുംവും, ഉദ്ദീപനം ഇങ്ങിനെക്കാം സണ്ടേർബം ദണ്ഡവിധം. അവയുട്ടിന്നപ്രവാഹമനുപരായ രത്രാ ചിചിതപ്പത്തിവിശേഷം കാതൊരു വ്യക്തിയെ അലുംവും (അതുണ്ടിപ്പ്) ഉൽവേഖിക്കാവോ അത (അത് വ്യക്തി) അലുംവും. ഇങ്ങനീനു ഉത്തേവാച്ചതിന്നശേഷം എത്തേതു വസ്തുകൾ അതു ചാതുപ്പത്തിയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കാവോ അതുകൾ ഉദ്ദീപനങ്ങൾ. കാമാന്ത്രാജികൾ അലുംവും അഞ്ചുള്ളം ചാരം. രത്രാജികളുടെ അതു വിഭിംബത്തിന്നാക്കണമെന്നു ചുരുക്കം, പാചികമംയോ, മം നസികമരണം ഉണ്ടാവുന്ന ചെങ്ഗുവിശശൈശ്വത്രം ഇവി എട “കാഞ്ഞങ്ങൾ” എന്ന വ്യവഹാരിയ്ക്കുപ്പുടന്ത്. രത്രാജികളുടെ ഉള്ളവും ചെങ്ഗുപ്പുടന്ന കാഞ്ഞങ്ങളുടെ യടിത്തി പ്രതിനിധി സഹംകരിക്കാണ നില്ക്കുന്ന നിവേദംാജികൾ നേരു സമകാരംകൾ. ഇപ്പറന്തെ കാരണകാഞ്ഞസഹകരംക ഒഴി കുമേൻ വിഭാവം, അനന്തരാവം, പ്രശ്നചംഡി (സഞ്ചാരി) എന്നിങ്ങിനൊന്നു നിബന്ധനിച്ചുവരുന്നു. വാസനംതുപേണ ലഭിച്ചകിടക്കുന്ന രത്രാജിചിത്തപ്പത്തികൾ വിഭിംബനം ചെങ്ഗുന്നത് (അസ്പദഭോഗമാകിത്തീരിക്കുന്നത്) വിഭാവം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കരണവേപ്പിഷയമാകിത്തീരിക്കുന്നതോ അനന്തരാവം. രത്രാജികളെ വിശശൈശ്വം സഞ്ചാരിപ്പിയ്ക്കുന്നതോ പ്രശ്നചംഡി ചംഡി. എന്നിങ്ങിനൊരു ഇവഞ്ഞുടെ ചോരിനു പറ്റുന്നതായ അതുവും നിശ്ചയിക്കുപ്പുട്ടാട്ടണും.

ഉൽവുലുംകുമരണനേരുംസൈപുഃ,

സൈപവുമിംബാവംപ്രകരശയനുഃ;

ലോകേമികാഞ്ഞത്രുപ്പല്ലും -

സംബന്ധംവുന്നന്ത്രയേഃ.

വിശശൈശ്വംഭിരവുനവാനേരവ്യാചിചാരിണഃ

സ്ഥാനിന്നുന്നനിമഗാഃകല്ലോലംജവാരിഡിയഃ.

യേതുവകത്തുംഡാന്തിസ്ഥാനയിനംസാമുത്തമം;

ഉപകുത്രുതുഗളുന്നതിനേതംവ്യാചിചാരിണഃ

എന്നുള്ള പ്രമാണവചനങ്ങൾ മറ്റ് പരംഗത തീക്കമരനങ്ങൾ കു സംക്ഷിക്കുന്നു. വനിതാദികളെ അലുംബിച്ച് ഇതു മായി, പവഞ്ചാന്തരാനാദികളും ഉദ്ദീപ്തമായി, നിഘ്നംഭിക്കുന്തു യടിത്തിപ്പുടീകൃതമാക്കുന്ന തന്ത്രാദിച്ചിത്തപുത്തിവിശേഷമാണ് രസം എന്നുള്ളത് ഇപ്പോൾ സ്വീകാര്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായാണ്. ചാലാ ഉംബരനാഡേജ്ഞത്തടി ചുണ്ണിക്കംണിയ്ക്കും:—

“ചേണമുംകാന്തികംനേരിക്കുട്ടിനുകരയം—

നാല്പുജിംഗരിതെന്തി—

നാണയ്യോവച്ചുകെട്ടിക്കുശ്രദ്ധനി!വിശ്വമി—

ജുന്നംതാരുപിവയ്ക്കും”

അണ്ണപ്രയാനിവള്ളും പരിചിനോടകളി—

ത്രഞ്ചിത്തപ്പുനാംനമം;

നാണ്ണത്താലെംനൊന്തുണിക്കിളിമൊഴിക്കളിൽനെ—

ക്ഷാണ്ട്രവത്തല്ലാന്നട്ടന്താരം.

മുദ്യയം നാഡിക്കരയ സമംദ്രോഷം ചെയ്യുന്നതിന്നു് ഉന്നു കന്നായ നായകൻറു പ്രപുഞ്ചിയും നാഡിക്കുട അപ്പേം ഒന്തെ നിലയുമാണ് കവി ഇവിടെ വള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതു് നം ഡികാനായകനും ദണ്ഡവേപരില്ലെങ്കിലും തതിയൈ പോഷിപ്പിക്കുന്ന സംഗതികളുടെനിയ കൈ കാബുമാണ് ഇം പദ്മം. നം ഡികാനിപ്പിയായ രതിയ്ക്കു നായകൻ അലുംബവനവും ഓയം കുട സരണോകർന്തിയും സുചീറുമണാവും ഉദ്ദീപനങ്ങളും ദോഢാണ്വും മുതലായ അരംഭാവജ്ഞങ്ങളും ലജ്ജ വ്രദ്ധിച്ചാലിയുമാണ് നായകനിപ്പിയായ രതിക്കു് നം ഡിക്ക് അലുംബവനവും അവളുടെ ശോഭാവിശേഷം ഉദ്ദീപനവും സരണോക്കതിയും സുചീറുമണാവും അരംഭാവജ്ഞങ്ങളും അരതുകളും പ്രതീയമാനമായ ഒത്തസുക്രം വ്രദ്ധിച്ചാലിയുമാക്കും. ഇപ്പുകംഠം ഇവ ദിവ്യങ്ങൾ രതി ഏതും ദിവ്യങ്ങളും കാഞ്ഞങ്ങളും വഴിവോലെ അരാലിയുന്ന സഹാരയന്നങ്ങും എത്തയങ്ങളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നും ശ്രൂംഗാമരസം സ്വാദിക്കുന്ന പരമാനന്ദം അവരുടെവിക്കുന്നു.

നംയക്കുന്ന നായികയോ ക്കെ വ്യക്തിമാന്ത്രം അതുല്യമാക്കാ
യി ഉണ്ടാക്കുന്ന രത്നയും തന്മാന തരണയാണ്.

“പോവാനിത്രതിട്ടക്കമ്മള്ളുവരയു
ഞാനിയിടത്തുനിയേം—
രീവാച്ചിന്നരക്കുട്ടവോപ്പതികതാ—
നീരിൽ ദൈനന്ദിനിക്കുന്ന
അതുല്യമാക്കിയട്ടത്താണ്ടത്തുടക്കിന
കുഴിയുംകൊട്ടതനന്നതൻ
ജീവരധ്യാരകമുള്ളബന്ധങ്ങൾക്കിടക്കി—
തൈപ്പുംകൊട്ടുംമുഖം
കണ്ണാല്പുംനോക്കിനീനുകുഞ്ഞരാകില്ലാം—
ഞതിട്ടവംഗമാണ്ണുമേംതു—
കൈരണാണ്ണേപ്പാളിംപ്പേക്കാലുമതുവാജന—
സ്ഥാനമംബനക്കിലുംതാൻ;
ഉണ്ണാക്കിപ്പുമുഖിയെന്നാലില്ലതിനാൽ
നെഞ്ചാടിപ്പിൽത്തുള്ളൂ,
തണ്ണാദുവത്തിട്ടവിശ്വിഷ്ടതടക്കുലാതങ്ങൻ
ചെന്തുശാഖാപുണ്ണനാൻ.”

ഇതിൽ മുമ്മഹത്തിൽ നായിക അതുല്യമാവും അ
സ്തുലഭേദങ്ങളാം മറ്റൊ ഉദ്ദീപനാജ്ഞയും കാടകടിപ്പു അനാഭാ
വാം പ്രതിയമാനമായ മാശം വ്യക്തിചാരിയും, പ്രാതിനിധി
പ്രതിൽ നായകൻ അതുല്യമാവും വിജനസ്ഥലം ഉദ്ദീപന
വും നെഞ്ചാടിപ്പും അനാഭാര മും പ്രതിയമാനമായ അവേ
വ്യക്തിചാരിയും അതുകുന്ന. ഇപ്പുംനീത വിഭാഗാഭികൾ ദണ്ഡ
ചക്രവർത്തനയാണോ മസ്തകാലൈക്കരിച്ച കാരണങ്ങളുംബാത്തി
അന്നതോ. സ്ത്രീഭാരത മുണ്ണാമ്പിമൺഡിന്റുംയാണല്ല. ഇം
സംഗതിയെ ക്ഷേത്രി വിശദപ്പെട്ടത്താം. കലംലബന്നാം ചക്ര
വും കൈരളം ഘട്ടംപ്പെട്ടതിക്കു കാരണങ്ങളുംബാം എന്നാൽ

അവയ്ക്ക് അരവേദന്നും ഗ്രഹത്വമില്ലോ. ചക്രതിനോ കോ ലിനോ കറക്ക കയ മാടത്തെ ഇനിപ്പിശവാൻ ശക്തിയില്ല. കരിക്കല്ല്, മുള, സുഞ്ജകാന്തം ഇവയോ തിരുന്നീരുക്കരിച്ച അ ത്രേകം പ്രത്രേകം കാണണാണുണ്ട്. കന്നിനു മരരാണി എ അത്രുതിയേങ്കണ്ണ എന്നു താല്പര്യം. ഇതുവോലെ സം ത്തിനു വിഭാവാപ്പികൾ കുറോനും പ്രത്രേകക്കരണാണുണ്ട്. ഇന്നിനു രാജ്യാർക്ക് വിഭാവാപ്പികൾ ഇന്നിനുവരെയുണ്ട് നി യന്മില്ല. കയ പ്രശ്നങ്ങളെത്തു കാണാംവും ഭീക്ഷികൾക്ക് ഒ യച്ചും, പീരമാൻക്കിസാമ്പും, അതിനോ മുമ്പു കാണാതെചക്ക് വിസ്താരവും, ശാതു വല്ലവരും ഉപദ്രവിച്ഛിട്ടേങ്കാൽ അവ യടക്ക ബന്ധുകൾക്ക് ത്രിധിവും ഇംഗ്ലീഷും ഉണ്ടാകുന്നതേ സംശയാരണ മാറ്റാം. അരങ്ങുമാർ ഭയാനകത്തിനുന്നവേംബെ വീഞ്ഞത്തു നും അരത്തു താരതിനും ഏറ്റുതിനും പ്രശ്നം അതുപംബനവി ഭാവമായിത്തീരും. ഇപ്രകാരം താനു വിപ്രലംഭിച്ചുംഗാര ത്തിനും, കരണാത്തിനും, ഭയാനകത്തിനും, ചീനതാപികൾ പ്രശ്നിചാരികളുമാകുന്നു. ഇതു കരിക്കാണ്ടുതന്നെ സം പ്രതീതിയിണ്ടാവുന്നതല്ല. പ്രശ്നവും ശാഖാവംബന്നമാണും, അ ആവാതം അറംകാവമണ്ണും, ചിന്ത വർണ്ണിച്ചാരിക്കും ഒരു സ്ഥാനയായായും ഉണ്ടാകുന്ന ചിത്രപ്പുത്തിവിശേഷങ്ങൾ ദയാന കമരകയുണ്ട്. ഇം അഭിപ്രായത്തെ ഉജ്ജിത്രവച്ചുകൊണ്ടുണ്ട് ‘പ്രശ്നപ്പാതെത്തവിഭാവാലൈറ്റ്’ എന്ന ബഹുവചനം പ്ര യോഗിച്ചിട്ടിക്കൊണ്ടു.

വാസുവം ഇപ്രകാരമാണുകളും ചാലേടണ്ണളിൽ ചാ ഡോംപിക്കലേല്ലും വന്നിക്കുപ്പുട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ തന്നെ സംപ്ര തീതിയ്ക്ക് യാതൊരു മാനനിളം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. എതെങ്കി ലും ചിലതുണ്ണക്കിൽ അരതുകൾക്ക് അറംആരുപമാണി ഇതര സംഗതികളും അതാളുപ്പത്താണുണ്ടിൽ അരംഘാവിച്ചും മു സംക്ഷിപ്പിക്കാം സാധിയ്ക്കുവന്നതാണ്.

സത്താവശ്യവിഭാവാദേർശനങ്ങാരേക സ്വാഭാവിത്തി; ത്യടിത്രുന്നതാക്കേചപ്പതാദോഷാനവില്ലതെ.

എന്നും വിധിച്ചട്ടണം അതായത് ചിലചില രസങ്ങൾ
കു വിഭാവാദികൾ ഇന്നിന്നവയുംബന്നു നിയമിച്ചും അ
ങ്ങാനെ വരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ എത്തെക്കിലും ഒരു സംഗതി വ
ന്നില്ലപ്പോൾ തന്നെ പ്രകരണവലംകൊണ്ട് ഇത്രസംഗ
തിക്കഴി ആരോപിയ്യുവാൻ കഴിയും. അവിടെ ചില സംഗ
തിക്കഴി മാത്രം പ്രക്രിയിച്ചാലും ശേഷപ്പുണ്ണംവെള്ളു് സ
പ്രസ്താവനാർ സമരവിച്ചുകൊള്ളും. അതിനു ചമല്ലംവു
മുണ്ടു്

നീക്കെടാനന്നീരദ്ദേശംഗശനം

മുടക്കശ്ശിഞ്ഞു, മദം—

മേരുവണ്ണകളുംമുരണ്ണിത്വറ—

നീടന്നവാരുകയും;

ചാക്കുറിക്കുഴമ്പുരാവലികൾ

കല്ലുംപിള്ളക്കണ്ണിതം,

മേരുപ്പേരുകൾക്കുപിടംപ്രിയതമന്ന്

തന്നിൽപ്പുംസംശിക്കുന്നീ.

കളിയെങ്കിനമല്ലാത്തിരുന്നുലുമിപ്പോർ,

കിളിമൊഴിതൊട്ടക്കില്ലംപുസ്തകംമുടിവച്ചു;

നൃംഗമിഴിചടച്ചുനൽക്കപ്പോലത്തിലാണോ—

രുളി, റിവ! പരമാനക്കുന്നുപോലേവിള്ളത്തു.

ആരംബംതുന്നതുണ്ണാപ്രിയതമനലിവാ—

നെന്നുമുന്നോട്ടിതെപ്പും—

മംഗാനംകരണമോന്നെന്നുനടനടിതിരിയേ,

പിന്നുമുന്നോട്ടതനെ;

ഓരംബയുറത്വരായ്യുന്നരികിലിനിയുമെ—

നെന്നുമുന്നോട്ടിതെമ—

ചാരാമംമുറുമപ്പുണ്ണക്കാടിയുടെനായനാം

പന്വരംപാശത്രംകൊട്ടശ.

ഇത്രംപിപ്പള്ളിൽ അത്രതെത്തിൽ വിഭാവവും, (മേഖല കൊം ദിംഗാരാവഗ്രാവണം, അക്കാവലോകനം മുതലായ വ ഉദ്ദീപനവിഭാവങ്ങളും, അച്ചംവനവിഭാവവും) രണ്ടാം തെതിൽ അന്നാസ്യ, കാർത്തം, വാണ്യുതമുതലായ അന്നരാവ ഞങ്ങളും, മുന്നാക്കരെത്തതിൽ കൗതുക്ക്യം, ശക, ചീനത മുതലായ പ്രക്രിചാരികളും മാത്രമേ വള്ളിക്കപ്പേട്ടിട്ടുള്ളൂ. അപ്പോൾ അത്രതെത്തിൽ അന്നരാവവും പ്രക്രിചാരിയും, സണ്റാമത്തേര തിൽ വിഭാവവും പ്രക്രിചാരിയും, മുന്നാക്കരെത്തതിൽ വിഭാവ വും അന്നരാവവും അരുളാവിക്കപ്പേടേണ്ടിവരും. അങ്ങിനെ ചെങ്കുന്നതുടക്കാണ് രംതിൽ നൃനതയില്ലതാണും. സിലബ സംഘര്ഷം അനുഭാവിതാണും അത്യാട്ടുള്ള വിഭാവാശിക്കുക്കൊണ്ട് ശാഖ രംബാക്കാർക്കാരം സിലബിക്കുന്നത്

ഈവിട ഒരു സംഗതി ധരിയുന്നതുണ്ട് “വിഭാവം പിക്കൈക്കൊണ്ട്” എന്നുള്ള തിലെ ‘കൊണ്ട്’ എന്ന ശബ്ദം വിഭാവംപിക്കുക്കും മെത്രത്പരം സ്പൃഷ്ടിക്കൊണ്ട്. ഈ മെത്രത്പരം കാരകത്പരമാ (മേഖലാർപ്പാദകത്പരം) അതാവ കത്പരമാ (ബോധജനകത്പരം) എന്നം, രംകുംഞ്ചുമും (ഉ സണ്റാക്കുന്നതോ) അതാവ്യമും (ബോധവിശയം മാത്രമും) എ നം അരുളോച്ചിക്കേണ്ടതാണ് രം കാഞ്ഞതുവരുകയും കു സ്ഥാനം സാമ്പത്രിശാസ്ത്രസിലബാന്തം. വിഭാവംപിക്കു കാരകമായില്ല. അതാണ് ഈ സിലബറന്തത്തിനേരും ബീജം ഒരു പരാത്മത്തിനേരും ഉല്ലാഭാന്തക്കുല്ലാത കാരണാങ്ങൾ ന ശിക്ഷണവാർഥം അതു പരാത്മം ലാശിക്കേണ്ടമെന്ന നികുമില്ല. ദണ്ഡചക്രാച്ചിക്കു നശിച്ചാലും ഏടം നശിക്കുന്നില്ലപ്പോ. വിഭാവംപിക്കു രംതിനേരും ഉപാദാനകംരണാങ്ങളും. ഒ സാ കംഞ്ചുമാണുകും വിഭാവംപിക്കു നശിച്ചാൽ രം ന ശിക്കേണ്ടമനിശ്ചയം കഴുതിക്കൊണ്ടിവരും. അങ്ങിനെ അന്നരാവ വമാപ്പത്താണും, വിഭാവാശിക്കുടാട നാഡത്തോടുകൂടി രംവും വാശിച്ചുപോവുന്നും. അതുംകാണ് റോ കംഞ്ഞതുവരുക്കുന്ന സിലബംഡാണ്.

ഈ അനുപ്രമാണം സം എന്ന നേരക്കുക. അതു ക്ലീനാന്റ് റാസ്കുലറേറേജെട സിഡാന്റം. വാസ്തവത്തിൽ ഉള്ളതായ കണികകൾ ഫോയം ഉണ്ടാക്കുവരുന്നു, ഫോയക്കമാരു കുറഞ്ഞുവിന്ന സംഖിച്ചു. സ്പതാക്കുവയുള്ളതായ ഒപ്പടാർക്കുള്ള ശാരൂഗമ കുറഞ്ഞുവരുന്നു. സൗംഖ്യത്തിൽ പിണാവം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. കഴിക്കുവയുള്ള ഫോയിപ്പിക്കുവാൻ കഴിക്കുള്ളവല്ലോ. സൗംഖ്യത്തിൽ പിണാവം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. അപ്പോൾ ഫോയിപ്പിക്കുവാൻ കഴിക്കുള്ളവല്ലോ. അപ്പോൾ ഫോയിപ്പിക്കുവാൻ കഴിക്കുള്ളവല്ലോ.

സമുദ്രാക്ക് എന്ത് എന്നാണ് ഈ ചിന്തിക്കണം എന്ന് മനസ്സിൽ ‘കൊണ്ട്’ എന്നതിനു വുണ്ടുകൂടുതലുണ്ട്. പിണാവാടികൾ സൗംഖ്യജീവക്കുള്ളംണെ താഴുള്ളുള്ളു. പിണാവാടികളുടെ വുണ്ടുകൂടുതലുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു ഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നതും പിണ്ടം പിണ്ടം അതുപരിപൂർവ്വം അനുഭവായ കാരണവിശേഷം മുകളാണ് സം. അതു ചിന്തപരമായി അനുഭവതമായിരിക്കുന്ന കരാനന്ദവുമാണ്. ഈ സംഗതിയെ കൊള്ളാറി ഏറ്റെപ്പെടുത്താം.

സാധാരണ മേതുകൾ കാരണപ്പെടുന്നു, ഭരംപാക്കാം ക്ലാ ശ്രദ്ധിച്ചേ കാനാപ്പെടുന്നുള്ളു. വുണ്ടുകും കരാനായാം എന്ന മേതുവാക്കും. സൗംഗതികൾ ലിംഗത്തിൽ കരാനായാം സാമ്പൂഢായതിലാക്കായ ഈ മേതു അതിനു ക്രിയാമായാണ്. സം. ചർണ്ണാവശിഷ്ടമണ്ണപ്പും. അതിന്റെ വിശേഷജാതായ ചർണ്ണാക്കട്ടു ഉണ്ടാവുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ഉപ്പത്തിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുണ്ട് സം. ഉണ്ടാകുന്ന എന്ന വുവയമരിക്കുന്നത്. അപ്പൊന്ത സൗംഗതിയും ഉപ്പത്തിയില്ല. ഈ സംഗതി പ്രത്രുകും കാഞ്ചി ത്രിശിക്കേണ്ടതാണ്.

ലോകത്തിൽ അനുബന്ധം മുന്നു തന്ത്തിലുണ്ട്. കന്ന് ആ ത്രിശിക്കും ലൈംഗികജന്മാം, മനുകൾ ചർണ്ണാവി പ്രമണണംഡി

ടെ സഹായം തുടങ്ങേതെന്നെന്ന സിലിക്കൺ ബോധവന്തോട് തുടിയ മിത്യോഗികളുടെ (യുണ്ടാനന്നും എന്ന പരിപ്പു ടന്ന അപക്രയോഗികളുടെ) അന്താനം, മുന്തീ ലൈക്കിക്കവി ഷ്ടൈഞ്ചേടുട യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ലെന്തെ സ്പസ്പത്ര പഠം മാറ്റും വിഷയികരിച്ചണ്ടോക്കു മിത്യോഗികളുടെ (യുക്തനാരുന്നു വരയപ്പെട്ടുന്ന വക്രയോഗികളുടെ) വരി ശ്രദ്ധജ്ഞനാനം. ഈ മുന്നു അന്താനഞ്ചുംതന്നിന്നും വിലക്കു സ്ഥായി (വിഭാവാദികൾ അടയിൽക്കുകൊണ്ടും വെവല ക്കുന്നും) ലോകോത്തരമരംയും താൻതന്നെ തനിക്കു വിഷയ മായും ഇരിക്കുന്ന കനാകക്കാർ റബം അന്താപ്രമാണുന്നു സ്ഥാപിക്കാം. വിഭാവാദികളും അംപിപ്രക്രമാക്കുന്ന അതുന്നാംശമാണി സ്പയം പ്രകാശിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഇങ്ങിനെ സ്ഥാപിക്കുമാറായതു്.

സംഘംരണജ്ഞത്തോന്നും നിർവ്വികളുക്കുമെന്നും രണ്ടുവിധങ്ങളിലുണ്ടോ. ദാമം, ഗ്രവം, ജാതി ഇതുകു കൂട്ടാനമില്ലോ അതോ നിർവ്വികളുകും. ഇതിനു വിവരിതം സവികളുകും. ഇതു രണ്ടുമല്ല റബറും അക്കാദമാക്കാരിക്കുന്നതുാനും. വിഭാവാദികളുടെ സംയോഗം തുടങ്ങേരീക എന്നു വന്നപ്പോൾ അതോ നിർവ്വിക്കുകമാണ്. ചവും ചവളുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അലെവക്കിക്കാനും സ്പാസ്പത്രവപ്പും, സ്പാസ്പത്രവപ്പും കൈകുണ്ടു മാറ്റും സിലിക്കുന്നതുകുകൊണ്ടും സവികളുക്കുപെ മും ഒയംജിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങിനൊ ലൈക്കിക്കും അലെവക്കിക്കും അല്ലോത്ത മട്ടിൽ രണ്ടിങ്ങൾയും സ്പാസ്പത്രവപ്പും വഹിച്ചിട്ടിക്കുന്നതുകൊണ്ടും തന്നെ റബം ക്രമാധാരണഭരണമാണു നു തെളിയുന്നണ്ടു്

റബനില്ലതീയെപ്പുംറി പഴവ അലിപ്രംയദേശങ്ങളുടെ ണ്ണും മുച്ചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. അതുകുണ്ടും ഇവിടെ സ്പല്ലും ചാൽതില്ലാം. “വിഭാവാനാഭാവവുമിച്ചംരി സംയോഗാദ്ദു സിലിക്കുന്നും” എന്നതു ഭരതസ്തുതതെ അടി

സ്ഥാപിപ്പുചതിക്കോണംഗ്^o ഈ മതദേശങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഈ സ്വന്തതിലെ സംശയംഗംബുദ്ധിനം, നിഘ്നതിശബ്ദത്തിനം അത്യംവൈചിത്രപ്രം കല്പിച്ച കൊണ്ടാണ് കാണുന്നതുകൊം പരബരം മതം സ്ഥാപിക്കാനും. അതു വക്കി സില്ലാന്തങ്ങളേയും അവസ്ഥാന്തിൽ പ്രത്യക്ഷിച്ചു് അറിഞ്ഞതിനേക്കുന്നതും.

“വിഭാവം അനുഭാവം ഇതുകളുടെ സംശയംഗത്താൽ — ഉപിംഗ്രാഹിപ്പുംകൊഡം, ശ്രീ ഗുരുക്കാഡം, പോഷ്യപ്രാണിക്കാഡം ശ്രീ സംഖ്യാജ്ഞാനം — റാം ക്രീഡൻ ഉണ്ടാവുകയും പ്രക്രമണവുകയും വമിച്ചുജ്ഞാവുകയും ചെയ്യുന്നു.” എന്നിങ്ങനെ ദീംബാന്ധകമതാജ്ഞാനികളും ഭക്തിലോപ്പന്മാനികൾക്കും ഇവക്കുടെ സില്ലാന്തത്തിനും ഒരു ക്രിയാവാസം താഴെ കാണിക്കാം. നമ്മുടെ പുരാണം ഗുണാജ്ഞിക്കു വരുന്നവർത്തിൽ സ്വപ്നമില്ലകില്ലും ചിലപ്പോൾ വസ്ത്രം വളരുന്നു മരോന്താക്കണ്ണ് അതു് പാസ്വാനന്നനു വിചാരിച്ചു് നാം ദേഹപ്രാണിക്കലും. അതുംവാലുതന്നെ കുവിക്കലിത്താജ്ഞായ പ്രക്രിയിശേഷങ്ങളിൽ അഭ്യസിക്കിൽ നടന്നാരിൽ, മാമാപികളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള റത്നി അമാത്മത്തിലുണ്ടാക്കിപ്പെട്ടുണ്ടും അവക്കുടെ നംബ്രവന്നവുണ്ടുംകൊണ്ടും, ശബ്ദപ്രംാശചംത്രത്തും കൊണ്ടും അവരിലുള്ളതുപോലെ സംമാജികനംക്ക് തോന്ത്രിപ്പോകുന്നു. ഈ തോന്ത്രം തന്നേയാണ് റാം ഏന്ന പരാജ്ഞന്തു് ഇതാണ് ഇവക്കുടെ സില്ലാന്തം.

ഈ അഭിപ്രായം സ്വാധാരണപണ്ഡിതനംക്ക് അതു അചിക്കുന്നില്ല. മാമാപിവേഷധാരികളും നടന്നാലിലോ, കുവിക്കലിത്താജ്ഞായ പ്രക്രിയിശേഷങ്ങളിലോ, മാത്രം റസനിഘ്നത്തിയുള്ള ഏന്നാണുംപും മുമ്പു സ്ഥാപിച്ചതു് അതു തന്നെ അഭ്യാസിത്തവുമാണ് അദ്ദോൾം സംമാജികനാർഡി (അതുംതാങ്ങളിൽ) ഫസംഗാന്തിയുണ്ടാക്കാതിനാ് സ്വാഖം കംണ്ടായില്ല ഏന്നാണ് ഇവക്കുടെ വരദം.

“വിഭാവാദികളുടെ സംരക്ഷണത്താൽ — അനുമാവ്യാ ഗമാവക്കാവിശബ്ദങ്ങൾ — രസം അനുമിക്കപ്പെടുന്നു” എന്നാണ് മുഖ്യമതത്തെ അനുസ്ഥിക്കുന്ന ശ്രീശക്തിപ്രഭി കൂടും വൃംഖാവലിമുട്ടിയും കൂടും വൃംഖാവലിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ, അതിനു പുകയുടെ സംഘട്ടനയുള്ളതുകൊണ്ട് അതു പുകയാണെന്നും ഇതിലും അവിടെ സമീപാദങ്ങളും തിരുപ്പേജിക്കുന്നും അതുണ്ടെന്നും ചിലർ അനുഭിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഈ വിഭാവാദികൾ നടക്കാർ തങ്കളുടെത്തുക്കൂട്ടെന്നും തോന്ത്രിക്കുന്നവാൻ, വംഗുവത്തിൽ അവരിൽ ഇല്ലെങ്കിലും വിഭാവാദികളുടോട് സാധചയ്യും സില്പി മുട്ടിയുള്ള രാമാദിന്തി നടക്കാറില്ലെന്നും സംമാജികനാർ തീച്ചപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ തീക്കമംനാശത്താട്ടുടി അവർ (സംമാജികനാക്ക്) ചമല്ലാരവും ഉണ്ടെന്നും. ഇതാണ് മുൻപ് നന്ദി സില്പംന്തത്തിന്റെ താല്പര്യം.

ഈ തീക്കമാനം സംഖ്യാക്കണം അതു പിടിച്ചിട്ടില്ല. അവക്കുടെ പക്ഷത്തിൽ അനുമിത്രാദിജന്തംനങ്ങൾക്കാനില്ല. രംഭനക്കപ്പമുല്ല; അതു പ്രത്യക്ഷ്യത്തിനുംബന്നാരുമേയുള്ളൂ. ‘ഈ തു രാമാദിക്കൂല്ല’എന്നാളും ബോധമുണ്ടുകൂടി അപ്പുംപറ്റം നടക്കാർക്ക് അനുമതിത്തെന്ന ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. എന്നാംതു ഈ ബോധാജന്താനമുള്ളപ്പോഴും രംഭനക്കിന്റെ പ്രത്യക്ഷ്യവും ‘രസം പ്രത്യക്ഷമംകനു’എന്നാളും അനുഭ്യവസായവും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് രംഭനക്കു, അനുമാനസപത്രവമല്ലെന്നാണ് അവർ ധാരിക്കുന്നത്

“വിഭാവാദികളുടെ സംരക്ഷണത്താൽ — ഭേദജ്ഞഭേദജ്ഞക്കാവിശബ്ദങ്ങൾ — രസം അഭിവ്യക്തമായിത്തീരുന്നു” എന്ന് സംഖ്യാമതത്തെ അനുസ്ഥിച്ചു് ഭ്രംനായകരും ചുംബുരുക്കാനും ഭാരതപ്പുറത്തെ വ്യാഖ്യാനിമുട്ടിനും അതായതു് ശബ്ദങ്ങൾക്ക് അഭിയ എന്നെന്നും വ്യാഖ്യാരമുന്നുണ്ടു്. ഇപ്രകാരം തൃണാ കംബുരുങ്ങിക്കു് ഭാവകത്താമനും

ദോജകത്പരമനം റണ്ട് പുരംപാരമുണ്ട് വാക്കുംത്രിഖലും നം സിഡിച്ചു കഴിഞ്ഞാലുടെനാ ഭാവകത്പരം എന്ന പുരംപാരം വഴിശാഖാ വിഭാവാഭികളായ നായകാഭികളും തന്മുഖ്യ ധാര തതിയും നായകൾ എന്നം മറുമാളി വിശേഷം നാഡി മും കേവലം തങ്ങളാർ എന്നം തതിയും മാറ്റുമായിത്തീ അനം. തദ്ദനതരം ദോജകത്പരമെന്ന പുരംപാരം വഴിയായി സാധാരണാണെഴുാഡിത്തീൻ വിഭാവാഭികളുടെ സമാധാനം ഒരു സഹാദിവസം ആരു തതിചെ ശ്രദ്ധപരിക്ഷനം. ഇങ്ങിനെ തതിയുടെ ആസ്ഥാപാദം തന്നെയാണ് റബ്ബമനം വറയപ്പെട്ട നീത് ഇതരെ സാംഖ്യസിഡിംഗം.

ആലകാഡികനാർ ഇം ദുനം മതജ്ഞൈയും സമമതിക്കുന്നില്ല. കണ്ണാമത്തേജ്ഞിനെ റണ്ട് പുരംപാരങ്ങൾ കല്പിക്കുവാൻ തന്നെ പ്രമാണം കാണുന്നില്ല. റബ്ബം പ്രതുക്കുമായി അന്നു വഹ്നുടക്കയാണെന്നാണുള്ളിനിം മതിയായ ലക്ഷ്യമുള്ളില്ല. പ്രജ്ഞനയെന്നായ പുരംപാരം തങ്ങൾക്കും കല്പിക്കേണ്ടിവരുമെങ്കിലും അതിനും സ്ഥാനത്തോ ബോധകത്പരം കല്പിക്കാമെങ്കിലും റംവകത്പരമനും ഒരു പുരംപാരം സാംഖ്യാം അധികം കല്പിക്കേണ്ടിവരും. ആവഹ്നുമില്ലാതെ അന്നുനെ കല്പിക്കുന്നത് രൂപയുമല്ല ഇതാണ് ആലകാഡികനാടെ വാദം.

‘വിഭാവാഭികളുടെ സംയോഗത്താൽ — പുരംഗ്രാമപ്രജ്ഞക റംവത്താൽ, അരാല്പുകിൽ വിഭാവാഭികളുടെ പരസ്പരം സമേഷി നത്താൽ — റബ്ബം സുവ്യക്തമായിത്തീയുണ്ട്’ എന്നുണ്ടിനെ സാമിത്രനായകനായിട്ടുണ്ട് അഭിനവഗളുംപുംചരഞ്ഞും ഭരതനു ഗ്രത്തിനു പുരംപും ചെയ്തിട്ടും അതിനും താല്പര്യമുണ്ട് വിശേഷം തതികംഠാഭികളുടെ വെഞ്ഞുപുംനുന്നും അന്നു വംകൊണ്ടു തതിസഹിതയുള്ള മതാരുപാഡി തന്നെയത്പരം പ്രംബിച്ചുവാം, റംമാഭികളും സംബന്ധിച്ച കിടക്കനു രതികംഠാവിംഗ് ചേഡിക്കുകയും പ്രതിചുഡിഞ്ഞുവയ്ക്കുമായ കംപ്പ്

ങ്ങളിൽ, മുൻപറത്തെ ഭോവകതപ്പൂർവ്വമുണ്ടായ രംമസിൽ ചിവിശേഷഭൂലി നശിച്ച റത്നകംരണങ്ങളിലെ സംശയങ്ങൾ കാമിനിത്പാദികൾ മാത്രമായി അരംഭവപ്പെട്ടുന്ന വിജാവാദികളിൽ സഹൃദയപ്പെട്ടയങ്ങളിൽ അഭിവ്യക്തതയുംകൂടി റത്നി, പ്രജാനാപ്പൂർവ്വം പഴിയായി ആരു സപാദനത്തിനു വിശയമായിത്തീരുന്നു. ഈ ആരു സപാദനംതന്നേയാണ് രംമക്രണ വരുത്തുന്നത്.

സാംഖ്യസിദ്ധാന്തത്തിനും ഇതിനും തമിൽ സപ്ലൈമേപ്പുത്രുംസമിള്ളു. റത്നാദികൾ സംമാജികനാരിൽ ഇല്ലാതെതുന്ന അവധുന്ന അരംഭവമുണ്ടാകുന്ന ഏന്ന സാംഖ്യസിദ്ധാന്തം. സാംഖ്യികനാരിൽ വാസനാത്രവേണ ലക്ഷിച്ച കിടക്കുന്ന മത്രാദികൾ എന്നുംതെ പ്രയോഗചാതുര്യംകൊണ്ട് അപ്പുള്ളഭൂമിയിൽ പ്രജാജിക്കക മാത്രമാണ് ഏന്ന് ആലക്കാരിക്കപ്പെടാനും. ഈ വാസനവൈക്കണിച്ചും ചിലതരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും.

സവാസനാനാംസത്രാവാം
സൈന്യാസപംബനംഭവേത
നാംപ്രസന്നാംസുംഗാന
കാജ്ഞക്കുംബാശ്ചസനിംഃ.

എന്നെന്നു അഭിവ്യക്തവചനം. അരംഭവങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടാവുന്ന ഒരു ദാംസ്ക്രാന്തവിശേഷമാണ് വാസന. ശ്രീശാരാജിനും സാംഗുട്ടുടെ വാസന ധാരംഭിച്ചുള്ള സത്രംകുംഫേ രംസംപംബനമുണ്ടെങ്കിലും. അതു ലേശംപോലും ഇല്ലാതെവക്കണ്ടു മറ്റുള്ള തുണം, ചുമർ, കല്ല് ഇം പ്രാത്രവൈകാത്മക്ക്രമംകും തമിൽ യാത്രയും കേരുമില്ല. അഭിനാശപംബനകൊണ്ടു, കാവുതുവണംകൊണ്ടോ, യാത്രയും വികാരങ്ങേണ്ടവും ഇവയ്ക്കുംവും നാതല്ലെല്ലാ. സഹൃദയത്തും ലേശം സിലിക്കാതെവരു എന്നു സർസനങ്ങളായ കാവുതുവാം തുവിച്ചും യാത്രയും ഭാവഭേദവും അവയുടെ മുഴുവന്തയിനിന്നുണ്ടായുന്നതല്ല. രംസംപംബനകുന്ന വരുമാനവും അവർക്ക് അല്ലത്രവുമാണ്.

വാസനതന്നെ മുഖ്യമന്ത്രത്വത്വത്വം ഇജജ്ഞമന്ത്രത്വത്വം ഒരു വിധിയാണ് ഈ റണ്ടു ഫലങ്കിലേ കൈവന്ന സാഹസ്രം ദം സിലിക്സ മുഖ്യമാബാസന മാത്രം മതിയെക്കിൽ വിക്രൈ നാശം യോഗിക്കാൻ ക്ഷമത്താണ് അനുഭാവായെങ്കാം. അപ്പോൾ ശ്രദ്ധാരാചിരസദ്ധിൽ അവക്ഷം പ്രതിവർത്തിയുണ്ടാവുകയും തന്ത്രം വിഷയികളും തീരുകയും ചെയ്യേണ്ടതാം. അഞ്ചാം നേര കാണുന്നതാതിനാൽ ഇജജ്ഞമാബാസനത്താണ് മൂശാനാഭതി ക്ഷ കാണുന്നമാബാന്തരമിാം. ഇതുപോലെ തന്നെ ഇജജ്ഞ തന്ത്ര വാസനകാണ്ട മാത്രം സാഹസ്രാം സിലിക്സക്കാലും. വിശക്തനൂരൂപാത്തവർ തന്നെ ചിലർ സംശയം അനുഭവിക്കുന്നീ ല്ലെ. വാസനാജൂഡിവക്കേ ഈ വിഷയത്തിൽ അനുസന്ധാത ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ വിഷയികളുടെ വാസന ഇംഗ്ലീഷന മാണം വന്നതുടുണം. സംശയാഭിപ്രായം അവക്കില്ലതാണെന്ന്. അതുകൊണ്ട് ഇജജ്ഞമാബാസനത്താണ് കാണുന്നമാബാനു തീച്ചപ്പേട്ട തന്മാം. ഇതിനെ പുരുജന്മാശത്തയും ഇജജ്ഞമന്ത്രയും വാസന ധാരാളമായി ഉണ്ടാവുന്ന സഹായങ്ങാടും എഴയങ്ങളിൽ വിശദവാദികളുടെ സമേരുന്നതതാൽ പ്രക്രമംകൊണ്ട് അനുനദി സപ്രതിഫാദിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ മാത്രം ചെയ്യാം.

സതേപാദ്രോക്കരാവൈശിഷ്ടം

പ്രകാശാനനദിപ്പാദി:

വേദ്യംന്തരസ്സുൾക്കുന്നോ

ബ്രഹ്മാനനദിപ്പാദിരഃ

ദ്രോക്കരാത്രാചമല്ലും

പ്രംണാശൈക്ഷിക്ക്രമംതും

സപ്രകാരവദിന്നത്രേപനം—

കമാസപാദ്രിസ്തരാഡി:

എന്നും നിവ്വചിയു കാണുന്നണ്ട് അതായത്— സതപദാനം ധിക്രം നിമിത്തം പരിപ്പൂർണ്ണായും സപ്രകാശസപ്രതിഫാദിക്കുന്ന ചിംഗനന്മയമായും ബ്രഹ്മാനനദിപ്പാദിരഃ ഇരിക്കുന്ന

ഈ സൗത്തെ സ്വന്തമാണെന്നുള്ള അദ്ദേഹവിധേയംടക്കി പണ്ഡിതനാരായ എതിരാം പേര് മാറ്റും അനബ്ദിക്കുന്നു. അത്ഥവാ ശ്രീരാമം വാസ്തവത്തിൽ ഭിന്നപ്പെട്ടാണെങ്കിലും, ഞാൻ തടിച്ചു, ഞാൻ ചടച്ചു, എന്നിങ്ങനെ ശ്രീരാത്രേ പി ഷയീകരിച്ചു അത്ഥവാപിക്കൽ കയ ബോധുണ്ണാവംസം. ഈവി എ ശ്രീരാത്ഥാക്രമം ദേശംതോന്നമാറില്ല. അപ്രകാരംതന്നെ രംഗത്തിൽ നായകാദിനിജ്ഞപ്പെട്ടാണെങ്കിലും ദേശം ഗ്രഹിക്കായും യാർ അതായും രംഗത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടാവുന്നതാം യാ തോന്ത്രിപ്പുംകുന്നു. ഇപ്രകാരമാണ് സൗത്തെ അനബ്ദി പ്രേട്ടന്ത് വിഭാവംഡിക്കും വൃക്തമാവുന്ന ചാദാനന്ദ തോഴ്ത്തി സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്ന രത്നംഡിസ്മാന്ധിഡോവം തന്നെ ഒ സം; അപ്പുകും മേൽപ്പുകാരം വൃക്തമാകുന്ന രത്നം ഡിക്കേണ്ടത്തി സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്ന ചാദാനന്ദം തന്നെ ഒ സം; എന്നം മറ്റൊ പദ്ധതിപ്രായദേശങ്ങളും ഈ വിഷയ താഴെണ്ടേ എക്കിലും ഈ നിത്രവണംകേരണ്ടതനു സൗന്ദര്യത്തിയും, തസ്പത്രയതിനേരയും എക്കുഴപ്പജ്ഞതാനു മെക്കിലും പ്രക്ഷൃക്കുന്നാണ് സിലബിക്കമാരായിട്ടുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

